

ATHENS voice

Δίνα Μενδώνη

«Οτιδήποτε καταργεί
την ελευθερία στην Τέχνη
είναι εξαιρετικά επικίνδυνο»

Συνέντευξη στον Γιάννη Νέβε

Merci chef!

Jean-Marie Hoffman

Στέλιος Παρλιάρος

Μιλούν λίγο πριν από την

Εβδομάδα Γαλλικής

Γαστρονομίας

Της Μαρίας-Ιωάννας Σιγαλού

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Γαλλική Κουζίνα

Εξάρχεια

10 στάσεις στην πιο ζωντανή
γειτονιά της πόλης

Angie Antonakis

(Angakis)

Της Νίκης Μαρίας Κοσκινά

Angakis

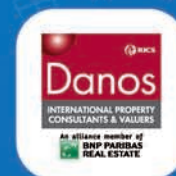
Με

Lidl Plus

σε **νέο σπίτι** πας!

Από 04.03. έως 19.04.

Σε συνεργασία με

Κέρδισε

250.000€

για την αγορά σπιτιού*

Για κάθε 20€ αγορών παίρνεις
μία συμμετοχή, σκανάροντας
την ψηφιακή σου κάρτα
Lidl Plus στο ταμείο.

Στέλνεις
τις συμμετοχές σου
μέσω της εφαρμογής
Lidl Plus.

Μπαίνεις
στην κλήρωση
για να κερδίσεις.

*Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις. Το ποσό του επάθλου αφορά αποκλειστικά στην απόκτηση ακινήτου και συγκεκριμένα στην αγορά αξία αυτού. Ο νικητής δύναται να επιλέξει ακίνητο του οποίου η αγοραία αξία είναι χαμηλότερη ή ίσης των 250.000€. Μάθε περισσότερα: www.lidl-hellas.gr/diagonismos-lidl-plus
Δεν έχεις ακόμη **Lidl Plus**; Κατέβασέ το τώρα!

ATHENSvoice

Εκδότης-Διευθυντής

Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης

Σταυρούλα Παναγιωτάκη

Διευθύντρια Σύνταξης

Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης

Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director

Φώτης Πechλιβανίδης

Διεύθυνση Web

Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης

Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία

Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Βοηθός αρχισυντάκτη

Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής

Βάιος Συντσίρμας

Social Media Manager

Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης

Τάκης Σκριβάνος

Επιμέλεια ύλης

Δήμητρα Γκρους

Διόρθωση κειμένων

Φανή Κουλούτζου,

Κατερίνα Ασήμου

Συντακτική ομάδα:

Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Κ. Ευθυμίου, Γ. Γερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Κалаμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαμπαλή, Α. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Α. Κοσμοπούλου, Δ. Κουμαριώτης, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μηρουντζάκη, Γ. Νένης, Ε. Ντάκουλα, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης

Γεωργία Σκαμάγκα

info@athensvoice.gr

avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ

Sotos Anagnos

LOOKmag

Κωνσταντίνια Βλαχοπούλου

Creative Manager

Θάνος Ψυλλίδης

Creative Marketing Manager

Λαμπρινή Τρούγκου

Branded Content Editor

Χαρά Αλεξανδροπούλου

Εικονογραφήσεις

art@athensvoice.gr

Φωτό:

Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors

Τίνα Γαϊτανίδου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεονώρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director

VOICE 102.5

Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης

Μαίρη Κούρτη

marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager

Εύη Ταρνάρη

Digital Advertising Coordinator

Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη

Νικόλας Αργυρίου,

Άγγελος Καραμανωλάκης

Διεύθυνση Λογιστηρίου

Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο

Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση,

Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310

VOICE 102.5: 210 3648.213

Αγγελίες: 210 3617.369

Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021

ISSN 1790-6164

ATHENSvoice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, ή διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Angie Antonakis (Angakis)**. Γεννήθηκε στην Ελλάδα και μεγάλωσε στον Καναδά. Ζει και εργάζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ως πρόεδρος του **Parsons Bruce Art Association** της **Virginia**, επιμελήθηκε μια σειρά πολύ πετυχημένων εκθέσεων, ενώ ίδρυσε το κοινοτικό κέντρο τέχνης **Prizery**, που αποτελεί φυτώριο νέων καλλιτεχνών. Δεν ξεχνάει ποτέ τη χώρα της και στηρίζει τους Έλληνες καλλιτέχνες της περιφέρειας. Από το 2015 εκθέτει το έργο της στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη. Δημιούργησε τη δική της αναγνωρίσιμη και διακριτή εικαστική γλώσσα: έναν χείμαρρο εικόνων με έντονο το στοιχείο του χρώματος. Η παλέτα της είναι ανεξάντλητη ακόμα και στους μαυρόασπρους πίνακές της. Αυτές τις μέρες παρουσιάζει την πρώτη ατομική της έκθεση στην Ελλάδα, με τίτλο «I'll be your mirror», στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, σε επιμέλεια της Ντόρας Βυζοβίτου (13 Μαρτίου έως 9 Απριλίου). *Περισσότερα στη σελ. 20.*

PLANET[WANDERER]

ΑΠΟ ΤΟΥΣ

DAMIEN JALET

KOHEI NAWA

04-06.04.25

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

ΠΡΟΒΟΛΗ

ΤΑΙΝΙΑΣ

MIST

05 & 06.04.25

ONASSIS.ORG

ONASSIS DANCE DAYS

5C ΧΡΟΝΙΑ ONASSIS

Info-diet

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

MERCI CHEF

Εβδομάδα γαλλικής γαστρονομίας από την Πρεσβεία της Γαλλίας και το Γαλλικό Ινστιτούτο. Και μόνο για τις βουτυράτες σας και την Παρί-Μπρεστ τους ευχαριστώ για πάντα.
(από 16 έως 21 Μαρτίου)

ΝΙΚΙ

Το πρώτο ελληνικό ρομπότ Τεχνητής Νοημοσύνης έχει «πατέρα» έναν μαθητή Λυκείου (!), τον Αδριανό Μπότσιο, ιδρυτή της Dynamic Innovation.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Κερδίστε ένα τετραήμερο ταξίδι για δύο άτομα με όλα τα έξοδα πληρωμένα από τον αγαπημένο μας σταθμό, τον VOICE 102.5. Τσok γκιουζέλ.

ΑΞΕΣΟΥΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η συλλεκτική φανέλα του Ολυμπιακού για τα 100 του χρόνια. Ουρές από οπαδούς στο shop του Καραϊσκάκης.

ΤΙΠ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΜΠΑΝΑΝΕΣ

Αν μια μπανάνα είναι πράσινη και «ξύλινη», βάλτε τη για 30" στον φούρνο μικροκυμάτων κι αμέσως θα ξανθύνει και θα γλυκάνει.

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

«Ευτυχώς που πρόλαβα κι έστειλα τα λεφτά μου στη Νέα Ελβετία». (στην πλατεία Νερού)

ΕΚΛΕΙΣΕ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ Ή ΟΧΙ;
Πατί σαν ανοιχτό μου φαίνεται ακόμα.

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
Ξαναείδαμε το «Corpus Christi», live!

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΤΣΙΜΤΣΙΛΗ
«Θεωρώ απαράδεκτο, εν έτει 2025, η Εθνική Πινακοθήκη να φιλοξενεί τέτοια έργα με τα χρήματα των χριστιανών ορθόδοξων φορολογουμένων. Είναι ντροπή! Δεν ξέρω ποιος έδωσε το πράσινο φως», δήλωσε με αφορμή τους βανδαλισμούς των έργων του Κατσαδιώτη.
Και μόνο με τη φράση «χριστιανός ορθόδοξος φορολογούμενος» τα είπες όλα, κούκλα μου.

ΚΛΕΙΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
Πόσους ημιμαραθώνιους «για καλό σκοπό» στο κέντρο μπορεί να αντέξει ένας Αθηναίος τα πρωινά της Κυριακής;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ
Αντιμίλησε ο Ζελένσκι στον Τραμπ; Ας ανεβάσουμε λίγο τις τιμές.

ΕΠΕΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΟΧΥΡΟ
Ο Τζορτζ Κλούνεϊ έβαψε τα μαλλιά του.

ΜΙΑ ΘΛΙΨΗ
Όλα μειώνονται σ' αυτή τη χώρα, εκτός... από τα τροχαία.

Σε βλέπω!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σας βλέπω να κάνετε ό,τι γουστάρετε στη γειτονιά μου

Σας βλέπω να κάνετε ό,τι γουστάρετε στη γειτονιά μου. Εξηγούμαι: Ένας επιχειρηματίας ανοίγει αρχικά ένα ουζερί σεμνό και ταπεινό. Μετά προσθέτει, ελέω κόβιντ, μια σειρά τραπεζάκια στο πεζοδρόμιο. Μετά, ελέω δημάρχου, βάζει και μια δεύτερη σειρά τραπεζάκια και κλείνει τελείως το πεζοδρόμιο. Στη συνέχεια, ελέω του επόμενου δημάρχου (που θα εξαφάνιζε τα τραπεζοκαθίσματα), βάζει στα 50 εκατοστά διάδρομο που είχε απομείνει και σόμπες εξωτερικού χώρου. Καρότσι μωρού και αμαξίδιο αναπηρικό ούτε με θαύμα δεν περνάει — ούτε εμείς δεν περνάμε, αν πάρουμε κανένα κιλό. Μετά ξεθάρρεψαν και οι πελάτες, γιατί, όπως ξέρουμε, η ασυδοσία είναι κολλητική. Πρώτα πάρκαραν ακριβώς μπροστά από το τραπεζάκι τους και μετά διπλοπάρκαραν, αφαιρώντας χαλαρά μια λωρίδα στην κάθοδο. Τώρα εμείς οι έρμιοι οι πεζοί, για να περάσουμε από το σημείο, πρέπει όχι απλώς να βγούμε στον δρόμο, αλλά να τρέξουμε στο κέντρο ενός δρόμου διπλής κυκλοφορίας λέγοντας το «Πάτερ ημών» από μέσα μας.

Εσύ τι ζόρι τραβάς; Θα μου πεις. Είμαστε ασορτί με τους γενικούς και τοπικούς κυβερνώντες. Όλοι κάνουμε ελεύθερα ό,τι γουστάρουμε και λογαριασμό δεν δίνουμε. Δημοκρατία δεν έχουμε;

Athens Voices

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ
panikova1500@gmail.com

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

Πέμπτη 6 Μαρτίου. Στο Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο είναι καλεσμένος ο διάσημος Ιταλός σκιτσογράφος και κομίστας Altan για ομιλία και Q&A με το κοινό. Μια γυναίκα τον ρωτάει:
«Στις 8 Μαρτίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Τι έχετε να πείτε σ' εμάς τις γυναίκες?»
Altan: **«Συνεχίστε έτσι».**

Ζευγάρι τουριστών γύρω στα 50 προσπαθούν πελαγωμένοι να δώσουν παραγγελία σε σερβιτόρο café του κέντρου. Ο σερβιτόρος, μεταξύ άλλων, τους προτείνει:

-Γουντ γιου πριφέρ καφέ αμερικάνο;

-I want a large coffee but I am not American.

(Τελικά πήρε αμερικάνο κόφι. Πλατεία Μητροπόλεως, Σάββατο πρωί.)

«Έλα, ναι... Ποιος Σωτήρης είσαι, ο όμορφος?»

(Ταρίφας μιλάει στο κινητό του. Πιάτσα Πανόρμου, Σάββατο πρωί.)

«Η Ντάνα η νταρντάνα φοβάται. Φοβάται η Ντάνα η νταρντάνα;»

(Ηλικιωμένος, περπατώντας, μέρα με κρύο, μιλάει μόνος του. Θεμιστοκλέους & Νικηταρά, Εξάρχεια, Πέμπτη πρωί.)

Καθαρά Δευτέρα 2025. Πέταγμα χαρταετού στο γήπεδο της Άνδρου. Κοριτσάκι 7 ετών κλαίει απαρνηγόρητο γιατί της φεύγει από τα χέρια ο χαρταετός που κρατάει και πετάει μακριά. Την πλησιάζει η μαμά της, 40+, την αγκαλιάζει και της λέει:

«Μη στεναχωριέσαι, βρε χαζό... Έτσι είναι οι χαρταετοί, όπως οι άντρες... Εξαφανίζονται μυστηριωδώς».

REWRITE THE CLASSICS

SPEEDCAT

A BRAND OF FAIS GROUP

PUMA STORES

Λ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα
Attica City Link, Πανεπιστημίου 9
Mediterranean Cosmos, 11ο χλμ
Ε.Ο. Θεσσαλονίκης/ Νέων Μουδανιών

DUA LIPA

Τα νούμερα της εβδομάδας

ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΘΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

973 πολίτες, οι περισσότεροι αλαουίτες, αλλά και χριστιανοί, σφαγιάστηκαν στο βορειοδυτικό τμήμα της Συρίας το περασμένο Σαββατοκύριακο.

481 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας και ένοπλοι οπαδοί του πρώην προέδρου σκοτώθηκαν επίσης από την περασμένη Πέμπτη.

71,9% των πολιτών πιστεύει ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να συγκαλύψει όσα συνέβησαν στα Τέμπη, σύμφωνα με δημοσκόπηση της GPO.

82,4% όμως πιστεύει ότι τα κόμματα της αντιπολίτευσης προσπαθούν να εκμεταλλευτούν πολιτικά την υπόθεση.

85% πιστεύει ότι η κυβέρνηση έχει ευθύνη για το δυστύχημα.

86,2% πιστεύει ότι υπάρχουν ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων για το δυστύχημα.

64,1% όσων συμμετείχαν στις διαδηλώσεις ήθελαν να τιμήσουν τη μνήμη των θυμάτων. Ο Σωκράτης Φάμελλος ωστόσο «διάβασε» διαφορετικά τη συμμετοχή του κόσμου και πιστεύει ότι «η κοινωνία ζητάει να πέσει αυτή η κυβέρνηση».

56,1% ήθελαν να ζητήσουν δικαιοσύνη.

47,4% ήθελαν να στείλουν μήνυμα διαμαρτυρίας στην κυβέρνηση και μόνο 15,6% ήθελαν να ζητήσουν καλές και ασφαλείς συγκοινωνίες.

1,2 εκατ. ευρώ ήταν η ρευματοκλοπή που αποκάλυψαν έλεγχοι 4 μηνών σε τουλάχιστον 700 ξενοδοχεία, εστιατόρια και καφέ. Πρακτική εναρμονισμένη με το σύνθημα «Το ρεύμα είναι δημόσιο αγαθό».

4,8 GWh είναι η ενέργεια η οποία εκλάπη και το κόστος της ανέρχεται σε 1,2 εκατ. ευρώ.

©ANTONH NIKOLOPOULOS/EUROKINISSI

6.02 μέτρα είναι πλέον το πανελλήνιο ρεκόρ στο άλμα επί κοντώ, αφού ο Εμμανουήλ Καραλής κατέρριψε για 5η φορά το ρεκόρ εντός του 2025, στο μίτινγκ All Star Perche στο Κλερμόν-Φεράν. Και να σκεφτεί κανείς ότι όταν –ως παιδί– επιχείρησε να ξεκινήσει το άθλημα, ένας προπονητής τού είχε πει ότι «οι μαύροι δεν πηδάνε επί κοντώ».

Δεν τα πληρώνει το σύμπαν, τα πληρώνουμε όλοι εμείς.

62 εκ. ευρώ ήταν το συνολικό κόστος των ρευματοκλοπών το 2024, σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΔΕΔΔΗΕ.

2,3 δισ. ευρώ είναι φέτος το συνολικό ποσό βεβαίωσης του ΕΝΦΙΑ. Δηλαδή περίπου όσα θα πάρει το κράτος από τους φοροφυγάδες που έπιασε διασυνδένοντας τα POS με τις ταμειακές μηχανές.

359.494 δικαιούχοι είδαν το φόρο ακινήτων τους να μειώνεται, καθώς είχαν ασφαλίσει το ακίνητο τους.

83% των προγραμμάτων της αμερικανικής υπηρεσίας διεθνούς ανάπτυξης USAID κό-

βονται μαχαίρι, όπως δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μάρκο Ρούμπιο. Αυτός με τον σταυρό στο δόξα πατρί.

92% ήταν ο αρχικός προγραμματισμός των περικοπών με στόχο την εξοικονόμηση 54 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

42,8 δισεκατομμύρια δολάρια διαχειρίζεται ο συγκεκριμένος οργανισμός, ποσό το οποίο αντιπροσωπεύει το 42% της ανθρωπιστικής βοήθειας που καταβάλλεται παγκοσμίως. Κατά πολλούς αποτελούσε και το σημαντικότερο κανάλι διπλωματίας «μαλακής ισχύος» των ΗΠΑ.

59% των Γάλλων και των Γερμανών θεωρούν τον Τραμπ δικτάτορα, σύμφωνα με δημο-

σκόπηση του κέντρου σκέψης Destin commun.

56% των Βρετανών έχουν την ίδια άποψη, ενώ στην Πολωνία το ποσοστό πέφτει στο 47%.

35% των Γάλλων ερωτηθέντων είπαν πως συμπάθησαν περισσότερο τον Ουκρανό πρόεδρο Βολοντίμιρ Ζελένσκι μετά τον καβγά με τον Τραμπ στην Ουάσινγκτον.

1/4 των Γάλλων δεν θεωρεί πλέον τις ΗΠΑ συμμάχους. Και να σκεφτεί κανείς ότι τους έχουν χαρίσει το άγαλμα της Ελευθερίας.

60% των Γάλλων θεωρεί πιθανό τα επόμενα χρόνια η Ρωσία να εισβάλει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Το ποσοστό στη Βρετανία είναι 68%, στην Πολωνία 53% και στη Γερμανία 54%.

100.000 λίρες δαπάνησε ο ηθοποιός Michael Sheen για να αγοράσει και κατόπιν να ξεχρεώσει χρέη αξίας 1 εκατ. λιρών, που χρωστούσαν περίπου 900

άνθρωποι στη νότια Ουαλία. Λειτουργήσε δηλαδή ως εταιρεία διαχείρισης δανείων, μόνο που στο τέλος χάρισε τις οφειλές στους συμπολίτες του.

60.000 δολάρια είχε δαπανήσει το 2016 ο ηθοποιός John Oliver για να αγοράσει ιατρικά χρέη αξίας 15 εκατομμυρίων δολαρίων ώστε να τα διαγράψει. Αποτέλεσε έμπνευση για τον Sheen.

50.000 ευρώ ήταν η αξία των κοσμημάτων που αφαίρεσαν από κοσμηματοπωλείο του Αγρινίου με τη μέθοδο του «ριφιφι».

3 ανήλικοι ήταν οι διαρρήκτες. Οι δύο εξ αυτών 15 και ο τρίτος 17 ετών. Ωστόσο προφυλακίστηκαν. Ωρέ, πού πάμε, που έλεγε κι ο Αυλωνίτης.

1,9 εκατ. ευρώ κοστολόγησε την παρθενία της μία φοιτήτρια 22 ετών από το Μάντσεστερ, καθώς αποδέχτηκε τις προσφορές που της έγιναν κατά τη διάρκεια δημοπρασίας. Ο αγοραστής έφερε μαζί του γιατρό για να πιστοποιήσει την ύπαρξη υμένα.

2 χρόνια χρειάστηκε η 22χρονη για να ολοκληρώσει τη διαδικασία από τη στιγμή που έβαλε τη σχετική αγγελία στο Cinderella Escorts, ιστότοπο για συνοδούς. Ο αγοραστής είναι ηθοποιός του Χόλιγουντ, ο οποίος φέρεται να είχε επισκεφτεί το νησί των παιδεραστών του Τζέφφρι Έπσταϊν.

30.000 λίρες μηνιαίως ζητά πλέον η 22χρονη προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες της, δηλαδή την παρέα της.

196.587 αιτήσεις έχουν ήδη υποβληθεί στο πρόγραμμα «Αλλάζω σύστημα θέρμανσης και θερμοσίφωνα», από το σύνολο των 4,3 εκατ. νοικοκυριών της χώρας. Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων λήγει την επόμενη εβδομάδα.

VERBA VOLANT

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ

«Ποιος απειλεί την Ευρώπη, η Ρωσία; Έχετε δει απειλή της Ρωσίας;» Προς Θεού, κύριε Παύλο, καμία απειλή. Οι Ουκρανοί, αντίθετα, ενοχλούν τον πασιφιστή κύριο Βλαδίμηρο (κάμερα σ' εμένα), βάζοντας μαιευτήρια και νηπιαγωγεία ακριβώς στη διαδρομή που ακολουθούν οι βόμβες του, όταν τις βγάζει για να πάρουν αέρα. Ο Τζέι Ντι Βανς είναι υπερήφανος γι' αυτή τη δήλωση. Ο Τραμπ, αν μπορούσε, θα του απένειμε παράσημο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΑΤΣΙΟΣ

«Δεν τίθεται θέμα διαγραφής του Νίκου Παπαδόπουλου, με ιερή αγνάκτηση κατέβασε τις βλάσφημες

ζωγραφίες». Τζιχάντ αλά ελληνικά, λοιπόν, από τον πρόεδρο της Νίκης, όστις, θυμίζω, μέχρι προ ολίγων ετών δίδασκε σε παιδιά και πληρωνόταν από το κράτος για να το κάνει. ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Κάποιο θείο χέρι φρόντισε ο Διαμαντής να είναι έξω από τη Βουλή». Η Ζωή με την καρδούλα σκούζει διαρκώς για τα πατριαρχικά πρότυπα και διαστρεβλώνει καθετί, ωρυόμενη για bullying. Όταν όμως της δόθηκε η ευκαιρία, αναπαρήγαγε μόνη της το στερεότυπο του macho Διαμαντή Καραναστάση, που θα «καθάριζε» για τη γυναίκα του, δέρνοντας τον βουλευτή της ΝΔ. Ίσως και καλύτερα

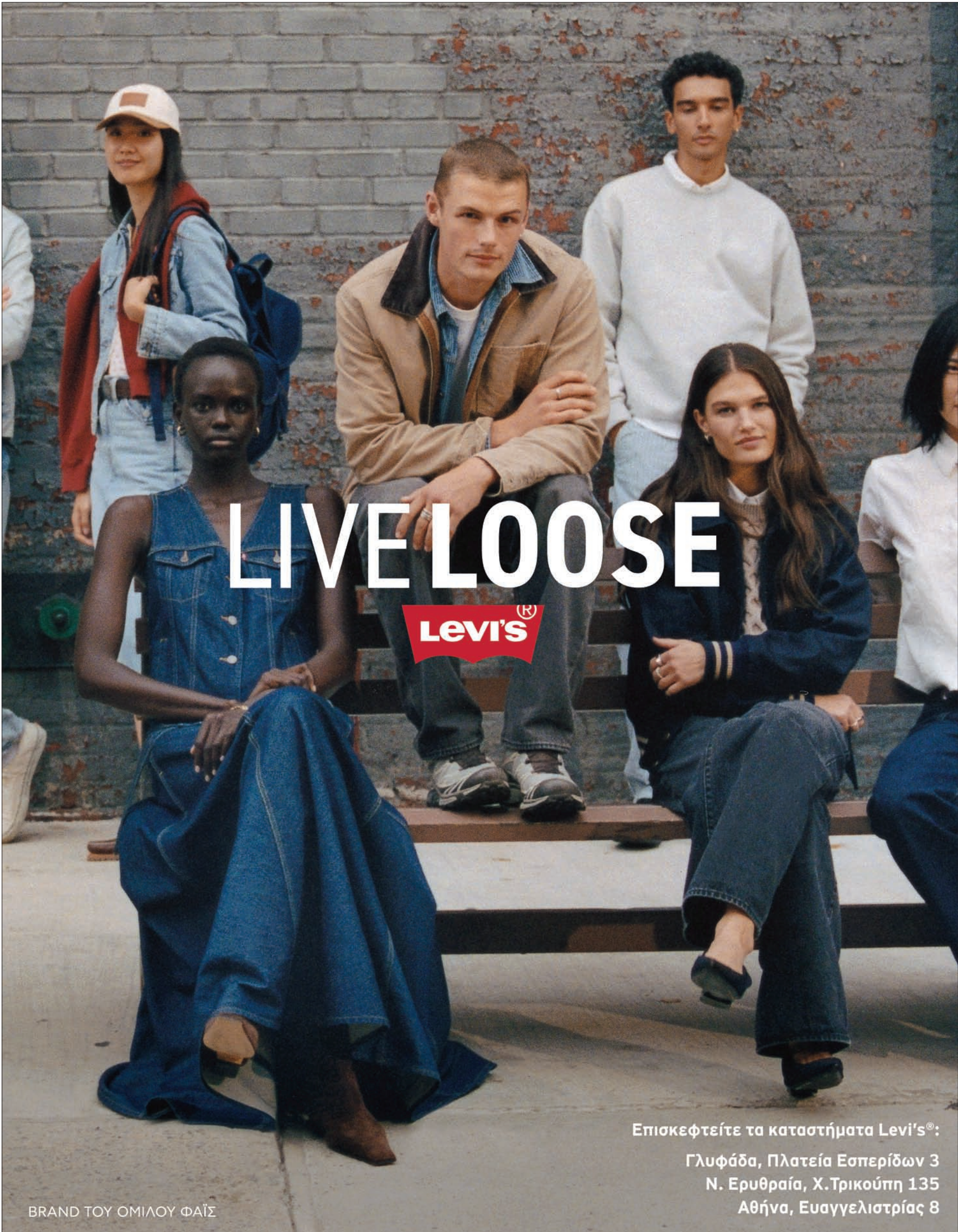
για τον βουλευτή της ΝΔ απ' το να το έκανε μόνη της.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

«Το 2019 ο σιδηρόδρομος ήταν ασφαλής. Υπήρχε το παλιό σύστημα τηλεδιόγκησης στη Λάρισα». Ο πρώην υπουργός Μεταφορών ξεκαθαρίζει την κατάσταση σε ό,τι τον αφορά. Κάποιοι καλοθελητές, όμως, βρήκαν ένα βίντεο από τον Νοέμβριο του 2018, στο οποίο, με αφορμή το δυστύχημα στο Αδενδρο, η (τοποθετημένη απ' τον ΣΥΡΙΖΑ επικεφαλής της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων) κυρία Τσιαπαρίκου ανέφερε επί λέξει ότι «δεν υπάρχει σύστημα τηλεδιόγκησης» στο τμήμα Λάρισα-Θεσσαλονίκη. Καμιά φορά τα verba δεν volant.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

«Ο νόμος περί ευθύνης υπουργών καταργείται άμεσα και δεν ισχύει ούτε για τα Τέμπη, αν οι παλαικές συγκεντρώσεις σε όλες τις περιφέρειες της χώρας αναγνωριστούν με ισχύ Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης, όπως προβλέπεται». Τον αφήσαμε παράνομο αλιέα και μας προέκυψε συνταγματολόγος. Ο Πάνος Καμμένος, εντελώς με επιχειρήματα τύπου Αρτέμης Σώρρα, ερμηνεύει κατά το δοκούν το Σύνταγμα. Με αυτόν τον άνθρωπο συγκυβέρνησε για 5 χρόνια ο Αλέξης Τσίπρας. Θα χρειαστεί πολύ rebranding για να ξεχαστεί.

LIVE LOOSE

Levi's®

BRAND ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΦΑΪΣ

Επισκεφτείτε τα καταστήματα Levi's®:

Γλυφάδα, Πλατεία Εσπερίδων 3
Ν. Ερυθραία, Χ.Τρικούπη 135
Αθήνα, Ευαγγελιστρίας 8

Το Κίνημα της Τραπεζαρίας: ένα μανιφέστο

Η αρχιτεκτονική του χρόνου και το αντίδοτο της εποχής μας

Μέρος 1ο

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Όλα ξεκίνησαν μια Παρασκευή του Ιανουαρίου 2020 στο Τελ Αβίβ. Όπως τριγυρίζαμε στην πόλη και επιστρέφαμε στο διαμέρισμά μας στην Florentin, περάσαμε από μια γειτονιά που θύμιζε τόσο, μα τόσο πολύ, παλιά αθηναϊκή συνοικία, ίσως μια γωνιά των Πετραλώνων, της Νέας Ιωνίας ή του Κολωνού. Λαϊκές μονοκατοικίες με παλιές σιδερένιες πόρτες, ξύλινα παντζούρια και μικρούς κήπους δίπλα σε παλιές πολυκατοικίες του μεσοπολέμου, σε μικρά δρομάκια με καρποφόρα δέντρα. Όπως το πορτοκαλί φως του μεσογειακού απογεύματος έλουζε τη γειτονιά, ένα τσούρμο καλοβαλμένες ηλικιωμένες κυρίες με τάπερ και τυλιγμένα φαγητά έφτασαν πεζή στο σπίτι κάποιου συγγενή. Λίγο παρακάτω, οικογένειες με παιδιά ετοιμάζονταν να πάνε σε φιλικό σπίτι. Κάθε Παρασκευή, ακριβώς στη δύση του ηλίου, η πόλη ηρεμεί. Πολλοί Εβραίοι στο Ισραήλ τηρούν το Shabbat: μαζεύονται, ανάβουν τα κερί, κάνουν μια προσευχή, τρώνε όλοι μαζί και μετά ξεκουράζονται μέχρι το βράδυ του Σαββάτου. Ζήλεψα. Ζήλεψα πολύ — αυτή την αίσθηση της κοινότητας και των δικτύων κοινωνικής υποστήριξης. Το τελετουργικό που λειτουργεί σαν μετρονόμος, ρυθμίζοντας τον χρόνο της ζωής. Εκείνο το απόγευμα είδα να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μου κάτι που ένιωσα ότι κάποτε το είχαμε (άλλωστε το Sabbath είναι μέρος και του Χριστιανισμού, και στην Ελλάδα κάποτε τρώγαμε όλοι μαζί κάθε Κυριακή) αλλά μετά το χάσαμε. Προσπάθησα να φανταστώ πώς θα ήταν η ζωή μας με ένα τέτοιο έθιμο. Από τη μία με φόβισε η δέσμευση: άλλωστε στην Ελλάδα, και στη Δύση γενικότερα, έχουμε πλέον κατακτήσει τέτοια επίπεδα ατομικής ελευθερίας, ώστε να μην μπορούμε να φανταστούμε καν τη συμμετοχή σε τελετουργικά που έστω και στο ελάχιστο καταπιέζουν την ατομικότητα ή περιορίζουν την ελευθερία μας. Από την άλλη είχα επίγνωση ότι αυτό που ζούμε — η απομόνωση, η αποξένωση, ο περιορισμός της ανθρώπινης εμπειρίας, ολόκληρης της καθημερινής ζωής, σε μια οθόνη, η πολλαπλώς προβληματική επικοινωνία μέσω αλγόριθμων, φίλτρων και μέσων που έχουν αποκλειστικό στόχο το κέρδος ή τις γεωπολιτικές επιδιώξεις των ιδιοκτητών τους, η επιδημία άγχους και ματαιότητας εξαιτίας της απώλειας κοινότητας, της απο-κοινωνικοποίησης και του γκρεμίσματος όλων των ιδεολογιών και των μεγάλων αφηγημάτων που οδηγούσαν τη ζωή μας για χιλιετίες — όλο αυτό που είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι που διαβάζουν αυτό το κείμενο αναγνωρίζουν, δεν είναι ούτε υγιές, ούτε μακροπρόθεσμα λειτουργικό για μια κοινωνία, πόσο μάλλον για μια δημοκρατία.

Λίγες μέρες μετά από εκείνο το ταξίδι στο Τελ Αβίβ, κάθε σκέψη για τελετουργικά συνεύρεσης μπήκε στην κατάψυξη. Η πανδημία του κορωνοϊού άλλαξε τα πάντα και σε συνδυασμό με την αυξανόμενη εξάρτηση των ανθρώπων —και ειδικά των παιδιών και των νέων— από τις ψηφιακές συσκευές τους, δημιούργησε μια δεύτερη πανδημία μοναξιάς, κατάθλιψης, αγχώδους διαταραχής και νοσημάτων ψυχικής υγείας, των οποίων η έκταση μόλις τώρα αρχίζει να είναι πλήρως ορατή. Αρχισα να διαβάζω για το εβραϊκό αυτό έθιμο, την ιστορία και τη σημασία του· όπως το κλασικό βιβλίο *The Sabbath* (1951) του ραβίνου Αβραάμ Τζόσουα Χέσελ που παρομοιάζει το Shabbat με «παλάτι στον χρόνο», αλλά και τη συζήτηση του Ezra Klein με την Judith Shulevitz για το Sabbath και την τέχνη της ανάπαυσης. Μία από τις υπερδυνάμεις αυτού του εβδομαδιαίου εθίμου βρίσκεται ακριβώς στον υποχρεωτικό και καθολικό χαρακτήρα της: η γνώση του ότι όλοι ξεκουράζονται, ότι η εργασία και το εμπόριο απαγορεύονται, ουσιαστικά εξαναγκάζει το άτομο να ξεκουραστεί. Οι άνθρωποι είναι

όντα ανταγωνιστικά που, εξελικτικά, έχουν μονίμως το άγχος και τον φόβο του ότι θα μείνουν πίσω από το πλήθος· του κοινωνικού εξοστρακισμού και της ντροπής. Μας είναι αδύνατον να χαλαρώσουμε και να ξεκουραστούμε, όταν γνωρίζουμε ότι οι άλλοι είναι δραστήριοι, εργάζονται ή προωθούν τα συμφέροντά τους.

Αφαιρώντας την επιλογή, το έθιμο του Sabbath αφαιρεί από το άτομο και την ευθύνη, και άρα την υποσυνείδητη ενοχή που όλοι πλέον έχουμε όταν δεν είμαστε 24 ώρες το 24ωρο στην πρίζα: συνδεδεμένοι, ψηφιακά παρόντες, διαρκώς παραγωγικοί, εργαζόμενοι πλέον και στο σπίτι, σε μια κατάσταση μόνιμης εγρήγορσης και χρόνιου στρες, συμμετέχοντες σε συνεχείς και πολλαπλούς διαλόγους σε άπειρα διαφορετικά γκρουπ στο Messenger και στο WhatsApp και αλλού. Και ενώ θεωρητικά έχουμε την επιλογή να αποσυνδεθούμε, να «σβήσουμε» τα ψηφιακά μέσα, να αφιερώσουμε χρόνο στον εαυτό μας, να βιώσουμε το παρόν στον φυσικό μας χώρο, στην πραγματικότητα δεν έχουμε την επιλογή αυτή, γιατί γνωρίζουμε ότι όλοι οι άλλοι είναι «εκεί», καλωδιωμένοι, οπότε πάντα καταλήγουμε να επιστρέφουμε κι εμείς «εκεί». Κι ακόμη κι όταν καταφέρνουμε για λίγο να αποσυνδεθούμε, καταλήγουμε να είμαστε εντελώς μόνοι μας.

Η σοφία του Sabbath είναι ότι δημιουργεί έναν βιώσιμο ρυθμό στη ζωή σου — μια «αρχιτεκτονική του χρόνου» κατά τον Heschl. Το άτομο — και ειδικά το άτομο στον 21ο αιώνα — αρνείται και απορρίπτει οποιαδήποτε εξουσία ή επιβολή. Κι όμως, όπως το παιδί έχει ανάγκη την υποστήριξη, την ασφάλεια και τη δομή που προσφέρουν οι γονείς του, έτσι και το άτομο έχει ανάγκη δομές και παραδόσεις που ξεπερνούν το άτομο. Τίποτα δεν τρομοκρατεί τα παιδιά περισσότερο από το να δουν τους γονείς τους τρομαγμένους, γιατί νιώθουν το έδαφος να υποχωρεί κάτω από τα πόδια τους: συνειδητοποιούν ότι κανείς δεν μπορεί να τους προστατεύσει. Αντιστοίχως, τίποτα δεν τρομοκρατεί τους ανθρώπους περισσότερο από την επίγνωση του ότι τα πάντα εξαρτώνται από εμάς τους ίδιους· ότι δεν υπάρχει καμία ανώτερη δύναμη. Το βάρος της σύγχρονης ζωής, των προσδοκιών που δημιουργεί η παγκοσμιοποιημένη, ψηφιακή συνεχής τριβή με (κατασκευασμένες) εικόνες άλλων, είναι ασήκωτο.

Έχουμε ανάγκη τις παραδόσεις που έχουν συνέχεια στον χρόνο· των οποίων, δηλαδή, το νόημα και η διάρκεια ξεπερνάει την τόσο σύντομη διάρκεια της μίας ανθρώπινης ζωής.

Η κατάρρευση των δομών και των παραδόσεων αυτών —της θρησκείας, της πολιτικής ηγεσίας, της πνευματικότητας και της αυθεντίας της επιστημονικής γνώσης— δεν μας έκανε πιο ευτυχισμένους. Μας προκάλεσε κατάθλιψη, μοναξιά και υπαρξιακό τρόμο. Αφαίρεσε από τη ζωή μας την αίσθηση του νοήματος. Ποτέ δεν ήταν πιο ορατή αυτή η αίσθηση από τη σημερινή εποχή, μετά το τραύμα της πανδημίας, του εγκλεισμού και της κοινωνικής απομόνωσης, σε έναν κόσμο πόλωσης και τοξικού διχασμού, στον οποίο τα πάλαι ποτέ ισχυρά κράτη πασχίζουν να αντιμετωπίσουν βασικά προβλήματα πολιτικής προστασίας και υποδομών, ενώ έχουν ταυτόχρονα καταρρεύσει τα πρότυπα συμπεριφοράς, πεφωτισμένων ηγετών ή ανθρώπων του πνεύματος.

Η αίσθηση της απελπισίας είναι διάχυτη τριγύρω μας και πολλοί άνθρωποι αναρωτιούνται: Τι πρέπει να κάνω; Τι μπορούμε να κάνουμε; Η ερώτηση αυτή αντηχεί στ'αυτιά μου συνεχώς, ειδικά τις τελευταίες 50 μέρες της προεδρίας Τραμπ που ανέτρεψε τα πάντα.

Η απάντηση είναι ότι σε ατομικό επίπεδο δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά για να αλλάξουμε τον κόσμο —ή τη χώρα μας— σήμερα και είναι

Όταν θεωρήσεις ότι βρήκες ένα αντίδοτο στα δηλητήρια της εποχής, θέλεις να το μοιραστείς, και να πεις στον άλλον: «δοκίμασέ το κι εσύ, και θα με θυμηθείς»

Τρίτος σταθμός του ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by EUROHOOPS για το 2025 το Αιγάλεω!

Η Πλατεία Μετρό Σταθμού Αιγάλεω, το Σάββατο 15 Μαρτίου, θα μετατραπεί στον απόλυτο προορισμό διασκέδασης για τους φίλους του μπάσκετ

Το **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops**, η μεγάλη μπασκετική γιορτή για μικρούς και μεγάλους, για γυναίκες και άνδρες, για οικογένειες και παρέες, συνεχίζει το «ταξίδι» της στις γειτονιές της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Τη «σκυτάλη» παίρνει το **Αιγάλεω, το Σάββατο 15 Μαρτίου**, εκεί όπου η Πλατεία Μετρό Σταθμού Αιγάλεω θα μετατραπεί για μια ολόκληρη μέρα στον απόλυτο προορισμό διασκέδασης για τους φίλους του μπάσκετ και όχι μόνο, με τουρνουά 3x3 και πολλές παράλληλες ψυχαγωγικές δραστηριότητες.

Στο επίκεντρο του **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops** βρίσκεται το τουρνουά 3x3, για τρεις μεικτές ηλικιακές κατηγορίες (10-13, 14-17, 18+), με δωρεάν συμμετοχή για όλους και όλες. Στο **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops** στο Αιγάλεω θα πραγματοποιηθούν, επίσης, πολλές δραστηριότητες σχεδιασμένες για να ψυχαγωγήσουν μικρούς και μεγάλους, όπως φουσκωτό γήπεδο για παιδιά, Face Painting, 360° Photo Booth, Arcade Basketball Games, διασκεδαστικά challenges για συμμετέχοντες και επισκέπτες, αλλά και ένα θεαματικό Street Basketball Show από τον μοναδικό freestyler DudeK!

Το **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops** αναδεικνύει τους καθημερινούς «πρωταγωνιστές» κάθε γειτονιάς μέσω της άθλησης, της ψυχαγωγίας αλλά και της διάδοσης του 3x3, του δημοφιλούς, γρήγορου και δυναμικού παιχνιδιού που από τους δρόμους βρέθηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops** έχει «ταξιδέψει» σε Κορυδαλλό, Βούλα, Λαύριο, Μεταμόρφωση, Αμπελόκηπους, Παλιό Φάληρο, Εύοσμο και Πανόραμα, Μαρούσι, Μοναστηράκι, Νέα Παράλια, Νέα Ιωνία, Καλαμαριά, Κηφισιά, Πειραιά και Νέα Σμύρνη και θα ακολουθήσουν πολλοί ακόμη «σταθμοί» σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη εντός του 2025.

Το **ΔΕΗ 3x3 POWER TO THE HOOD by Eurohoops** στην Πλατεία Μετρό Σταθμού Αιγάλεω θα πραγματοποιηθεί *υπό την αιγίδα του Δήμου Αιγάλεω*.

Το ΔΕΗ
3x3
POWER
TO THE HOOD
by Eurohoops
αναδεικνύει
τους καθημερι-
νούς «πρωτα-
γωνιστές» κάθε
γειτονιάς μέσω
της άθλησης,
της ψυχαγωγίας
αλλά και της
διάδοσης του
3x3, του δημοφι-
λούς, γρήγορου
και δυναμικού
παιχνιδιού που
από τους δρό-
μους βρέθηκε
στους Ολυμπια-
κούς Αγώνες.

Λεπέν και Μελανσόν: για όλα φταίει ο Μακρόν, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ

Πασιφισμός, συνθηκολόγηση με τον Βλαντίμιρ Πούτιν και επιθετικότητα στον Εμανουέλ Μακρόν

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η φιλορωσική και αντιευρωπαϊκή πολιτική του Ντόναλντ Τραμπ έχει φέρει σε αμνηχανία τόσο τη Μαρίν Λεπέν όσο και τον Ζαν-Λυκ Μελανσόν, ο καθένας από τους οποίους προσβλέπει στον κατευνασμό της Ρωσίας και στη διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρότι η Εθνική Συσπείρωση και η Ανυπότακτη Γαλλία ξεκινούν από διαφορετικές οπτικές, μοιράζονται το ίδιο ήθος και το ίδιο ύφος, προωθώντας επιθετική πολιτική έναντι της γαλλικής προεδρίας και της ΕΕ.

Τις τελευταίες ημέρες, η Μαρίν Λεπέν υποβάθμισε τη σκονοθετημένη ταπείνωση του Βολοντιμίρ Ζελένσκι στο Οβάλ γραφείο μιλώντας για απλή «ένταση» ανάμεσα σε δύο ηγέτες, κάτι που, κατά τη γνώμη της, συμβαίνει συχνά στη διπλωματία. Στη συνέχεια, ξαφνικά, η κ. Λεπέν χαρακτήρισε την αναστολή της αμερικανικής βοήθειας στην Ουκρανία «βάνουσα» απόφαση, αλλά ταυτοχρόνως απέρριψε την ιδέα της ευρωπαϊκής άμυνας ως «χιμαιρική». Η Μαρίν Λεπέν και ο Ζαν-Λυκ Μελανσόν αδυνατούν να συμφωνήσουν σε οτιδήποτε πρεσβεύει ο Εμανουέλ Μακρόν, όπως και σε οτιδήποτε ενώνει περισσότερο τις ευρωπαϊκές χώρες. Εξάλλου, αμφότεροι οι κομματικοί ηγέτες προσβλέπουν με πείσμα στο αξίωμα μολονότι η Μαρίν Λεπέν, εκτός του ότι έχει φτάσει στο μέγιστο ποσοστό της, αντιμετωπίζει νομικά εμπόδια —είναι υπόδικη για υπόθεση διαφθοράς— και ο Μελανσόν έχει χάσει την ευκαιρία ήδη από το 2017.

Ο Μελανσόν επιμένει στην εκπληκτική του εθελουφλία μπροστά στη ρωσική επιθετικότητα, επαναλαμβάνοντας το ρεφρέν της δεκαετίας του 1970: Κάτω το ΝΑΤΟ και η «ατλαντιστική δουλοπρέπεια» των Ευρωπαίων. Ούτε λέξη για την κακομεταχείριση του Ζελένσκι και την εξωφρενική συμπεριφορά του Ντόναλντ Τραμπ· ο επικεφαλής της Ανυπότακτης Γαλλίας επικρίνει την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες (γενικά, ως οντότητα: Έξω οι Αμερικάνοι!), που φέρονται να προκάλεσαν τον πόλεμο στην Ουκρανία αρνούμενες να ακούσουν τις ρωσικές απαιτήσεις. Το επιχείρημα είναι ότι ο Βλαντίμιρ Πούτιν αναγκάστηκε να εισβάλει στην Ουκρανία διότι το ΝΑΤΟ και η ΕΕ παρεισέφρεαν στη ζώνη επιρροής της Ρωσίας. Αν και η Ανυπότακτη Γαλλία υποτίθεται ότι αγωνίζεται για την ανεξαρτησία και την αυτοδιάθεση των εθνών, δεν φαίνεται να αναγνωρίζει αυτές τις αξίες για την Ουκρανία. Έτσι, κάνει έκκληση για ειρήνη, αλλά, με τον τρόπο της αμερικανικής προεδρίας: με τους όρους του Πούτιν — ο οποίος, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Εμανουέλ Μακρόν και με τη λογική της ρωσικής γεωπολιτικής, έχει ευρύτερο σχέδιο επέκτασης. Αν αποδεχτούμε την ιδέα της Μαρίν Λεπέν και του Ζαν-Λυκ Μελανσόν πρέπει να προσευχόμαστε να μην είμαστε εμείς η επόμενη Ουκρανία.

Η Εθνική Συσπείρωση καλλιεργεί πασιφισμό που μοιάζει με προληπτική συνθηκολόγηση: υπενθυμίζω ότι, τον Ιούλιο του 2024, το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών εξέφρασε επισήμως τη στήριξή του προς τη Λεπέν ενόψει του

δεύτερου γύρου των γαλλικών βουλευτικών εκλογών, επισημαίνοντας «την επιθυμία του γαλλικού λαού για μια εξωτερική πολιτική ανεξάρτητη από τις επιταγές της Ουάσιγκτον και των Βρυξελλών» — άρα, η Λεπέν έχει κάποιες υποχρεώσεις έναντι του Πούτιν. Εξάλλου, έχει πάρει δάνειο ύψους 9 εκατομμυρίων ευρώ από τη ρωσική τράπεζα First Czech Russian Bank καθώς και άλλα 18 εκατομμύρια από διάφορες ρωσικές πηγές, τα οποία, αν και έχει αποπληρώσει, δεν ξεχνά ότι της χορηγήθηκαν επειδή οι ευρωπαϊκές τράπεζες της αρνούνταν τη δανειοδότηση.

Ο Ζαν-Λυκ Μελανσόν, μόλις επέστρεψε από το Μεξικό —το οποίο συγχέει με τους Ζαπατίστας—, καταγγέλλει με τον συνηθισμένο του ζήλο τον δυτικό ιμπεριαλισμό· όμως, ο ζήλος του χάνεται αυτομάτως όταν πρόκειται να καταγγείλει τις ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες του Βλαντίμιρ Πούτιν. Μάλιστα η Ματίλντ Πανό, επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας των Ανυπότακτων —το γαλλικό αντίστοιχο της κ. Ζωής Κωνσταντοπούλου τόσο από την άποψη των ιδεών όσο και της κοινωνικής συμπεριφοράς—, σχολίασε την πρόταση της χρησιμοποίησης των παγυμένων ρωσικών περιουσιακών στοιχείων για τη στήριξη της Ουκρανίας προειδοποιώντας ότι μια τέτοια κίνηση θα προκαλέσει αστάθεια του χρηματιστηριακού τομέα. Πρώτη φορά βλέπω την κ. Πανό να ανησυχεί για τον χρηματιστηριακό τομέα.

Με λίγα λόγια, η θέση των Ανυπότακτων για παγκόσμια ειρήνη ακούγεται λογική και ελκυστική: τίθενται υπέρ της αποχώρησης της Γαλλίας από τη στρατιωτική διοίκηση του ΝΑΤΟ (αναφορά στον Ντε Γκωλ, του οποίου, περιέργως, ο Μελανσόν διεκδικεί την ιστορική συνέχεια) και μιας πολιτικής αφοπλισμού και ειρήνης υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Προφανώς δεν κατανοούν τη Μεγάλη Ρωσική Ιδέα, τις υβριδικές ρωσικές επιθέσεις και την εχθρική

προπαγάνδα η οποία κατακλύζει τον κόσμο. Και επιμένουν σε μια εντελώς αναχρονιστική ρητορική κατηγορώντας τον Μακρόν ότι καλλιεργεί τον φόβο για να αυξήσει τις στρατιωτικές δαπάνες και να μετατρέψει τη Γαλλία σε μιλιταριστικό φρούριο. Σ' αυτό το σημείο πράγματι ο Μακρόν το παράκανε, εφόσον στο διάγγελμά του ανέφερε ότι οι Ρώσοι βρίσκονται προ των πυλών: υπερβολές· αλλά όχι και τόσο. Πάντως, ο Μελανσόν και οι περί αυτόν δεν κάνουν λόγο για υπερβολές· κάνουν λόγο για μακιαβελικό σχέδιο προκειμένου ο Μακρόν να τρομάξει τους Γάλλους και να εφαρμόσει το αυταρχικό του πρόγραμμα. Έτσι, συνεχίζοντας, η Ματίλντ Πανό δήλωσε ότι ο πολεμοχαρής Μακρόν έχει κηρύξει τον πόλεμο στους πολίτες κι ότι κάτι παρόμοιο κάνουν όλες οι ευρωπαϊκές ηγεσίες οι οποίες μεγεθύνουν τη ρωσική απειλή — έτσι κι αλλιώς ανύπαρκτη στα δικά της μάτια.

Το πρόβλημα είναι ότι η Εθνική Συσπείρωση και η Ανυπότακτη Γαλλία είναι δύο πολιτικές δυνάμεις που, αν και δεν καταλαβαίνουν τις διεθνείς σχέσεις, αν και προωθούν την αποσύνθεση της Ευρώπης, εκπροσωπούν το ήμισυ του γαλλικού πληθυσμού. ■

◀ απολύτως φυσικό αυτή η αίσθηση της αδυναμίας να μας προκαλεί απελπισία, φόβο, ντροπή, θυμό. Μπορούμε όμως αφενός μεν να προσπαθήσουμε να φροντίσουμε τον εαυτό μας και τους κοντινούς μας ανθρώπους, αφετέρου δε να αρχίσουμε να επουλώνουμε τον κοινωνικό ιστό, να ανακατατίσουμε αυτή τη λαίλαπα αποκοινωνικοποίησης, στην πιο μικρή, τοπική κλίμακα του μικρόκοσμού μας. Αυτό, ναι, μπορούμε να το κάνουμε. Και μπορεί να μην μπορούμε να θεσμοθετήσουμε μια ιερή έβδομη ημέρα ανάπαυσης, ψηφιακής αποτοξίνωσης και φροντίδας του εαυτού για όλους — στοιχειματίζω το διδακτορικό μου ότι θα έλυνε πολλά από τα προβλήματά μας. Μπορούμε όμως, έστω, πότε-πότε, να μαζευόμαστε να τρώμε και να μιλάμε. Η επανάσταση μπορεί να ξεκινήσει από την τραπεζαρία του σπιτιού. Αυτό που τώρα μεταξύ σοβαρού και αστείου αποκαλούμε Κίνημα της Τραπεζαρίας δεν ξεκίνησε ούτε ως επαναστατική πράξη, ούτε ως αξίωση της προσοχής, της συμμετοχής και της επιδοκμασίας άλλων, αλλά ως ανάμνηση μιας άλλης εποχής —ως ανάμνηση ενός καλύτερου μακρινού παρελθόντος και ως πίστη σε ένα καλύτερο μέλλον, σε μια εναλλακτική πραγματικότητα— και ως εντελώς προσωπική ανάγκη για τα πολύτιμα οφέλη που προσκομίζει ένα έθιμο όπως το δείπνο του Shabbat.

Κάπως έτσι, από τον Οκτώβριο του 2022 αρχίσαμε να μαζευόμαστε γύρω από ένα τραπέζι, πότε με διαφορετική σύνθεση, πότε με την ίδια. Βασική αρχή του κινήματος ήταν και παραμένει το ότι ο κάθε συνδαιτυμόνας φέρνει από κάτι: ένα πιάτο φαί, κάτι που έφτιαξε ή αγόρασε, ένα ψωμί, ένα τυρί. Όλοι συνευφάνονται, όλοι είναι συμμετοχικοί και συνευφάνονται και αυτό εκτείνεται στα πάντα: από το τι φέρνουμε στο τραπέζι κυριολεκτικά και μεταφορικά, μέχρι το πόσο καλά ακούμε, νοιαζόμαστε και φροντίζουμε τους άλλους δίπλα μας, μέχρι το πόσο ουσιαστικά μιλάμε. Όλοι μοιράζονται —τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους— είτε για το πώς πήγε η εβδομάδα τους, είτε για κάτι που τους απασχολεί, είτε με μια σπονδή προς τη φιλία, είτε ως άσκηση ευγνωμοσύνης (όπως στις Ευχαριστίες των ΗΠΑ), είτε ως ένα κοσμικό μνημόσυνο για ένα αγαπημένο πρόσωπο που έφυγε, είτε επί κάποιου θέματος της επικαιρότητας.

Ίσως είναι αναπόφευκτο για κάθε εμπειρία που προσφέρει σε αυτόν που την βιώνει μια αίσθηση ευεξίας, πληρότητας και ουσίας να καταλήγει να αποκτάει σχεδόν θρησκευτικές διαστάσεις· άλλωστε και τα θρησκευτικά τελετουργικά απολύτως λειτουργικές κοινωνικές ανάγκες κωδικοποίησαν και ρύθμισαν. Και ίσως είναι αναπόφευκτο για όσους βίωσαν και πιστεύουν στη δύναμη αυτού του τελετουργικού —είτε αυτό είναι ένα θρησκευτικό έθιμο, είτε το Burning Man, είτε το Sabbath, είτε το Κίνημα της Τραπεζαρίας (όλα αυτά έχουν αρκετά κοινά μεταξύ τους)— να ακούγονται σαν παράφρονες/προφάντες που προσπαθούν να προσπλутίσουν τους άπιστους. Η ουσία όμως είναι ότι όταν θεωρήσεις ότι βρήκες ένα αντιδοτο στα δηλητήρια της εποχής, ανθρώπων και θεμιτό είναι να θέλεις να το μοιραστείς, και να πεις στον άλλον: «δοκίμασέ το κι εσύ, και θα με θυμηθείς». ■

Την επόμενη εβδομάδα: Μέρος 2ο — Το κίνημα της τραπεζαρίας: Ένας πρακτικός οδηγός

FREE VOICES 03

102.5

TO SOUNDTRACK

ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΑΚΟΥ ΕΔΩ

PAUL

Το καθημερινό μας ταξίδι στο Παρίσι

Βλέπεις ένα croque monsieur να περνά πληθωρικό από μπροστά σου. Ακούς το χαρακτηριστικό «κρατς» μιας γαλλικής μπαγκέτας που κόβεται στη μέση. Πάνω απ' όλα, όμως, είναι αυτή η ασύγκριτη μυρωδιά του βουτυρένιου κρουασάν που ενεργοποιεί όλες σου τις αισθήσεις, μαζί και μια λαχτάρα για αυθεντικό γαλλικό πρωινό. Θα μπορούσες να είσαι σε μια οποιαδήποτε γειτονιά του Παρισιού, στην πραγματικότητα όμως βρίσκεσαι στην καρδιά της Αθήνας, στους λαταριστούς φούρνους Paul, εδώ που κάθε μέρα ξεφουρνίζεται μια μικρή Γαλλία για εσένα μόνο.

Πάνε κιόλας 15 χρόνια που οι αυθεντικά γαλλικοί φούρνοι Paul άνοιξαν τον πρώτο τους κατάστημα στην Ελλάδα. Και αν αυτό το διάστημα φαίνεται μεγάλο, στην πραγματικότητα είναι πολύ μικρό αν αναλογιστούμε τη μακρόχρονη ιστορία αυτού του θρυλικού φούρνου. Βλέπετε, το πρώτο κατάστημα Paul άνοιξε στη Γαλλία το... 1889 (!) και από τότε δεν έχει σταματήσει να ψήνει. Τι; Μα φυσικά όλα αυτά που κάνουν μια γαλλική boulangerie διάσημη ως τα τέρατα του κόσμου.

Η μέρα στα καταστήματα Paul ξεκινά πρώτα απ' όλα με φρέσκο ψωμί. Θα βρεις μια τεράστια ποικιλία με πρωταγωνίστριες φυσικά τις ξακουστές γαλλικές μπαγκέτες, αλλά και έτοιμα σάντουιτς για να αρχίσεις τη μέρα σου με όρεξη. Σειρά έχουν τα ακαταμάχητα κρουασάν (με σοκολάτα, με κρέμα patisserie, με κρέμα αμυγδαλού ή σκέτα) που εδώ φτιάχνονται ακριβώς όπως στη Γαλλία, ακολουθώντας κατά γράμμα την αυθεντική γαλλική συνταγή.

Θες κάτι ακόμη πιο πλούσιο; Οι φούρνοι Paul φτιάχνουν επίσης κλασικά πιάτα της γαλλικής κουζίνας, όπως για παράδειγμα ένα αφεγάδιαστο croque madame, παραδοσιακές quiches, αέρινα tartines ή απλώς την πιο βελούδινη ομελέτα που έχεις φάει ποτέ. Πόσο καλύτερο να γίνει το πρωινό σου; Κανείς δεν φεύγει από ένα κατάστημα Paul χωρίς ένα μικρό θαύμα από την Patisserie του – αυτό είναι κοινό μυστικό. Γιατί ποιος να αντισταθεί στα τραγανά εκλέρ, σε μία tartellete au chocolat ή σε αυτά τα κολασμένα μακαρόν που κανείς δεν φτιάχνει καλύτερα; Ναι. Μία επίσκεψη σε αυτό τον φούρνο είναι κι ένα ταξίδι στο Παρίσι, κάθε φορά και πιο νόστιμο.

Αθήνα: Πανεπιστημίου 10, 2103632352
Γλυφάδα: Κύπρου 70 & Πλατεία Εσπερίδων, 2108947169
Κηφισιά: Λεβίδου 4, 2108084288
Χαλάνδρι: Ανδρέα Παπανδρέου 13, 2106856089
Fb: PAUL Greece, **Insta:** paul_greece

Η υπουργός Πολιτισμού, σε μια εφ' όλης της ύλης συνέντευξη, μιλάει για τους πρόσφατους βανδαλισμούς στην Πινακοθήκη, για τις αλλαγές στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, για τα επεισόδια στον αρχαιολογικό χώρο του Ολυμπίου Διός, για την πορεία των έργων στα εμβληματικά τοπία της Αθήνας και για όλα αυτά που έχουμε να περιμένουμε φέτος στον χώρο των έργων πολιτισμού στην Αθήνα.

Κυρία υπουργέ, πώς σχολιάζετε τους πρόσφατους βανδαλισμούς των έργων τέχνης στην Εθνική Πινακοθήκη; Ο βανδαλισμός των έργων που περιλαμβάνονται στην περιοδική έκθεση της Εθνικής Πινακοθήκης «Η Σαγήνη του Αλλόκοτου» πρέπει να μας προβληματίσει. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να εισβάλλει σε έναν χώρο, ιδιωτικό ή δημόσιο, προκαλώντας καταστροφές, επειδή κάτι δεν του αρέσει ή προσβάλλει την αισθητική ή τις αρχές του. Πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για έργα τέχνης, που οι οποιεσδήποτε σκέψεις, προθέσεις ή ενέργειες λογοκρισίας είναι καταδικαστέες και ανεπίτρεπτες. Τα έργα της έκθεσης πραγματεύονται «το αλλόκοτο, το υβριδικό και το γκροτέσκο». Η συγκεκριμένη έκθεση συνδιαλέγεται με τα χαρακτηριστικά έργα του Goya, που διακρίνονται για την «έλξη του αποτρόπαιου». Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να αναγνωστούν και τα συγκεκριμένα έργα που προκάλεσαν την αντίδραση κάποιων. Η κάθε μορφή τέχνης μπορεί να μας αρέσει ή να μη μας αρέσει. Μπορεί να αρμόζει ή να μην αρμόζει στην αισθητική μας. Μπορεί να μας προκαλεί πρεμία ή να μας εξοργίζει. Όλα αποδεκτά. Αλλά εξίσου αποδεκτό πρέπει να είναι ότι η Τέχνη και η ελεύθερη έκφρασή της απαιτεί τον απόλυτο σεβασμό μας. Οτιδήποτε καταργεί την ελευθερία στην Τέχνη είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο βρίσκεται πλέον χωρίς διευθυντή, καθώς πρόσφατα η διευθύντριά του, κ. Άννα-Βασιλική Καραπαναγιώτου, υπέβαλε την παραίτησή της και αποχώρησε από μια θέση που κατείχε από το 2021. Για ποιο λόγο; Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο δεν έμεινε ούτε ώρα χωρίς Γενικό Διευθυντή. Από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο προβλέπεται και η περίπτωση παραίτησης του Γ. Διευθυντή. Οπότε γίνεται άμεση ανάληψη καθηκόντων από τον αναπληρωτή, που είναι ο Διευθυντής Συλλογών του Μουσείου. Την Άννα Καραπαναγιώτου, η οποία παραιτήθηκε για προσωπικούς λόγους, αντικαθιστά ο δρ. Κώστας Νικολέντζος.

Ο διορισμός της εκείνη την εποχή είχε γίνει απευθείας από εσάς την ίδια, στο πλαίσιο της πρώτης φάσης διοίκησης του μουσείου ως ΝΠΔΔ. Νιώσατε απογοήτευση; Προδοσία; Πώς εκλάβατε αυτή την παραίτηση; Τίποτε από αυτά. Η παραίτηση από μια θέση ευθύνης κάποιου προσώπου είναι κάτι σύννηθες στη διοικητική διαδικασία. Γι' αυτό άλλωστε ο νομοθέτης προβλέπει την άμεση αντικατάστασή του, ώστε να μην υπάρχει κενό στη διοίκηση ενός οργανισμού.

Ποιο θα είναι το επόμενο βήμα. Θα αποκτήσει νέο διευθυντή το μουσείο; Το μουσείο, όπως σας είπα, έχει ήδη Γενικό Διευθυντή. Από κει και πέρα, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των μουσείων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, έχω ζητήσει από τα Διοικητικά Συμβούλια να ξεκινήσουν άμεσα την προβλεπόμενη εκ του νόμου διαδικασία έκδοσης προκήρυξης για την πλήρωση των θέσεων των Γενικών Διευθυντών. Η θητεία των Γενικών Διευθυντριών που τοποθετήθηκαν το 2023 λήγει τον Απρίλιο του 2026. Μέχρι τότε πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία επιλογής των νέων Γενικών Διευθυντών.

Στο μεγάλο συλλαλητήριο για τα Τέμπη οι γνωστοί μπαχαλάκηδες δεν κατέστρεψαν μόνο τα μάρμαρα της πλατείας Συντάγματος, αλλά έρτασαν να παραβιάσουν τον αρχαιολογικό χώρο του Ολυμπίου Διός και να προξενήσουν φθορές στην περίφραξη καθώς και

ΛΙΝΑ ΜΕΝΔΩΝΗ

«Οτιδήποτε καταργεί την ελευθερία στην Τέχνη είναι εξαιρετικά επικίνδυνο»

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

αφαίρεση μαρμάρινων θραυσμάτων από την πλακόστρωση του αρχαίου ναού. Δεδομένου ότι δεν έχει ξαναγίνει ποτέ κάτι παρόμοιο, σας σόκαρε το γεγονός; Η ενέργεια αυτή πρέπει να μας προβληματίσει ως κοινωνία. Η πολιτιστική μας κληρονομιά αποτελεί συστατικό στοιχείο της ατομικής και της συλλογικής μας ταυτότητας. Γι' αυτό χρήζει σεβασμού και προστασίας. Όταν θραύσματα των μνημείων μας γίνονται πολεμοφόδια στα χέρια αυτών των ομάδων, αυτό πρέπει να μας αφυπνίσει και να καταδικαστεί ως ενέργεια απ' όλους. Αλλά οι δήθεν ευαίσθητοι για την προστασία του πολιτιστικού μας αποθέματος, αυτοί που συστηματικά εργαλαιοποιούν τις

αρχαιότητες για τις πολιτικές τους σκοπιμότητες, ουδώς αντέδρασαν για την παραβίαση του αρχαιολογικού χώρου, ούτε καν για τη χρήση τμημάτων αρχιτεκτονικών μελών ως πολεμοφοδίων κατά των αστυνομικών.

Πόσο επαρκώς προστατεύονται οι αρχαιολογικοί χώροι στη χώρα μας; Το Υπουργείο Πολιτισμού, διά των αρμόδιων αρχαιολογικών υπηρεσιών του, λαμβάνει όλα τα μέτρα για την προστασία των αρχαιολογικών χώρων και των μνημείων. Οι υπεύθυνοι, ανά χώρο, αρχαιολόγοι και το φυλακτικό προσωπικό –μόνιμο και εποχικό– εργάζονται με αφοσίωση και αυταπάρνηση για την προ-

στασία του μνημειακού μας πλούτου. Συνδέοντας αυτή την απάντησή μου με την προηγούμενη ερώτησή σας, οφείλω σας να πω ότι τα θραύσματα αρχιτεκτονικών μελών τα οποία αφαιρέθηκαν από τον αρχαιολογικό χώρο του Ολυμπίου Διός και εκτοξεύθηκαν εναντίον των αστυνομικών περιουσιών, στο σύνολό τους, από το προσωπικό του Ολυμπίου, πριν καλά καλά τελειώσουν τα επεισόδια.

Πάμε μια βόλτα στα τοπόσημα της Αθήνας, ας πούμε στην Πινακοθήκη; Η Πινακοθήκη τελείωσε και παραδόθηκε το 2021. Σήμερα ανταγωνίζεται με πολύ μεγάλη αξιοπρέπεια αντίστοιχα ιδρύματα ευρωπαϊκών πόλεων. Με την καλλιτεχνική διευθύντρια, τη Συραγώ Τσιάρα, έχουμε εξαιρετική συνεργασία. Η Πινακοθήκη είναι ζωντανή. Έχει πολύ κόσμο! Χαίρόμαστε όλοι να βλέπουμε τις Κυριακές, τον χειμώνα, τον κόσμο να περιμένει στην ουρά για την επισκευή. Επισημαίνω ότι, καθώς υπάρχει εξαιρετική συνεργασία με το στελεχιακό δυναμικό της, με τη Συραγώ και με το Διοικητικό Συμβούλιο, δημιουργούνται πολύ σημαντικές εκθέσεις. Θα αναφέρω την έκθεση της Δημοκρατίας, για τα 50 χρόνια της Μεταπολίτευσης, τη μικρή αλλά σημαντική έκθεση για τον Γκόγια σε διάλογο με Έλληνες καλλιτέχνες. Τώρα ετοιμάζουν μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση για τον Παναγιώτη Τέτοη, ενώ συγχρόνως η Πινακοθήκη με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Χανίων εγκαινίασαν αυτές τις μέρες μία ακόμη έκθεση, στα Χανιά, με τίτλο «Δεσμοί Τέχνης». Αναπτύσσονται συνέργειες που εντάσσονται στην πολιτική μας: της ώσμωσης της σύγχρονης δημιουργίας με την πολιτιστική κληρονομιά. Και είναι πραγματικά έκπληξη το πόσο γρήγορα εξελίσσεται όλη αυτή η πρωτοβουλία.

Άλλο ένα πολύ ενδιαφέρον και πολυσυζητημένο σημείο της Αθήνας είναι το Ελληνικό Ωδείο. Το Ελληνικό Ωδείο, επί της οδού Φειδίου 3, είναι ένα εξαιρετικό κτίριο. Για πολλά χρόνια ήταν σε απόλυτη εγκατάλειψη, ρειπωμένο και επικίνδυνο, σε τόσο κεντρικό σημείο της Αθήνας. Πρόκειται για το Μέγαρο Prokesch von Osten, οικία του Αυστριακού βαρόνου, αυλικού του Όθωνα, ένα από τα ελάχιστα δείγματα της οθωνικής περιόδου. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον και συγκινητικό να βλέπεις πώς από τα ερείπια αναγεννάται η αίθουσα του χορού ή ο χώρος της ορχήστρας. Μετά την απομάκρυνση του Όθωνα, το κτίριο στέγασε το Ελληνικό Ωδείο, όπου μαθήτευσε η Μαρία Κάλλας. Το οικοδόμημα σώζει εξαιρετικά χαρακτηριστικά. Τώρα που οι εργασίες αποκατάστασής του είναι σε εξέλιξη, αποκαλύπτονται κι άλλα στοιχεία, αρχιτεκτονικά και διακοσμητικά. Θα φιλοξενήσει το αρχείο του Χορού στην Ελλάδα και άλλες πολιτιστικές χρήσεις. Όταν ολοκληρωθεί και παραδοθεί, θα εκπλήξει τον κόσμο.

Το κτίριο που ανήκε; Ιδιοκτησιακά, ανήκε στον ΕΦΚΑ. Το 2022, έπειτα από αίτημά μας, παραχωρήθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού για να αποκατασταθεί και να χρησιμοποιηθεί. Όμως, εκτός από αυτό το κτίριο, σε εξέλιξη βρίσκεται η πλήρης αναμόρφωση και της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης, επί της οδού Ομήρου στο Κολωνάκι. Πρόκειται για την κατοικία της Κούλας Πράτσια, της γνωστής Ελληνίδας χορογράφου, που πρόσφερε το σπίτι της για να γίνει η σχολή. Στο οικίμα έγιναν διάφορες επεκατασεις. Ακόμη και αυθαίρετο πανωσώκμα – εμβολωματικές, προφανώς, λύσεις για να καλυφθούν οι ανάγκες της Σχολής–, με αποτέλεσμα να αλλοιωθεί εντελώς η μορφή του. Σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη η πλήρης αποκατάστασή του, με πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης που διαχειρίζεται το Υπουργείο Πολιτισμού. Παράλληλα, η Σχολή αποκτά νέο εξοπλισμό. Από ειδικά πατώματα για τον χορό, μέχρι καινούργια μουσικά όργανα. Η αποκατάσταση του κτιρίου, που αναμένεται να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2025, συγχρόνως αποκαθιστά τη σωστή και εύρυθμη λειτουργία της Σχολής, η οποία με τον Δάφνη Κόκκινο, που έφερε έναν αέρα από Βούπερταλ, πηγαίνει εξαιρετικά. Θυμίζω ότι παράλληλα ξεκινάει η αποκατάσταση του Rex, στην Πανεπιστημίου. Αναβαθμίζεται εσωτερικά και γίνεται απολύτως προσβάσιμο για τα ΑμεΑ. Η καθολική προσβασιμότητα σε όλες τις πολιτιστικές υποδομές αποτελεί προτεραιότητά μας. Για μένα η προσβασιμότητα βρίσκεται στον πυρήνα της Δημοκρατίας.

Υπό ανακατασκευή είναι και η οικία του Αλέξανδρου Σούτσου, σωστά; Είναι στον άμεσο προγραμματισμό μας. Η οικία Σούτσου, επί της Σταδίου 47, δωρεά του Αλέξανδρου Σούτσου στην Εθνική Πινακοθήκη, χρησιμοποιήθηκε για δεκαετίες... ως κατάστημα νεωτερισμών. Υπέστη πρωτοφανή κακοποίηση μέχρι να εγκαταλειφθεί. Το 2020, παραβατικά στοιχεία έβαλαν και φωτιά, δημιουργώντας ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα. Ολοκληρώσαμε τις μελέτες και αναμένουμε την έναρξη του έργου στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Αττικής στο ΕΣΠΑ '21-'27 για την αποκατάστασή του. Προβλέπε-

ται να φιλοξενήσει το Αρχείο και τη Βιβλιοθήκη του Θεατρικού Μουσείου, που πέρασε μεγάλες περιπέτειες, με τον αείμνηστο Κώστα Γεωργουσόπουλο πολλές φορές να κάθεται στο εδώλιο του κατηγορουμένου για χρέη του μουσείου. Τελικά, το 2021, το Υπουργείο Πολιτισμού αγόρασε το περιεχόμενο του Θεατρικού Μουσείου. Το πολυτιμότεο Αρχείο και η Βιβλιοθήκη είναι τα πρώτα που θα εκτεθούν. Είναι υποχρέωση στην ακαδημαϊκή και την καλλιτεχνική κοινότητα, καθώς περιέχει πολύτιμα στοιχεία για τη νεότερη ιστορία του θεάτρου αλλά και πολλά ανέκδοτα κείμενα. Τα άλλα εκθέματα του Θεατρικού Μουσείου, καμαρίνια, προσωπικά αντικείμενα των μεγάλων μας θεατρικών ανθρώπων, προγραμματίζεται να εκτεθούν στην Πειραιώς 260.

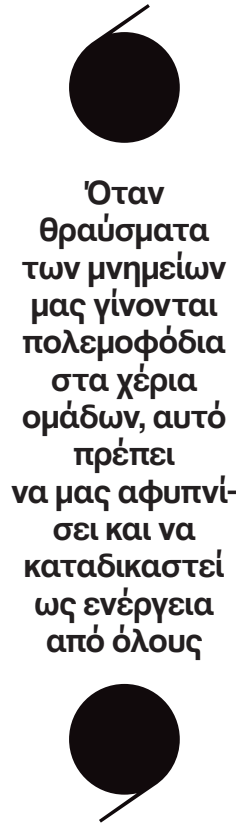
Θα μου πείτε και για τα σπίτια στην Πλάκα; Μικρότερη αλλά πολύ σημαντική παρέμβαση είναι το μουσείο Σπίτι του Ελύτη, επί της οδού Διοσκουρών, αφιερωμένο στον νομπελίστα ποιητή μας. Το Υπουργείο Πολιτισμού αποκατέστησε το κτίριο, που είναι ιδιοκτησία του, σε εξαιρετική συνεργασία με την Ιουλίτα Ηλιοπούλου, καθώς μοιραστήκαμε το ίδιο όραμα, για να φιλοξενηθούν εκεί ενθυμήματα του ποιητή, τα οποία πρόσφερε με χαρά, ώστε να γίνουν προσβάσιμα και κτήμα κάθε Αθηναίου και επισκέπτη. Το Υπουργείο θα χρηματοδοτεί τη λειτουργία του μουσείου μέσω της ΑΜΚΕ της κας Ηλιοπούλου.

Σε μικρή απόσταση, προγραμματίζουμε σύντομα ένα ακόμη κτίριο ιδιοκτησίας του υπουργείου, που θα φιλοξενήσει το Μουσείο Καρόλου Κουν, σε εξαιρετική συνεργασία με το Θέατρο Τέχνης και τη Μαριάννα Κάλμπαρη. Με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού εκπονήθηκαν οι μελέτες και ακολουθεί η αποκατάστασή του. Σε εξέλιξη, επίσης, βρίσκεται η αποκατάσταση της οικίας Κωλέττη –συνδέεται με την οικογένεια του πρώην πρωθυπουργού–, επί της οδού Πολυγνώτου. Αφιερωμένο στη μνήμη του Χαράλαμπου Μπούρα, το κτίριο θα στεγάσει το Αρχείο των Αναστυλώσεων της Ακρόπολης, ένα πολύτιμο αρχείο πλέον των 70 ετών, προσβάσιμο πλέον στους μελετητές.

Στον προγραμματισμό μας είναι και η οικία Παλαμά –και αυτή στην Πλάκα–, στην οδό Περιάνδρου. Θα μπορούσαμε να έχουμε προχωρήσει πολύ γρήγορα, αλλά δυστυχώς έχουμε συνεχείς δικαστικές προσφυγές από την τελευταία ιδιοκτήτριά της. Θεωρώ ότι σύντομα το υπουργείο θα δικαιωθεί δικαστικά και θα προχωρήσουμε στην αποκατάστασή της, δεδομένου ότι είναι ώριμες οι μελέτες και έχουμε προχωρήσει τη δημοπράτησή της. Ο Παλαμάς, τα τελευταία χρόνια που επανεξετάζεται, γίνεται επίκαιρος. Ο κόσμος αντιλαμβάνεται το μέγεθος της ποίησης που μας κατέλιπε. Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει στην ιδιοκτησία του μερικά ακόμη, μικρότερα, ημειρηπώμενα κτίρια, που απαλλοτριώθηκαν τις δεκαετίες 1960-1980 προκειμένου να κατεδαφιστούν για να γίνουν ανασκαφές. Ευτυχώς δεν έγιναν, επειδή το υπουργείο δεν είχε ποτέ πόρους για τις κατεδαφίσεις και τις ανασκαφές. Ίσως το μόνο θετικό μιας οικονομικά δύσκολης εποχής για τον πολιτισμό. Αλλά είναι εξαιρετικά δυσάρεστο να βλέπεις στον ιστορικό ιστό, σε μια πόλη όπως η Αθήνα, αυτά τα κτίρια σε ερειπιώδη κατάσταση. Στόχος μας είναι η αποκατάστασή τους με απόδοση νέων χρήσεων. Έχουμε πρόγραμμα και τώρα εκπονούμε μελέτες για δώδεκα τέτοια κτίρια. Ίσως το πιο γνωστό είναι η Οικία Κοκοβίκου από το έργο «Η γυνή να φοβήται τον άνδρα» με τον Γιώργο Κωνσταντίνου και τη Μάρω Κοντού. Θέλουμε να αποκαταστήσουμε το σπίτι. Με διαμορφώσουμε τον περιβάλλοντα χώρο του, που έχει σημαντικές αρχαιότητες, και να δημιουργήσουμε ένα κέντρο προβολής ταινιών του παλιού ελληνικού κινηματογράφου.

Αυτές τις ταινίες που όλοι αγαπήσαμε και μας δέχονουν την Αθήνα τότε. Αυτές οι ταινίες έχουν πλέον ιστορικοκοινωνική σημασία, πέρα από την καλλιτεχνική, διότι μπορείς να δεις και να μελετήσεις τη χωροταξία της πόλης, τα κτίρια που υπήρχαν και κατεδαφίστηκαν αλλά και την κοινωνία, τα ήθη, παραδόσεις και έθιμα, πολλά εκ των οποίων πλέον έχουν χαθεί.

Με το προβληματικό «Μαντιλάδικο» του Μεταξουργείου τι γίνεται; Εννοείτε τη Βιοτεχνία Ελληνικών Μαντιλιών Οικονομικού. Στη ΒΕΜ κατασκευάζονταν τα σταμπωτά μαντίλια, που κάποτε ήταν πολύ της μόδας. Η Σοφία Λόρεν, στα γυρίσματα της ταινίας «Το παιδί και το δελφίνι», φορώντας τέτοιο μαντίλι φωτογραφήθηκε στην Ακρόπολη. Τη δεκαετία του 1950 και στις αρχές της δεκαετίας του 1960, τα σταμπωτά μαντίλια κυκλοφορούσαν στην Ευρώπη. Σήμερα, η τέχνη επιβιώνει στον Τύρναβο. Το βιοτεχνικό συγκρότημα κηρύχθηκε μνημείο και αποκτήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού τη δεκα-

Όταν
θραύσματα
των μνημείων
μας γίνονται
πολεμοφόδια
στα χέρια
ομάδων, αυτό
πρέπει
να μας αφυπνί-
σει και να
καταδικαστεί
ως ενέργεια
από όλους

ετία του 2000. Δυστυχώς, έμεινε αναξιοποίητο. Η κατάστασή του, καθώς είναι χτισμένο από μάλλον ευτελή υλικά, επιβαρύνθηκε. Όμως, ένα κτίριο εγκαταλειμμένο μέσα στον πυκνό αστικό ιστό του Μεταξουργείου είναι πρόβλημα και για τους κατοίκους. Ακόμα και από άποψη καθαριότητας και υγιεινής. Εδώ, λοιπόν, είναι σε εξέλιξη ένα ακόμη έργο, που θα συμβάλει, πιστεύω, στο νέο πρόσωπο της Αθήνας. Ωριμάσαμε τις μελέτες, με πόρους που διαχειριζόμαστε από το Ταμείο Ανάκαμψης, και αποκαθιστούμε το βιοτεχνικό συγκρότημα αξιοποιώντας και τον μηχανολογικό εξοπλισμό, που διατηρείται κατά χώρα, αλλά και τα αντικείμενα –μήτρες, μοναδικά σχέδια, πατροπαράδοτες συνταγές, μαντίλια– που έχουν διασωθεί. Δημιουργούμε έναν μουσειακό χώρο, το Μαντιλάδικο - Μουσείο Σταμπωτά Υφάσματος. Θέλουμε να λειτουργεί ως κυψέλη ανάδειξης και αναβίωσης της παραδοσιακής τεχνικής στην παραγωγή των σταμπωτών μαντιλιών, καθώς θα υπάρχει αίθουσα διδασκαλίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως χώρος προβολής μόδας. Θέλουμε ένα ζωντανό κέντρο υφάσματος. Η αναβίωση αυτής της δραστηριότητας σε αυτόν τον χώρο συνεισφέρει ουσιαστικά στην αναβάθμιση του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, της περιοχής του Μεταξουργείου.

Εκεί είχε σχεδιάσει μαντίλια και ο Γιάννης Τσαρούχης, σωστά; Ναι, ο Τσαρούχης είχε κάνει μοτίβα. Έχουμε τις μήτρες. Από τις ίδιες θα γίνεται η παραγωγή. Όπως σας είπα, στον Τύρναβο οι γυναίκες κάνουν εξαιρετική δουλειά, παράγοντας όχι μόνο τα σχέδια της εποχής εκείνης, αλλά και καινούργια. Επομένως, μπορεί να γίνει ένα πολύ ζωντανό κύτταρο, αποφέροντας και κάποιο οικονομικό όφελος στους ανθρώπους που ασχολούνται με την παραγωγή. Θέλουμε το Μαντιλάδικο να γίνει κέντρο υφάσματος και τυποβαφικής.

Άλλο ένα τοπόσημο της Αθήνας είναι το βιομηχανικό συγκρότημα της Πειραιώς 260. Το Υπουργείο Πολιτισμού, έπειτα από συζητήσεις εικοσαετίας και πλέον, εξαγόρασε το ακίνητο –περίπου 28.000 τ.μ.– της Βιομηχανίας Επίπλων Τσαούσογλου επί της Πειραιώς 260 από την Εθνική Τράπεζα τον Δεκέμβριο του 2023, έναντι 12.600.000 ευρώ, με χρηματοδότηση του Ταμείου Ανάκαμψης. Εκπονούνται ήδη οι μελέτες, με στόχο να διατηρηθεί απολύτως το βιομηχανικό ύφος του χώρου και με παρεμβάσεις που μετατρέπουν την παλαιά βιομηχανική εγκατάσταση σε σύγχρονο χώρο συνάθροισης κοινού και πολιτιστικών εκδηλώσεων. Παρεμβαίνουμε δυναμικά στον αστικό ιστό και στην εικόνα της πρωτεύουσας, ενισχύοντας ιδιαίτερα την πολιτιστική φυσιογνωμία του άξονα της οδού Πειραιώς. Το έργο θα αποτελέσει πρότυπο αξιοποίησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, με σύγχρονο και βιώσιμο τρόπο. Προτεραιότητά μας αποτελεί η φύτευση του χώρου, η διαχείριση του νερού, τα υλικά της διαπεδόστρωσης, σύμφωνα με τις αρχές της οικολογίας του τοπίου, της βιοποικιλότητας, της ανθεκτικότητας και της δημιουργίας βιώσιμων οικοσυστημάτων και η ενεργειακή ανεξαρτησία του, με την αξιοποίηση της ηλιακής και της γεωθερμικής ενέργειας. Το συγκρότημα θα φιλοξενήσει πολιτιστικούς οργανισμούς: Τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών, το Θεατρικό Μουσείο, το Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων Φοίβου Ανωνιάδου και το Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας του Λυκείου των Ελληνίδων. Οι εργασίες αποκατάστασης του κτιρίου Α είναι ήδη σε πλήρη εξέλιξη, για να στεγαστούν η ιστορική μοντελοθήκη του ΟΔΑΠ, με εκμαγεία των αρχών ήδη του 19ου αι. και τα εργαστήρια παραγωγής ακριβών αντιγράφων του. Συγχρόνως, ο ΟΔΑΠ θα αναλάβει τη διαμόρφωση αναψυκτηρίου, εστιατορίου, πωλητηρίου, χώρους υποδοχής και έκδοσης εισιτηρίων.

Εννοείτε τα ιστορικά εκμαγεία; Δημιουργούμε μουσείο εκμαγείων με τα παλαιότερα, των αρχών του 19ου αιώνα, που ήδη είναι μνημεία. Έχουμε τα εκμαγεία του συνόλου του γλυπτού διακόσμου του Παρθενώνα και νεότερων μνημείων, όπως τα ανάγλυφα της Τήνου και της Άνδρου. Είναι το πρώτο μνημείο αυτού του είδους στην Ευρώπη. Ο επισκέπτης θα μπορεί να βλέπει και να αγγίζει τα έργα. Παράλληλα, στα εργαστήρια θα βλέπει τον τρόπο παραγωγής τους, ενώ θα υπάρχουν πολλά εκπαιδευτικά προγράμματα σχετικά με την ιστορία της τέχνης καθώς και πολυμεσικές εφαρμογές.

Να σας κάνω και μία προσωπική ερώτηση: Η ακλόνητη θέση σας σε αυτό το Υπουργείο τι σημαίνει για εσάς και πώς τη δικαιώνετε στον εαυτό σας; Είναι μια πολύ μεγάλη τιμή, την οποία μου έχει κάνει ο πρωθυπουργός. Συγχρόνως όμως είναι για μένα και μια τεράστια ευθύνη. Έπειτα από πεντέμισι χρόνια ως υπουργός σε αυτό το Υπουργείο, οφείλω να ανταγωνίζομαι και να ξεπερνάω τον εαυτό μου. **Α**

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ (18/3)

Η οικολογική μου σταυροφορία ή πόσο κοστίζει το να ζεις πράσινα

Χύμα όσπρια, χειροποίητα απορρυπαντικά, οδοντόβουρτσα από μπαμπού και μια άλυτη εξίσωση με τις πλαστικές σακούλες. Όρες ώρες, το να ζήσεις οικολογικά είναι πιο δύσκολο από το να λύσεις τον κύβο του Ρούμπικ. Τουλάχιστον προσπάθησα.

ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΛΑΝΑΡΑ

Η ΜΟΛΥΝΣΗ ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΕΧΕΙ ΦΤΑΣΕΙ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΑ. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, πάνω από τετρακόσιοι τριάντα τόνοι πλαστικού παράγονται κάθε χρόνο. Τα δύο τρίτα είναι από συσκευασίες και προϊόντα μίας χρήσης. Κάθε χρόνο πετάμε στους ωκεανούς ένδεκα εκατ. τόνους πλαστικού – αν συνεχίσουμε έτσι, μέχρι το 2050 οι θάλασσες θα έχουν περισσότερο πλαστικό παρά ψάρια. Και δυστυχώς συνεχίζουμε. Το πρότζεκτ Big Plastic Count, στην Αγγλία, ζήτησε από διακόσιες εικοσι πέντε χιλιάδες ανθρώπους να καταμετρήσουν τα πλαστικά που πετούν στη διάρκεια μίας εβδομάδας. Το συνολικό άθροισμα ήταν τέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες αντικείμενα. Δεν μου κάνει εντύπωση. Μια χαλαρή βόλτα να κάνω στο σπίτι μου από δωμάτιο σε δωμάτιο, θα μετρήσω αμέτρητες πλαστικές συσκευασίες –από καλλυντικά, τρόφιμα, απορρυπαντικά– που σύντομα θα πεταχτούν. Και όλα αυτά χωρίς να έχουμε καν μετρήσει το ανθρακικό και το ενεργειακό μας αποτύπωμα. Υπάρχει κάτι που μπορεί να κάνει ένας απλός πολίτης για ένα πρόβλημα τέτοιων διαστάσεων; Είμαι λίγο απαισιόδοξη. Αλλά είμαι και πολύ ενοχική. Οπότε, το παλεύω. Καταρχήν, λέω παρηγορητικά στον εαυτό μου, δεν είμαι δα και τόσο επιβαρυντική για το περιβάλλον, υπάρχουν και χειρότερα. Ανεβαίνω με τις σκάλες αντί να πάρω ασανσέρ, έχω λάμπες LED, ανακυκλώνω, κλείνω τη βρύση όσο πλένω τα δόντια και, στο τέλος τέλος, δεν είμαι καμιά υπερκαταναλωτική, ολιγαρκής άνθρωπος είμαι. Η συμβουλή είναι να οδηγούμε λιγότερο, κι εγώ δεν έχω καν αυτοκίνητο. Μετράει και το ταξί, ε; Οκέι. Θα αγοράσω ποδήλατο. Κάποια στιγμή.

Οργάνωση κι αγώνας

Ξέρω, ωστόσο, ότι αυτά που κάνω δεν αρκούν, όχι για να σώσω τον πλανήτη αλλά ούτε καν για να ξεγελάσω τον εαυτό μου και να απαλλαγώ από τις ενοχές. Ξέρω, κατά βάθος, ότι πρέπει να πάρω πιο δραστικά μέτρα. Πρέπει, για αρχή, να κηρύξω πόλεμο στο πλαστικό. Εμπάργκο. Τη μεγαλύτερη ζημιά, λέει το Big Plastic Count, την κάνουν οι μαλακές συσκευασίες των σνακ και των λαχανικών. Τέρμα οι έτοιμες πλυμένες σαλάτες, τα κατεψυγμένα φασολάκια και οι αγαπημένες μου γκοφρέτες. Με αποφασιστικότητα πηγαίνω στο σουπερ μάρκετ. Τα περισσότερα λαχανικά είναι συσκευασμένα. Μα είναι απαραίτητο; Κάποιοι λένε πως ναι, είναι. Πολλά λαχανικά, αν δεν ήταν συσκευασμένα, θα χαλούσαν και θα κατέληγαν στη χωματερή. Κι εγώ τι να προτιμήσω; Τις ενοχές για τα λαχανικά που θα καταλήξουν στη χωματερή ή τις ενοχές για τις συσκευασίες τους που θα καταλήξουν στους ωκεανούς; Μου απαντώ: «Να κόψεις τις εξυπνάδες και τις δικαιολογίες και να πας στη λαϊκή». Οκ, μόνο να θυμηθώ να πάρω δικές μου σακούλες, εκεί δεν έχει καν βιοδιασπώμενες. Θα πάρω δυο τρεις από αυτές του σουπερ μάρκετ. Ναι, αλλά δεν πρέπει να παίρνεις σακούλες από το σουπερ μάρκετ, πρέπει να πηγαίνεις με τη δική σου στιλάτη tote από πιστοποιημένο, ακατέργαστο, βιολογικό βαμβάκι. Χα, έχω μια τέτοια! Θα πετάξω μέσα χύμα τις πατάτες, τα κρεμμύδια, τα καρότα. Θα τα ξεχωρίσω μετά, στο σπίτι. Μένει να δω πώς θα ζυγίσουμε τρία τέσσερα κιλά πατάτες χωρίς να ταβάλουμε σε σακούλα. Είναι ένα παζλ που, δεν μπορεί, θα έχει λύση, απλά εγώ δεν την έχω βρει ακόμη. Θα το βρω. Θα το δουλέψω. Στο μεταξύ, αρχίζω να πεινάω, θέλω να παραγγείλω ντελίβερι. Δεν γίνεται. Έρχεται σε πλαστική συσκευασία μίας χρήσης. «Να μαγειρέψεις τις χύμα φακές που πήρες από τη λαϊκή με τα χύμα καρότα», μου απαντώ. Οκέι, αυτό θα κάνω. Αλλά νιώθω ήδη βαρετή – σχεδόν όσο και το φαγητό μου. Αύριο θα κάνω το χύμα ρύζι με κρεμμύδια... ίσως. Μεθαύριο; Θα πεινάσω, το προαισθάνομαι. Η ώρα περνάει κι εγώ θέλω την καθιερωμένη, αγαπημένη μου γκοφρέτα των 6:30 μ.μ. – αυτή που δεν αγόρασα επειδή είναι σε πλαστική συσκευασία. Αποφασίζω να επισκεφτώ ένα ωραίο κατάστημα στη γειτονιά μου, που πουλάει χύμα γλυκάκια και ξηρούς καρπούς. Παίρνω σοκολατένιες ελίτσες. Είναι κάπως πανισομένες. Ε ναι,

Μια χαλαρή βόλτα να κάνω στο σπίτι μου από δωμάτιο σε δωμάτιο, θα μετρήσω αμέτρητες πλαστικές συσκευασίες

γι’ αυτό τις βάζουν σε πλαστικό, για να διατηρούνται. Τις τρώω έτσι κι αλλιώς. Αλλά αποδεικνύονται μη επαρκές υποκατάστατο. Είμαι εθισμένη στις γκοφρέτες μου, ας το αποδεχτώ. Και τώρα καλούμαι να διατηρήσω την ψυχική μου ισορροπία χωρίς αυτές. Θα πάω στον φούρνο. Θα πάρω μπισκοτάκια και μάρφιν και σοκολατόπιτες. Νιώθω ήδη μια ψυχική ανάταση. Μετά η φουρνάρισσα παίρνει τις εφτά μικρές χαρτοσακούλες μου –ναι, έκανα υπερβολές– και τις βάζει σε δύο πλαστικές σακούλες. «Ευχαριστώ, δεν θα τις χρειαστώ», λέω με αυταρέσκεια. Καταλήγω να τις κουβαλώ στα χέρια – έχω ξεχάσει να πάρω μαζί μου την tote. Οκέι, θα μάθω. Θα αντισταθώ. Θα χτίσω χαρακτήρα. Έτσι όπως δοκιμάζομαι, λυγίζω κάπως και αρχίζω να αναρωτιέμαι αν έχει κάποιο νόημα όλο αυτό. «Ναι», λέει η φωνή μέσα μου. Φαντάζομαι ένα τεράστιο βουνό από πλαστικές συσκευασίες, με τους περαστικούς να πετούν κρυφά το περιτύλιγμα της γκοφρέτας τους κι εμένα να το προσπερνάω αγέρωχη, κουβαλώντας στα χέρια εφτά μικρές χαρτοσακούλες γεμάτες γλυκά, που θα πανιάσουν πριν προλάβω να τα φάω. Νιώθω περήφανη.

Τα τρία x

Περήφανη και με άδειες τσέπες. Δεν είναι μόνο που ο γκουρμέ φούρνος είναι πιο ακριβός από την γκοφρέτα μου. Είναι κι όλα τ’ άλλα: η οικολογική οδοντόκρεμα, η οδοντόβουρτσα από μπαμπού, το βιοδιασπώμενο νήμα για flossing – μια μικρή περιουσία μόνο για να πλύνω τα δόντια μου. Μετά είναι τα καλαμάκια από σιτάρι, τα μαχαροπίρουνα μίας χρήσης από καρύδα, τα σφουγγαράκια κουζίνας που κομποστοποιούνται, τα καλλυντικά σε βιοδιασπώμενες συσκευασίες, το plastic-free ξηρό σαμπουάν. Και πάμε στο ντύσιμο. Ένας οικολόγος δεν στηρίζει το fast fashion. Αγοράζει ρούχα κατασκευασμένα με ethical πρακτικές, από βιώσιμα υλικά. Όλα αυτά ελαφραίνουν τη συνείδησή μου, αλλά ελαφραίνουν και το πορτοφόλι μου. Και δεν μπορώ να μη σκεφτώ ότι τα εννέα στα δέκα από αυτά είναι εισαγόμενα – τι ανθρακικό αποτύπωμα αφήνει η μεταφορά τους από τη μία άκρη του κόσμου στην άλλη; Πάλι δικαιολογίες ψάχνω, το ξέρω. Αλλά η αριθμητική είναι απλή – τα οικολογικά προϊόντα κοστίζουν περισσότερο. Και αυτό είναι θεμιτό και αναμενόμενο, δεν κατηγορώ και δεν παραπονιέμαι. Απλά, φοβάμαι ότι δεν είμαι αρκετά πλούσια για να ζω οικολογικά. Η συνείδησή μου μου απαντά: «Να μη χρησιμοποιείς καλαμάκι, να φοράς τα ρούχα που έχεις (σιγά, τότε βγαίνεις έτσι κι αλλιώς;) και να φτιάξεις τα δικά σου απορρυπαντικά. Με ξίδι, σόδα και πράσινο σαπούνι κάνεις θαύματα. Αν έχεις και κανένα αιθέριο έλαιο, φτιάχνεις και εντομοαπωθητικό. Κι αν σου βρεθεί και λίγο μέλι και λεμόνι, φτιάχνεις και καλλυντικά. Μη σου πω να κάνεις και το δικό σου σαπούνι...» Ναι, αλλά πόσο χρόνο παίρνουν όλα αυτά; Η εξίσωση της οικολογικής ζωής έχει τρία x. Αν το πρώτο είναι τα Χρήματα, το δεύτερο είναι ο Χρόνος. Ο οποίος χρόνος δεν αναλώνεται τόσο στην κατασκευή πράσινου σαπουνιού όσο στην έρευνα. Πριν παραγγείλεις κινέζικο, πρέπει να ρωτήσεις στο κατάστημα αν η χάρτινη συσκευασία περιέχει και πλαστικό. Κι αυτό είναι μόνο η αρχή. Θέλεις να υποστηρίξεις εταιρείες που έχουν οικολογικό προφίλ, αλλά πρέπει να μάθεις να τις ξεχωρίζεις από εκείνες που κάνουν απλώς green washing, που προβάλλουν δηλαδή μια οικολογική εικόνα για λόγους μάρκετινγκ και μετά σχηματίζουν βουνά ολόκληρα από «ανακυκλωμένα» ρούχα κάπου στη Λατινική Αμερική. Και αυτό θέλει μελέτη, θέλει ενημέρωση. Θέλει εργατόωρες. Μετά είναι οι μετακινήσεις. Τα οικολογικά καταστήματα δεν είναι συνήθως τόσο κοντά στο σπίτι σου όσο το σουπερ μάρκετ της γειτονιάς. Το μαγείρεμα αργεί περισσότερο από το ντελίβερι. Το ονλάιν σόπινγκ είναι εκτός συζήτησης – βλέπε ενεργειακό αποτύπωμα, πλαστικές συσκευασίες. Άσ’ το. Πάρε τα πόδια σου και βγες για ψώνια. Κι όταν λέω τα πόδια σου, κυριολεκτώ. Ο οικολόγος δεν παίρνει αυτοκίνητο για ψύλλου πιάδημα, παίρνει το τραμ και το ποδήλατό του. Μα αυτό παίρνει ώρα... Ε, ναι, αυτό λέμε.

Τέλος, είναι όλα εκείνα τα καθημερινά διλήμματα που πρέπει να αντιμετωπίσεις, και θέλουν κι αυτά τον χρόνο τους. Ένας φίλος μου παραπονιόταν ότι, τώρα που δεν παίρνει πλαστικές σακούλες από το σουπερ μάρκετ, δεν έχει πού να βάλει τα σκουπίδια του. Οπότε αγοράζει σακούλες σκουπιδιών. Εγώ, πάλι, κάτι παλιά zip-lock σακουλάκια που μου έχουν ξεμείνει τι να τα κάνω; Να τα πετάξω ή να τα χρησιμοποιήσω μέχρι να λιώσουν; «Το δεύτερο», λέει η συνείδησή μου. Ωραία. Θα τα πλένω με το πράσινο σαπούνι που έχω φτιάξει μόνη μου κι όσο στεγνώνουν θα κάνω και μια μάσκα προσώπου – που έχω φτιάξει μόνη μου. Μα δεν προλαβαίνω, αυτό είναι δουλειά πλήρους απασχόλησης. Έλα, καμμένη, θα μου πεις, ανακύκλωσέ τα, απλό είναι. Ευχαριστώ. Ας υποθέσουμε ότι η ανακύκλωση στην Ελλάδα λειτουργεί άψογα – ποια είμαι εγώ να το αμφισβητήσω; Έχω μπει όμως στη διαδικασία της έρευνας, που έλεγα προηγουμένως, και διαβάζω ότι τα περισσότερα πλαστικά που «ανακυκλώνει» ο Βορράς καταλήγουν σε φτωχές χώρες της Αφρικής. Τι κάνεις, λοιπόν; Ειλικρινά, πιο γρήγορα λύνω τον κύβο του Ρούμπικ παρά αυτόν τον γρίφο. Αν υποθέσουμε ότι έχεις όσα χρήματα και όσο χρόνο χρειάζεσαι για την οικολογική σου σταυροφορία, φτάνουμε στο τρίτο x της εξίσωσης, που είναι ο Χώρος. Τα ντουλάπια στην κουζίνα μου ξεχειλίζουν από γυάλινα βαζάκια και συσκευασίες ντελίβερι, τα οποία η οικολογική μου συνείδηση δεν μου επιτρέπει να πετάξω. Και λέω στον εαυτό μου ότι θα τα χρησιμοποιήσω. Καμιά φορά το κάνω. Κάποια τα γέμισα με τις χύμα φακές και το χύμα ρύζι. Δεν ξέρω τι ακριβώς κατάφερα. Φοβάμαι ενδόμυχα ότι θα καταλήξω σαν τον παππού μιας φίλης, που είχε όλες του τις ντουλάπες ασφυκτικά γεμάτες ως επάνω με χιλιάδες πλαστικές σακούλες. Εκείνος ανήκε σε μια γενιά που πίστευε ότι το πλαστικό είναι κάτι καλό και χρήσιμο και δεν το πετάμε αλόγιστα. Εγώ ανήκω σε μια γενιά που πιστεύει ότι το πλαστικό είναι κάτι κακό και βλαβερό – και δεν το πετάμε αλόγιστα. Έχω μπερδευτεί. Μιλώντας για χώρο, πες ότι πας μια εκδρομούλα. Χρειάζεσαι μεγάλο σάκο. Γιατί η οικολογική εκδρομή –ψέματα, η οποία οικολογική μετακίνηση– είναι κάπως σαν σταυροφορία. Δεν χωράει ανεμελιές και αυθορμητισμούς του τύπου «αν πεινάσω, παίρνω κάτι». Πρέπει να έχεις το δικό σου μπουκάλι νερού, το δικό σου θερμός για τον καφέ και, ιδανικά, το δικό σου φαγητό – είπαμε, τα σνακ έχουν πλαστική συσκευασία. Βέβαια, ο σάκος θα είναι βαρύς. Ασήκωτος. «Δεν πειράζει», λέω μέσα μου, «θα χτίσω κορμί».

Just do it

Κάπου εδώ, βλέπω μπροστά μου τους δρόμους της Αρετής και της Κακίας να τέμνονται κι εμένα να τους κοιτώ αναποφάσιστη. Μπορώ να ελαττώσω, κάπως, τη ζημιά που κάνω στο περιβάλλον. Αλλά είναι ακριβό, μπελαλίδικο και χρονοβόρο. Μπορώ να το αντέξω; Είναι εφικτό; Για πολλούς, όχι. Για εκείνους που δουλεύουν πολύ, πληρώνονται λίγο και μοιράζονται ένα δυάρι είναι πρακτικά ανέφικτο. Εφικτό είναι για λίγους. Μα αν είναι τόσο ευγενές εγχείρημα το να σώσεις τον πλανήτη, ή έστω να επιβραδύνεις την καταστροφή του, δεν θα έπρεπε να είναι κάπως πιο बातό, κάπως πιο εύκολο; Η επιστήμη αναζητά λύσεις επιστημονικές: μεταυλικά που θα ανακυκλώνονται πλήρως, υποκατάστατα του πλαστικού από φύκια ή άλλες φυτικές ίνες. Εμπιστεύομαι την επιστήμη, αλλά πιστεύω ότι το ζητούμενο είναι, και πάντα θα είναι, το να καταναλώνεις λιγότερα –ρούχα, γκατζετ, συσκευασίες, ό,τι. Και να προσπαθείς να κάνεις το καλύτερο που μπορείς, κι ας μην είναι το ιδανικό. Βέβαια, εκεί που θα στριμώχνεσαι στο τραμ, θα στεγνώνεις επιμελώς τα χρησιμοποιημένα zip-lock ή θα περπατάς με εφτά χάρτινα σακουλάκια στα χέρια και εν ολίγοις θα είσαι τόσο ενάρετος, που θα έχεις φωτοστέφανο, μπορεί να συμβεί το εξής παράξενο: να σε πιάσει το παράνομο. Και να πεις «Μα γιατί εγώ; Γιατί όλα σ’ εμένα; Τι κακό έχω κάνει;» Παιδιά, τα υπαρξιακά του ερωτήματα τα απαντά ο καθένας μόνος του, δεν μπορώ να βοηθήσω, σόρι. **A**

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΑΓΚΑ
ΗΤΑΝ ΤΟ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ
ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΙΟ.
ΧΩΡΙΖΕ ΣΤΑ ΔΥΟ ΤΟΝ
ΠΕΙΡΑΙΑ. ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ
ΗΤΑΝ Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΟΛΗ
ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ
Η ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΠΑΡΑΓΚΟΥ-
ΠΟΛΗ, ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ
ΖΟΥΣΕ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ,
ΜΕ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.

Η Γέφυρα του Μάγκα, στον Πειραιά

Ο Θωμάς Σίδερης μας ξεναγεί στην περιοχή όπου «σύχναζαν νταβατζήδες, κουτσαβάκηδες, έμποροι ναρκωτικών και λαθραίων»

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ - ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Οι εγκαταλειμμένες γραμμές του τρένου του σταθμού Λαρίσης από τη Γέφυρα του Μάγκα, στη Δραπετσώνα

, και η ιστορία της

«Επρεπε να 'ρχόσουν μάγκα μέσ' στον τεκέ μας και ν' άκουγες τον μπαγλαμά και τις διπλοπενιές μας», τραγουδούσε ο Μάρκος Βαμβακάρης στις αρχές της δεκαετίας του 1930. Κάπου εδώ γύρω, κοντά στη Γέφυρα του Μάγκα απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Διονυσίου στον Πειραιά, μετά από τίποτα ντουμάνια, θα εμπνεύστηκε τους στίχους του τραγουδιού «Καραντουζένη». Κόσμος πάει κι έρχεται από τη γέφυρα, πάνω ακριβώς από τις εγκαταλειμμένες γραμμές του τρένου του σταθμού Λαρίσης – και αναρωτιέμαι πόσοι να ξέρουν ότι, μια φορά κι έναν καιρό, ο Μάρκος είπε ότι όποιος περνούσε από τη γέφυρα αυτή θα πρέπει να ήταν πολύ μάγκας. Αυτή είναι η ιστορία της γέφυρας και των ανθρώπων που την πέρασαν.

Ο Θωμάς Σίδερης, δημοσιογράφος και συγγραφέας, εδώ τριγύρω μεγάλωσε. Από τις αρχές του 1900 έφτασαν οι πρώτοι πρόσφυγες, από τον Πόντο και την Αρμενία, τότε, λέει, φτιάχτηκαν οι πρώτες παράγκες στην περιοχή της Δραπετσώνας. Και μετά τη Μικρασιατική καταστροφή ήρθαν κατά χιλιάδες. Στην αρχή τους περνούσαν από το λοιμοκαθαρτήριο του Αγίου Γεωργίου, στη Σαλαμίνα, και μετά τους στρίμωχναν εδώ. «Όταν λέμε παράγκες, μιλάμε για ό,τι χειρότερο μπορείς να βάλεις με το μυαλό σου. Από παλιόξυλα, πισόχαρτα, ό,τι έβρισκαν πεταμένο. Ούτε νερό υπήρχε ούτε αποχετευτικό σύστημα. Εδώ τους απομόνωναν με απόφαση του κράτους, γιατί ο αστικός Πειραιάς δεν μπορούσε να ανεχθεί αυτούς τους εξαθλιωμένους. Η Γέφυρα του Μάγκα, όπως έμεινε να αποκαλείται κυρίως Μεταπολεμικά, ήταν το γεωγραφικό και ψυχολογικό όριο. Χώριζε στα δύο τον Πειραιά. Από τη μία ήταν η κανονική πόλη κι από την άλλη η ατελείωτη παραγκούπολη, μια πόλη που ζούσε στο σκοτάδι, με ανεπιθύμητους ανθρώπους» λέει ο Θ. Σίδερης.

Αλλά η περιοχή ήταν ήδη υποβαθμισμένη, καθώς από το 1876 βρίσκονταν οι κρατικοί οίκοι ανοχής στα Βούρλα. Όπως γράφει ο **Βασίλης Πισιμίσης** στο βιβλίο του «Βούρλα-Τρούμπα» (εκδ. Τσαμντάκη), στις 66 χαμπλοτάβανες κάμαρες των τριών σειρών στεγάζονταν περίπου 70 ιερόδουλες. «Ο απαισιότερος οίκος ανοχής στον κόσμο», έγραφε ο Μ. Καραγάτσης στο βιβλίο του «10». «Εδώ σύχναζαν οι νταβατζήδες, που εκμεταλλεύονταν τις κοπέλες, πολλές από τις οποίες ήταν μικρές κοπέλες, μόνες, από τη Μικρά Ασία, έμποροι ναρκωτικών, έμποροι λαθραίων, μάγκες και κουτσαβάκηδες», αναφέρει ο Θ. Σίδερης. Τι ήταν οι μάγκες; «Εκείνοι που δεν συμβιβάζονταν με τα κοινωνικά πρότυπα της εποχής και ζούσαν στο περιθώριο. Που ήταν απέναντι από την πολιτική και την αστυνομική εξουσία», λέει ο Θωμάς και συνεχίζει: «Όλη η περιοχή ήταν γεμάτη τεκέδες. Ο πιο γνωστός από αυτούς ήταν ο τεκές του Καπλάνη. Αλλά υπήρχαν και αυτοσχέδιοι τεκέδες, γούβες που κάθονταν κι έπιναν τα ναρκωτικά της εποχής, χασίσι και ηρωίνη. Σε αυτούς τεκέδες μαστούριαζε και η Ξακουστή Τετράς του Πειραιά, ο Μάρκος Βαμβακάρης, ο Στράτος Παγιουμτζής, ο Γιώργος Μπάτης και ο Ανέστος Δελιάς, ο οποίος ήταν ο μοναδικός από τους τέσσερις που έπεσε στην ηρωίνη, με τον Μάρκο Βαμβακάρη να γράφει στην αυτοβιογραφία του ότι τον είχε μυήσει σε αυτήν μια γυναίκα από τα Βούρλα, η Κατερίνα η Σκουλαρικού». Στα Βούρλα, όσες γυναίκες έμεναν έγκυες, τις έδιωχναν κι έβρισκαν καταφύγιο σε κάτι μισοβυθισμένες βάρκες, τα «σλέπια». Έγραψε κι ένα ποίημα ο Νίκος Καββαδίας όταν επισκέφθηκε την περιοχή μαζί με τη Γαλάτεια Καζαντζάκη: «Στην καρβουνόσκαλα δεμένο είναι ένα σλέπι που χρόνια εδούλεψε στου Ντούνα το ποτάμι. Στρείδια γεμάτα τα βρεχούμενά του, και κατράμι, κι έχει η σκουριά τη λαμαρίνα του ξεκάμει».

Αγαπητικός στα Βούρλα ήταν και ο Βαμβακάρης. Το λέει και ο ίδιος στην αυτοβιογραφία του: «Εκεί έκανα και γω τον κουτσαβάκη. Ήμουν κι αγαπητικός. Ό,τι έβλεπα από τους άλλους έκανα κι εγώ. Σιγά σιγά, σκαλί σκαλί πήρα τον κατήφορο. Ήμουν ένας σωστός μάγκας κι ένας φίνος χασικλής και δεν είχα ταίρι».

«Πράγματι, ο Μάρκος Βαμβακάρης ήταν ένας σπουδαίος καλλιτέχνης, αλλά δεν ήταν και άγιος», λέει ο Θ. Σίδερης. Ο Γιώργος Μπάτης είχε καφενείο στην πλατεία Καραϊσκάκη, σύχναζε και ο Ναπολέων Λαπαθιώτης εκεί. Πέθανε το 1967 και τον έθαψαν με το μπουζούκι του. Ο Παγιουμτζής πέθανε τέσσερα χρόνια αργότερα, σε ηλικία 67 ετών, στη Νέα Υόρκη, πάνω στο πάλκο. Έγινε έρανος για να επιστρέψει η σορός του στην Ελλάδα και τα έξοδα της κηδείας τα πλήρωσε ο Ζαμπέτας. Ο Βαμβακάρης έφυγε για την πατρίδα του τη Σύρο, όπου έγραψε τη «Φραγκοσυριανή. Πέθανε το 1972 στη Νίκαια. Ο Ανέστος Δελιάς έγραψε το περίφημο «Παράπονο του πρεζάκια»: «Τίποτα δεν μ' απόμεινε στον κόσμο για να κάνω, αφού η πρέζα μ' έκανε στον δρόμο να πεθάνω». Τον βρήκανε πεθαμένο στο δρόμο το 1944, αγκαλιά με το μπουζουκάκι του – ήταν λίγο πάνω από 30 χρονών. Ένα βράδυ, λέει ο Θ. Σίδερης, ο Ανέστος με μια κοπέλα από τα Βούρλα πέρασαν μια ολόκληρη νύχτα επάνω στη Γέφυρα του Μάγκα. Ποιος ξέρει αν σκέφτονταν να περάσουν απέναντι. Αλλά το ξημέρωμα γύρισαν πίσω. Εκείνος στην πρέζα κι εκείνη στον οίκο ανοχής. **Α**

Φεστιβάλ της Άνοιξης 2025 στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Μια επταήμερη γιορτή μουσικής και χορού, με κορυφαίους καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο

➔ 13 & 14.04.2025
Ανζελέν Πρελζοκάτ

©DIDIERPHILIPPART

Για τέταρτη συνεχή χρονιά, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών διοργανώνει το Φεστιβάλ της Άνοιξης, καλώντας μας σε μια επταήμερη γιορτή τέχνης, γεμάτη μοναδικές μουσικές και χορευτικές παραστάσεις από κορυφαίους καλλιτέχνες και σχήματα από όλον τον κόσμο, σε ένα καλλιτεχνικό ταξίδι που παντρεύει το κλασικό με το σύγχρονο. Από τις 8 έως τις 14 Απριλίου οι αίθουσες του Μεγάρου θα γεμίσουν με νότες από διακεκριμένους ερμηνευτές και σολίστες, αλλά και εντυπωσιακές χορογραφίες που αναδεικνύουν την ομορφιά και τη δύναμη της κίνησης.

Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

Η πρώτη ημέρα του είναι αφιερωμένη στον έρωτα. Έτσι, η διεθνώς καταξιωμένη μεσόφωνος και ακτιβίστρια **Τζόυς ΝτιΝτονάτο** με τον Αμερικανό πιανίστα **Κραιγκ Τέρρυ** θα ερμηνεύσουν έργα που εξυμνούν εμβληματικούς έρωτες της ιστορίας. Ξεκινώντας από «Τα τραγούδια της Βιλνίως» του Ντεμπυσσύ, που μιλούν για την αγάπη της αρχαίας ποιήτριας Βιλνίως για τη Σαπφώ, η βραδιά συνεχίζεται με τα πέντε τραγούδια της **Άλμα Μάλερ**, συζύγου του γνωστού συνθέτη Γκούσταβ Μάλερ, που αποτελούν μελοποιήσεις των ποιημάτων της για τον δεσμό

της με τον νεαρό τότε αρχιτέκτονα Βάλτερ Γκρόπιους. Η Καντάτα του Χάυντν, που ακολουθεί, μιλά για την εγκατάλειψη της Αριάδνης από τον Θησέα, ενώ το πρόγραμμα της συναυλίας κλείνει με τον κύκλο τραγουδιών του σύγχρονου Αμερικανού συνθέτη **Τζέικ Χέγκκι** για τον θυελλώδη έρωτα του Ωγκύστ Ροντέν με την Καμίγ Κλωντέλ (8 Απριλίου, Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης). Χορηγός: ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Την επόμενη ημέρα ο δεξιότεχνης πιανίστας **Ιγκορ Λέβιτ** θα ερμηνεύσει έργα του γερμανι-

κού κλασικού και ρομαντικού ρεπερτορίου, όπως η πιανιστική μεταγραφή της «Ηρωικής Συμφωνίας» του Μπετόβεν από τον Λιστ. Ο Λέβιτ, που σε ηλικία μόλις 32 ετών, το 2019, ηχογράφησε και τις 22 σονάτες του Μπετόβεν, κερδίζοντας τον τίτλο του Καλλιτέχνη της Χρονιάς, είναι γνωστός για τη μοναδική τεχνική του και την εκφραστικότητα του. Στα επιτεύγματά του συγκαταλέγονται και οι 52 διαδικτυακές συναυλίες τις οποίες έδωσε μέσω Twitter κατά τη διάρκεια του λοκντάουν, που παρακολούθησαν εκατοντάδες χιλιάδες θεατές

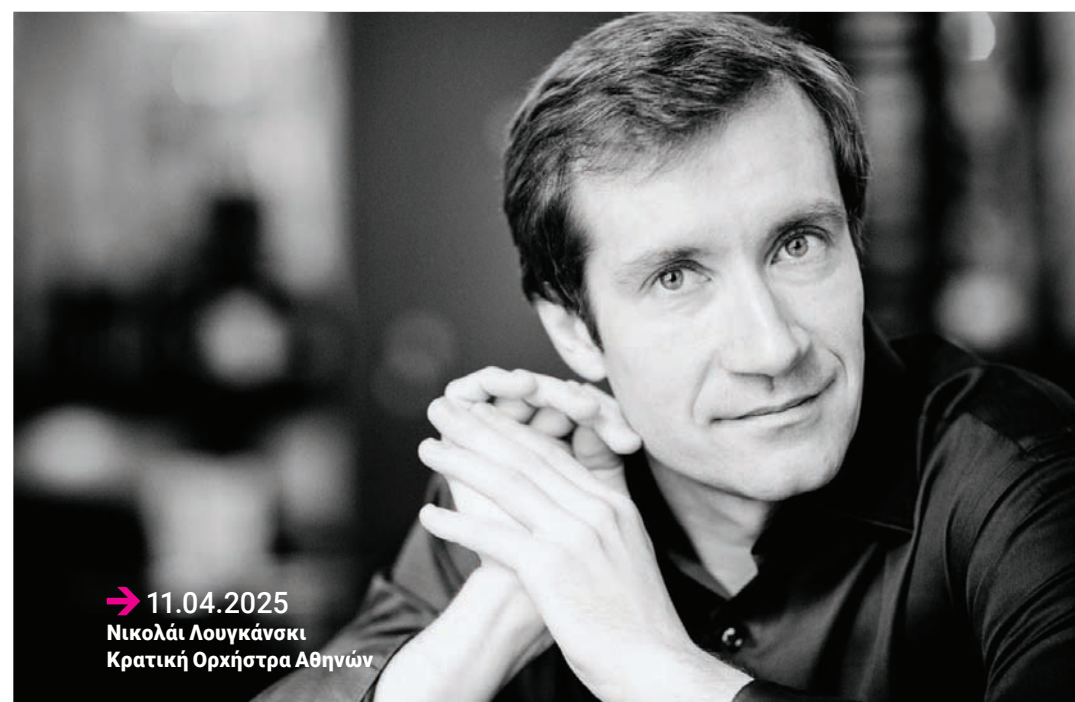
©SALVA LÓPEZ

➔ 08.04.2025
Τζόους ΝτιΝτονάτο
Κραιγκ Τέρρυ

©FELIX BROEDE

➔ 09.04.2025
Ίγκορ Λέβιτ

➔ 11.04.2025
Νικολάι Λουγκάνσκι
Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

©CHRISTOPH KOESTLIN

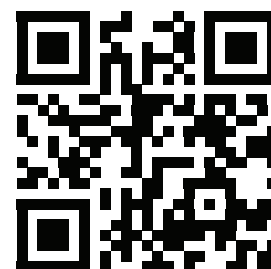
➔ 12.04.2025
Μπρους Λιου

παγκοσμίως (9 Απριλίου,
Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης).

Ο βραβευμένος Ρώσος πιανίστας **Νικολάι Λουγκάνσκι** επιστρέφει στο Μέγαρο και συμπράττει με την **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών**, υπό τη μουσική διεύθυνση του **Λουκά Καρυτινού**. Το πρόγραμμα της βραδιάς περιλαμβάνει δύο από τα πιο σημαντικά έργα που άλλαξαν τον ρου της ιστορίας της μουσικής: «*Η ιεροτελεστία της άνοιξης*» του Ιγκόρ Στραβίνσκι και το «*Τέταρτο Κοντσέρτο*» του Μπετόβεν (11 Απριλίου, Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης).

Άλλος ένας δεξιότηχνης πιανίστας, που είναι γνωστός για τη χαρισματική του εκφραστικότητα, φιλοξενείται στο Φεστιβάλ της Άνοιξης 2025. Πρόκειται για τον Καναδό **Μπρους Λιου**, που θα εμφανιστεί σε μια μοναδική μουσική βραδιά μαζί με τη *Συμφωνία του Άμστερνταμ*, μια από τις καλύτερες ορχήστρες εγχόρδων του πλανήτη. Τη μουσική διεύθυνση θα έχει η βιολονίστα και καλλιτεχνική διευθύντρια του συνόλου **Κάντιτα Τόμσον** (12 Απριλίου, Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης).

Το Φεστιβάλ της Άνοιξης κλείνει με μια εντυπωσιακή χορευτική παράσταση. Το «*Requiem(s)*» του **Ανζελέν Πρελζοκάζ**, που δημιούργησε το 2024, αποτυπώνει μέσω της κίνησης την ένταση και τη θλίψη που βιώνει το σώμα μετά την απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου. Μέσα από τον χορό, η παράσταση εξερευνά την λειτουργία της μνήμης, με μια ομάδα **19 χορευτών**, συνδυάζοντας παραδοσιακούς και σύγχρονους κινησιολογικούς κώδικες (13 & 14 Απριλίου, Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη). Υποστηρικτής: METLEN Energy & Metals

INFO

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών,
Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης και
Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη
8 έως 14 Απριλίου

Η Angie Antonakis (Angakis)

παρουσιάζει την πρώτη της solo έκθεση στην Ελλάδα με τίτλο «I'll be your mirror» στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, σε επιμέλεια της Ντόρας Βυζοβίτου. Στους πίνακες που θα δούμε κυριαρχεί το λευκό και το μαύρο, ενώ η καλλιτέχνηδα καλεί τον θεατή σε μια διαπραγμάτευση με τα έργα και τα νοήματα που εκείνα μεταφέρουν. «Το άσπρο-μαύρο δεν συμβολίζει κάτι ξεκάθαρο, αλλά μια διαρκή αναμονή ανάμεσα στο κενό, τη μορφή και το χρώμα, όπως ακριβώς σε αναμονή βρίσκεται και η καθημερινότητα όσων τη βιώνουν χωρίς πάντα να ξέρουν τον ρόλο τους», αναφέρει η επιμελήτρια.

Η Angakis, με ελληνικές ρίζες –από Πελοπόννησο και Κρήτη–, ζει και δραστηριοποιείται στις ΗΠΑ. Μέσω της τέχνης της εκφράζει –και μοιράζεται με το κοινό της– τις ανησυχίες και τις αγωνίες της για την ωμή και ρευστή πραγματικότητα μέσα σε μια εποχή έντονων προβληματισμών και κρίσεων αλλά και για τον καταγισμό εικόνων βίας που κατακλύζουν τις σύγχρονες κοινωνίες. Σπούδασε κοινωνικές επιστήμες, αλλά αυτό που καθόρισε πάντοτε τη ζωή της και τις επιλογές της ήταν η βαθιά αγάπη της για την τέχνη. Με εμπειρία χρόνων στην οργάνωση και επιμέλεια εκθέσεων και βαθιά γνώση της ιστορίας της τέχνης, αποφάσισε κάποια στιγμή να αφιερωθεί στη δημιουργία των δικών της έργων. Έτσι κατάφερε γρήγορα να αναπτύξει τη δική της εικαστική γλώσσα, το προσωπικό της στυλ, προσβλέποντας στο να αφήσει το στίγμα της στην αφηρημένη τέχνη.

Στα έργα της το χρώμα είναι κυρίαρχο και παντοδύναμο, ακόμα κι όταν κινείται στην παλέτα του ασπρόμαυρου, όπως στη συγκεκριμένη έκθεση. Η ζωγραφική της είναι αφαιρετική και τα υλικά της λιτά και απέρριτα. Κύριο μέλημά της είναι να συνομιλήσει με τον θεατή μέσω των έργων της, να τον προβληματίσει, να τον κάνει να ψάξει και να αποκρυπτογραφήσει τα κρυμμένα μηνύματα που υπάρχουν στους πίνακές της. Όσο λιγότερα είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί, τόσο βαθύτερα τα νοήματα και τόσο πιο δημιουργικός ο διάλογος που ανοίγει με τον θεατή. Για την Angakis, οι δύο τόνοι, λευκό και μαύρο, είναι αρκετοί για μπορέσει να εκφράσει όλα όσα επιθυμεί, αλλά και να ξεκινήσει με το κοινό μια «διαπραγμάτευση» ανοιχτή σε πολλές και ποικίλες ερμηνείες. Οι πινελιές της, άλλοτε πιο έντονες, άλλοτε πιο λεπτές, πέφτουν με δύναμη πάνω στον λευκό καμβά και καλούν τον θεατή να τις αποκωδικοποιήσει, ο καθένας με τη δική του οπτική. Αυτό άλλωστε επισημαίνει και στο σημείωμά της η επιμελήτρια της έκθεσης, **Ντόρα Βυζοβίτου**: «Εθελοντικά ανασφαλής, όπως οφείλει να είναι ως δημιουργός αφηρημένης τέχνης, απαιτεί από το κοινό της να καλλιεργήσει τη σύνδεση με τα έργα της μέσα από την αποδοχή της άβολης έντασης μιας διαπραγμάτευσης εκ του μηδενός σημανόμενου, αντιμετωπίζοντας ανά πάσα στιγμή το σύνολο των ερμηνευτικών πιθανοτήτων».

ANGIE ANTONAKIS (ANGAKIS)

«**Νομίζω πως όλα τα έργα τέχνης ξεκινούν σκόπιμα και καταλήγουν γνώριμα**»

Η ελληνικής καταγωγής εικαστικός εγκαινιάζει σήμερα τη νέα ατομική της έκθεση «I'll be your mirror» στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης

Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

Η έκθεση στο Ίδρυμα Κακογιάννης θα μπορούσαμε να πούμε ότι αποτελεί και έναν φόρο τιμής της καλλιτέχνης προς τους γονείς της, που μετανάστευσαν από την Ελλάδα στον Καναδά με δυο μικρά παιδιά, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον. Εκείνοι δυστυχώς δεν κατάφεραν να επιστρέψουν ποτέ στην πατρίδα τους –άλλωστε και οι δύο «έφυγαν» νωρίς. Ωστόσο, η Angakis τα τελευταία χρόνια μοιράζει τη ζωή της ανάμεσα στην Ελλάδα και τις ΗΠΑ, ενώ παράλληλα κάνει και πολλές ενέργειες για να στηρίξει την καλλιτεχνική δημιουργία στη Σπάρτη, τη γενέτειρά της. Οπότε με την έκθεση «I'll be your mirror» έρχεται πιο κοντά στο αθηναϊκό κοινό, καλώντας τον κόσμο της πατρίδας της να κάνει τους δικούς του συνειρμούς μέσα από τα έργα της. Μιλήσαμε με την καλλιτέχνη λίγες μέρες πριν από τα εγκαίνια της έκθεσής της στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης και μοιράστηκε μαζί μας λεπτομέρειες σχετικά με τα υλικά της, τη χρήση του ασπρόμαυρου στα έργα της, τη βαθιά ανάγκη της για διαρκή και ουσιαστική επικοινωνία με τον θεατή, αλλά και την αγάπη της για την πατρίδα της, την Ελλάδα.

Ζείτε και εργάζεστε στις ΗΠΑ, αλλά γεννηθήκατε στην Ελλάδα και μεγαλώσατε στον Καναδά. Ποιες είναι οι επιρροές στην τέχνη σας από τη γενέτειρά σας, τη Σπάρτη, αλλά και την Κρήτη; Πόσο συχνά ταξιδεύετε στην Ελλάδα, τι εικόνες κρατάτε και πώς τις μεταφέρετε στα έργα σας;

Ο Αλέξανδρος και η Ελένη Αντωνάκη, οι γονείς μου, έφυγαν με το καράβι «Φρειδερίκη» αναζητώντας μια καλύτερη τύχη στην Αμερική. Οι αποσκευές τους ήταν η εξάχρονη αδελφή μου κι εγώ, μόλις τριών ετών. Η μεταπολεμική Ελλάδα ήταν δύσκολο να θρέψει τα παιδιά της. Φτάσαμε στο Χάλιφαξ του Καναδά κι από εκεί στο Τορόντο και καταλήξαμε στο Μόντρεαλ. Πρόκοψαν με πίστη και αγώνα. Η μητέρα μου έσβησε στα 54 χρόνια της και δέκα χρόνια μετά την ακολουθήσε ο πατέρας μου. Ποτέ δεν επέστρεψαν στην πατρίδα τους, όπως ονειρεύονταν. Αυτή η έκθεση, λοιπόν, είναι κατά κάποιον τρόπο και η δική τους επιστροφή. Κι αυτό με γεμίζει απόλυτα. Την Ελλάδα την κουβαλούσα πάντα μέσα μου. Ήταν ο μυστικός μου χώρος, η κρυψώνα μου. Και τα τελευταία χρόνια επέστρεψα. Μπορεί να μοιράζω τον χρόνο μου μεταξύ ΗΠΑ και Ελλάδας, αλλά η συνειδησή μου κατοικεί εδώ. Κάθε φορά που επισκέπτομαι ένα μουσείο μας συνειδητοποιώ όχι μόνο την εθνική μου ταυτότητα, αλλά και την καλλιτεχνική καταγωγή μου. Εδώ είναι το σπίτι μου. Και, όπως λέει και το ρητό, «there is no place like home».

HUMANSCAPES 1

Πώς εμπνευστήκατε τον τίτλο «Θα είμαι ο καθρέφτης σου» και πώς τα έργα σας γίνονται ο «καθρέφτης» του επισκέπτη;

Ο τίτλος κρέμεται σ' αυτό το «θα». Δηλώνει πρόθεση, το γεγονός δεν είναι βέβαιο. Κάθε τέχνη θέλει να βρει τον κόσμο που θα αναγνωρίσει σ' αυτήν τον εαυτό του, που θα γίνει ο καθρέφτης του. Αυτό περιλαμβάνει και τον δημιουργό, νομίζω. Ελπίζω ότι τα έργα μου αντανakλούν κι εμένα. Αλλά δεν ξέρω ούτε εμένα τόσο καλά ούτε τα έργα. Οπότε μαθαίνω να ισορροπώ σε αυτόν τον αμφίβολο αντικατοπτρισμό. Κι αυτό είναι το πιο ωφέλιμο εντέλει, επειδή κανένας αντικατοπτρισμός δεν μου φαίνεται βέβαιος.

Μιλήστε μου για τη χρήση των υλικών στα έργα σας. Γιατί επιλέγете όσο το δυνατόν λιγότερα υλικά και χρώματα; Έχετε κάποιο αγαπημένο υλικό που αποτυπώνει καλύτερα στον καμβά τα μηνύματα που θέλετε να περάσετε στον κόσμο;

Το αγαπημένο μου υλικό είναι ο καμβάς. Τα περιέχει όλα. Αλλά παρεμβαίνει επειδή ψάχνεις κάτι συγκεκριμένο, έχεις συγκεκριμένο σκοπό και κατεύθυνση. Στόχος είναι να επαναφέρεις τον καμβά σε μια ισορροπία ενώ τον έχεις παραβιάσει. Είναι σαν μια χειρουργική επέμβαση: Αναγκάζεσαι να διαρρήξεις την επιφάνεια για να θεραπεύσεις αυτό που μπορείς, χωρίς να αφήσεις σημάδι. Η πρώτη

παρέμβαση στον καμβά είναι ήδη άρτια. Τα υπόλοιπα είναι ράμματα.

Σε τι εξυπηρετεί η χρήση του ασπρόμαυρου στη συγκεκριμένη έκθεση; Ποια είναι η δύναμη του λευκού και του μαύρου έναντι του χρώματος;

Ξεκίνησα να δουλεύω κάποια έργα που δεν χρειάζονταν κάτι περισσότερο από αυτούς τους δύο τόνους. Και δεν το χρειαζόνταν επειδή ούτε πιο περιεκτικά γίνονταν ούτε πιο προσβάσιμα. Είχαν ήδη έναν άρτιο κώδικα. Σιγά σιγά αυτά τα έργα έγιναν μια σειρά, δεν νομίζω συνειδητά, δεν είπα στον εαυτό μου ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιήσω χρώμα. Απλώς, αυτό που εμένα μου άρεσε στη συγκεκριμένη συνθήκη είναι πως αυτοί οι δύο τόνοι αρκούν, μια αντίθεση αρκεί για να πεις κάτι. Αυτό είναι όλη μας η εμπειρία, μια αντίθεση. Και αυτή μπορεί να είναι συγχρόνως στοιχειώδης και κατακλυστική.

Παρατηρώντας τα έργα σας, θα βρει κανείς γράμματα, σχήματα, πολλές κουκκίδες, άλλοτε σε μεγαλύτερες και άλλοτε σε μικρότερες διαστάσεις, άλλοτε πιο λεπτές πινελιές κι άλλοτε πιο έντονες. Τι ρόλο παίζουν τα παρπάνω στη ζωγραφική σας και στον τρόπο που εκφράζεστε μέσα από την τέχνη σας;

Άλλοτε αυτό που θέλω να πω είναι κάτι που μοιάζει με κουκκίδα, άλλοτε είναι κάτι που μοιάζει με γράμματα. Οπότε, πρέπει να το φτιάξω όπως μου μοιάζει. Και σε αυτή τη διαδικασία δεν βλέπω ούτε το ένα στοιχείο ούτε το άλλο. Το μόνο σύμβολο που καταλαβαίνω είναι το ίδιο το έργο, όταν ολοκληρωθεί.

Πώς εμπνέεστε τους τίτλους των έργων σας; Ξεκινάτε να ζωγραφίζετε έχοντας στο μυαλό σας μια συγκεκριμένη θεματική που σας εμπνέει και θέλετε να τη μεταφέρετε στον καμβά ή το έργο προκύπτει στην πορεία; Νομίζω πως όλα τα έργα τέχνης ξεκινούν σκόπιμα και καταλήγουν γνώριμα. Δηλαδή, έχεις συγκεκριμένο στόχο όταν ξεκινάς, και δεν λες ποτέ «τώρα όμως θα τα αλλάξω όλα». Απλώς, μέχρι να τελειώσεις, έχεις μάθει καλύτερα τι σημαίνει αυτό που ήθελες να πεις, και μπορεί να σε έπεισε ότι δεν είναι ακριβώς όπως φαινόταν από μακριά. Όσο για τους τίτλους, ε, δεν είναι και βασιλιάδες, μπορούν και να τους στερηθούν. **A**

INFO

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης,
13 Μαρτίου έως 9 Απριλίου

Είμαι η Άστεμις Γούμπλα

Η ηθοποιός και σκηνοθέτιδα πίσω από το σενάριο της σειράς «Είμαι η Τζο», που πρωταγωνιστεί τους τελευταίους μήνες στο ελληνικό Netflix, μιλάει στην **ATHENS VOICE** για τις νέες κοινωνικές αφηγήσεις σε θέατρο και τηλεόραση

Της ΤΑΝΙΑΣ ΣΚΡΑΠΑΛΙΩΡΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΓΡΑΦΕΙ 2025 κι εμείς ακόμα συζητάμε για τη θέση και τον ρόλο της σύγχρονης γυναίκας, το στοιχείο της ισότητας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και τα πολυάριθμα στερεότυπα. Σε αυτή τη συνθήκη μια (ελληνική) τηλεόραση που μιμείται την (ελληνική) ζωή αναζητά απεγνωσμένα τις νέες αφηγήσεις, που θα συλλάβουν το momentum της κοινωνίας και θα αναπαραγάγουν τα στερεότυπα με έναν εναλλακτικό τρόπο, που θα ισούται με μια προσπάθεια καυτηρίασμού ή και θραύσης τους.

Μια τέτοια ενδιαφέρουσα προσπάθεια είναι και το «*Είμαι η Τζο*», η τηλεοπτική σειρά, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Πιλάβιου, που πρωτοείδαμε στο ANT1+, με την Ιωάννα Ασημακοπούλου στον πρωταγωνιστικό ρόλο, που τρεντάρει ξανά στο ελληνικό Netflix. Το ταξίδι μιας 37χρονης γυναίκας στην τρελή κούρσα της Ελλάδας του σήμερα, σε αναζήτηση προσωπικής ταυτότητας, σε μια εγχώρια Μπρίτζε Τζεουτυς εκδοχή και οπωσδήποτε έξω από τα στερεοτυπικά κουτιά που μυρίζουν ναφθαλίνη. Για τη σεναριογράφο της σειράς, ηθοποιό και δραματουργό Άρτεμη Γρύμπλα, που «κρατάει» και τον ρόλο της αδελφής της Τζο, Αγγελικής, η ελληνική τηλεόραση οδεύει εξελικτικά προς την πολυπόθητη απελευθέρωση της έμφυλης αφήγησης από τις πεπατημένες δεκαετιών, ωστόσο με αρκετό δρόμο ακόμα μπροστά της. Για την ίδια, ως ένα από τα φρέσκα πρόσωπα του ελληνικού θεάτρου, οι νέες αυτές αφηγήσεις βρίσκονται στον πυρήνα των καλλιτεχνικών projects με τα οποία καταπάνεται.

Ένα τέτοιο project απολαμβάνουμε και στη σκηνή του θεάτρου ΕΛΕΡ, με την Άρτεμη Γρύμπλα να συσκηνοθετεί με τον Κωνσταντίνο Μπιμπή και να συμπρωταγωνιστεί με τη Λίλα Μπακλέση στο queer παραμύθι «*Δάφνη*», το σύγχρονο αστικό θρίλερ της Ραφαέλα Μάρκου, που συνδιαλέγεται με τον αρχαιοελληνικό μύθο της Δάφνης και του Απόλλωνα και πραγματεύεται τον δύσκολο, μοναχικό δρόμο της αποδοχής του εαυτού μας, έχοντας αποσπάσει βραβεία και περγαμνές από την απαιτητική θεατρική σκηνή της Μ. Βρετανίας. Γι' αυτό το νέας γενιάς storytelling, το case study του «*Είμαι η Τζο*» και το παραμύθι της «*Δάφνης*», μας μιλάει η Άρτεμις Γρύμπλα κι εμείς ακούμε με μεγάλο ενδιαφέρον.

— **Θα ήθελες να μοιραστείς πώς ξεκίνησε η ενασχόλησή σου με το θέατρο; Μονόδρομος, επιλογή ή τύχη;**
Δεν είμαι σίγουρη για το πώς ακριβώς ξεκίνησε αυτή η αγάπη. Ίσως να είναι το ότι έβλεπα για χρόνια, από πολύ μικρή, παραστάσεις και ταινίες και μετά φορούσα το μακρύ ροζ νυχτικό της γιαγιάς μου κι έπαιζα όλους τους ρόλους. Ίσως το ότι άκουγα, με απόλυτη προσήλωση, τις ιστορίες (αλήθεια ή φαντασία, δεν έμαθα ποτέ) που μου έλεγε ο παππούς μου, γεμάτες κοσμοπολίτικα λιμάνια και περιπέτειες με ναυάγια και κροκόδειλους, ιστορίες που άνοιγαν το ταβάνι του διαμερίσματος στην Καλλιθέα κι μας μετέφεραν εκεί, ή που στα παιχνίδια μου κυριαρχούσε η φαντασία, έλλειψι συνομήλικης παρέας. Ίσως το ότι απλώς έψαχνα για χρόνια την προσοχή. Μονόδρομος κι επιλογή οι ιστορίες, λοιπόν. Τύχη; Δεν νομίζω, πιο πολύ γλυκό βάσανο και ατυχία.

— **Αυτή την περίοδο σε βλέπουμε στη «Δάφνη», μια παράσταση που μιλάει για την αποδοχή. Η κοινωνία έχει μεγαλύτερη δυσκολία να αποδεχτεί αυτό που είναι αμφίσημο ή αυτό που είναι ριζικά διαφορετικό;**
Η κοινωνία συχνά βρίσκει δυσκολία και στα δύο. Ωστόσο, ενώ το ριζικά διαφορετικό προκαλεί μεγαλύτερες ανησυχίες, καθώς ανακινεί θεμελιώδεις αντιλήψεις και προκαταλήψεις που δεν συμβαδίζουν με την καθημερινή εμπειρία των περισσότερων, το αμφίσημο έχει την τάση να μας μπερδεύει, αφού δεν εξυπηρετεί τον τρόπο θεώρησης του κόσμου που έχουμε φτιάξει ως κοινωνίες, το «εμείς» και οι «άλλοι».

— **Η «Δάφνη» χαρακτηρίζεται ως «κουίρ παραμύθι». Υπάρχει κάποιος συμβολισμός στη Δάφνη που νιώθεις πως αναπόφευκτα σε ακολουθεί και εκτός σκηνής;**
Η Δάφνη μεταμορφώνεται σε δέντρο προκειμένου να ξε-

φύγει από την πραγματικότητα που τη συνθλίβει, δίνοντας μια μυθική διάσταση σε μια ρεαλιστική ιστορία κακοποίησης, απόρριψης και ρατσισμού, εξυψώνοντάς την στην πραγματικότητα, από μια συγκεκριμένη και προσωπική ιστορία ενός ατόμου, σε μια ιστορία διαχρονική και οικουμενική. Λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση πως η κακοποίηση μπορεί να συμβεί σε οποιονδήποτε, οπουδήποτε. Και πάντα ο κακοποιητής, ανεξαρτήτως φύλου, θέσης ή σχέσης με το θύμα, νιώθει ένας πανίσχυρος θεός. Αυτή η αίσθηση της τυχαιότητας που μου αφρίζει με ανατριχιάζει.

— **Είναι ένα έργο που έχει ήδη κάνει σημαντική πορεία στο εξωτερικό. Πόσο διαφορετικά διαβάζουν το κοινό της Αθήνας και το κοινό του Fringe Festival ή του Soho Theatre το ίδιο θεατρικό κείμενο;**

Σίγουρα ο κάθε θεατής, ανεξάρτητα από το αν βρίσκεται στην Αθήνα, την Πάτρα ή τη Θεσσαλονίκη, στο Fringe Festival του Εδιμβούργου ή στο Soho Theatre του Λονδίνου, φέρνει τις δικές του προσαρμογές και πολιτιστικές αναφορές. Στην Αγγλία, όπου πρωτοπαρουσιάστηκε, η κοινωνία είναι πολύ πιο ανοιχτή και η νομοθεσία έχει αλλάξει εδώ και χρόνια ώστε να είναι ανοιχτή και προστατευτική με τα άτομα της LGBT+ κοινότητας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιστατικά βίας και κακοποίησης. Υπάρχει και πολύ καλύτερη παιδεία σε σχέση με τη διαχείριση αυτών των περιστατικών βέβαια – δομές και μηχανισμοί στήριξης. Θέματα όμως όπως αυτό της Δάφνης, και στο κομμάτι της σεξουαλικότητας αλλά και στο κομμάτι της κακοποίησης, συζητούνται ανοιχτά, άρα το κοινό έχει μια μεγαλύτερη εξοικείωση. Εδώ κάποιες φορές μετά την παράσταση ακούμε: «Ελα μωρέ κι αυτή η Δάφνη, μήπως ήταν λίγο υπερβολική; Πατί δεν έφευγε πιο νωρίς;», ακόμα κι από γυναίκες. Αυτό υποδηλώνει μια προσπάθεια να καθησυχάσουν τους εαυτούς τους, πιστεύοντας ότι δεν θα βρεθούν ποτέ σε τέτοιες καταστάσεις. Πατί έχουμε μεγαλώσει σε μια κοινωνία που για χρόνια κατηγορούσε τα θύματα. Και τώρα αυτό έχει σταματήσει, αλλά μόνο σε θεωρητικό επίπεδο. Νομίζω ότι θα μας πάρει καιρό να απαλλαγούμε από τον εσωτερικευμένο μισογυνισμό. Σας θυμίζω πως, λίγες μέρες πριν, ένα θύμα βιασμού, που κατήγγειλε τον πατέρα της ότι τη βίαζε συστηματικά από 11 χρονών, αποκάλυψε ότι στο αστυνομικό τμήμα δέχτηκε την ερώτηση «τι φορούσες;», για να απαντήσει «Ήμουν 11 χρονών, φορούσα τις πιτζάμες μου».

— **Σκηνοθετείς και πρωταγωνιστείς. Όταν βρίσκεσαι στη σκηνή, παραμένεις σε διάλογο με τη σκηνοθετική σου ματιά ή αφήνεσαι εντελώς στη στιγμή του ρόλου;**
Στην πραγματικότητα, είναι η πρώτη φορά που το κάνω ταυτοχρόνως. Την πρώτη πρώτη φορά, σε μια παράσταση για το Φεστιβάλ Αθηνών στην Ιχθυόσκαλα Κερατινίου, δεν τη μετράω, γιατί το υποκριτικό κομμάτι ήταν περιορισμένο στην αρχή της δράσης κι έτσι δεν κατάφερνα να βγω απ' τη σκοπιά της σκηνοθεσίας. Τώρα στη «Δάφνη», όταν είμαι στη σκηνή, αφήνομαι εντελώς στη στιγμή του ρόλου και στη συμπαίκτριά μου. Δεν ξέρω πώς κατάφερα να το κάνω αυτό, κανονικά είμαι freak. Νομίζω από εμπιστοσύνη στη Λίλα Μπακλέση και τον Κωνσταντίνο Μπιμπή, που δουλέψαμε παρέα.

— **Φέτος συναντάμε το όνομά σου στο Netflix, στην πολύ δημοφιλή σειράς «Είμαι η Τζο». Θα μας μιλήσεις για αυτή τη δουλειά και τη συνεργασία με τον Κωνσταντίνο Πιλάβιο και την Ιωάννα Ασημακοπούλου;**
Η «Τζο» ήταν μια μοναδική εμπειρία και είμαι πραγματικά ευτυχής που αυτή η ιστορία γαπνιέται απ' τον κόσμο τώρα στο Netflix. Με την Ιωάννα, τον Κωνσταντίνο και τον Παναγιώτη Χριστόπουλο χτίσαμε τον κόσμο της Τζο κάπου ανάμεσα στην κωμωδία και το δράμα, με στόχο να μιλήσουμε για όσα συζητάμε στις παρέες για τις γυναίκες, για τις σχέσεις, για τις προσδοκίες και τις δυσκολίες να τις διαχωρίσει ο καθένας μας, να βρει πού είναι ο εαυτός και πού η κοινωνική κατασκευή. Στο γύρισμα με τον Κωνσταντίνο και την υπόλοιπη δημιουργική ομάδα, οι συνθήκες ήταν ιδανικές, δεν θυμίζαν πολύ γύρισμα ελληνικής σειράς. Η ευγένεια, η ευαισθησία, η αφοσίωση και το ήθος όλων των συνεργατών για την πραγματοποίηση της «Τζο» ήταν συγκινητικά.

— **Πολλές φορές οι χαρακτήρες γίνονται φορείς μιας ευρύτερης κοινωνικής πραγματικότητας. Η Τζο είναι ένας άνθρωπος ή ένα σύμπτωμα της εποχής της;**
Νομίζω πως η Τζο είναι ολόκληρη η ελληνική κοινωνία αυτή τη στιγμή. Βρίσκεται ανάμεσα σε έναν κόσμο όπου απ' τη μία υπάρχει ο σύγχρονος φεμινισμός και η πρόοδος κι από την άλλη τα βαθιά ριζωμένα πατριαρχικά κατάλοιπα, από τα οποία η ελληνική κοινωνία είναι γεμάτη. Μέσα σε όλο αυτό, η Τζο ψάχνει την καλύτερη εκδοχή του εαυτού της. Είναι

ακριβώς ανάμεσα στο πριν και στο μετά, όπως ολόκληρη η γενιά των Millennials. Προσπαθεί να ισορροπήσει και να βρει τι απ' όλα τελικά είναι εκείνη και τι θα την κάνει ευτυχισμένη. Η Τζο είναι πέρα για πέρα ανθρώπινη και ατελής, αλλά είναι φυσικά και ένα σύμπτωμα της εποχής της. Αναπαριστά τις προκλήσεις και τις αλλαγές που βίωσε η κοινωνία μας, προσφέροντας μια βαθιά ματιά στις μεταβαλλόμενες αντιλήψεις και τάσεις.

— **Και η σειρά έχει σαφώς έμφυλες κοινωνικοπολιτικές προεκτάσεις. Πιστεύεις ότι το queer και το φεμινιστικό storytelling στην Ελλάδα βρίσκονται σε μια νέα εποχή ή ακόμα διστάζει να βγει από τις «αυτονότες» θεματικές του; Πόσο εύκολο είναι να κάνεις κωμωδία, ένα είδος που πατάει πολλές φορές στην υπερβολή και στις στερεοτυπικές εικόνες, μιλώντας ουσιαστικά για τη θέση και τα δικαιώματα της σύγχρονης γυναίκας, θέλοντας να κάνεις ένα σχόλιο;**

Το queer και το φεμινιστικό storytelling στην Ελλάδα φαίνεται να βρίσκονται σε μια εξελικτική φάση. Ενώ υπάρχουν ακόμα δυσκολίες στην πλήρη απελευθέρωση από τις παραδοσιακές θεματικές, παρατηρούμε μια εντεινόμενη προσπάθεια να εξερευνηθούν πιο πρωτότυπα και τολμηρά θέματα. Νομίζω πως οι «Σέρρες» του Καπουτζίδα ήταν η πρώτη σειρά ελληνικής μυθοπλασίας που ένας γκέι χαρακτήρας ήταν πρωταγωνιστής και όχι ο φίλος, αδερφός, κολλητός του πρωταγωνιστή. Έκανε τεράστια επιτυχία, χάρη στο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα αλλά και στο έργο του Καπουτζίδα γενικά. Το «Είμαι η Τζο» είναι απ' τις πρώτες σειρές που καταπιάνονται τόσο ανοιχτά με φεμινιστική θεματολογία. Δεν νομίζω πως είναι τυχαίο το γεγονός ότι και οι δύο σειρές δημιουργήθηκαν για πλατφόρμα, απαλλαγμένες δηλαδή, με έναν τρόπο, από την υποχρέωση της «τηλεθέας» όπως μετριέται παραδοσιακά και μετά σχολιάζεται από τις μεσημεριανές εκπομπές. Δεν πιστεύω ότι θα έδιναν σε τέτοιες σειρές θέση στην prime time ζώνη, από φόβο. Ο κόσμος όμως έδειξε ότι τις αγάπησε και ότι μάλλον τις χρειαζόταν. Όσο για την κωμωδία, είναι πράγματι αληθινή πρόκληση να χρησιμοποιηθεί ως μέσο για σοβαρό σχολιασμό, χωρίς να πέσει στην παγίδα των υπερβολικών ή στερεοτυπικών αναπαραστάσεων. Είναι δύσκολο αλλά όχι ακατόρθωτο: απαιτεί προσεκτική ισορροπία και κατανόηση των ζητημάτων, ώστε να μπορεί να γεφυρώσει το κενό μεταξύ γέλιου και ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου προσφέροντας ταυτόχρονα κριτική ματιά, ας πούμε, στη θέση και στα δικαιώματα της σύγχρονης γυναίκας. Χρειάζεται να μιλάς ειλικρινά, με κατανόηση και ενσυναίσθηση.

— **Μέχρι πρόσφατα υπήρχε αυτό το άτυπο ασυμβίβαστο μεταξύ τηλεόρασης και θεάτρου για τους Έλληνες ηθοποιούς, που τα τελευταία χρόνια έχει αρθεί. Πού πιστεύεις ότι οφειλόταν αυτός ο ακήρυκτος πόλεμος και πώς βλέπεις τις καινούργιες προσμείξεις που φέρνουν οι νέες συνθήκες;**
Ήταν σαν να είναι ένα κατάλοιπο μιας πολύ παλιάς φιλοσοφίας διαχωρισμού ανάμεσα σε «ποιοτικό» και «ελαφρύ» ή «εμπορικό». Μας το καλλιεργούσαν απ' τις σχολές ακόμα, λες κι ήταν αμαρτία. Τι να πω, μάλλον είμαστε εθισμένοι στον διχασμό, κι όπου δεν υπάρχει, πρέπει να τον εφεύρουμε. Τελείωσε αυτό όταν οι οικονομικές συνθήκες του θεάτρου εξαθλιώθηκαν εντελώς και πολλοί «θεατρικοί» ηθοποιοί βρήκαν στέγη σε σειρές. Ο κόσμος τούς αγάπησε γιατί προσέφεραν πολύ καλές ερμηνείες, και οι παραγωγοί επίσης, γιατί στις πρώτες εμφανίσεις έπαιρναν πολύ λιγότερα χρήματα από τους «τηλεοπτικούς». Τώρα ο διαχωρισμός δεν υπάρχει, όλοι εύχονται για μια καλή δουλειά στην τηλεόραση, που θα τους φέρει αναγνωρισιμότητα και άρα περισσότερες θεατρικές δουλειές, «εμπορικές» και μη.

— **Υπάρχει κάτι που έχει λειτουργήσει σαν προσωπική σου πυξίδα σε ό,τι δημιουργείς; Ποιο είναι το ποιο μεγάλο δημιουργικό σου όνειρο αυτή τη στιγμή;**
Υπάρχει μια φράση του Λειβαδίτη που κρατάω σαν φυλαχτό: «Η ποίηση είναι σα ν' ανεβαίνεις μια φανταστική σκάλα για να κόψεις ένα ρόδο αληθινό» – και όπου ποίηση, βάλτε όλες τις τέχνες. Εγώ μέσα απ' αυτό κρατάω το ρόδο το αληθινό. Ψάχνω την αλήθεια σ' όποιο ψέμα κι αν φτιάχνω. Βάζω ένα κομμάτι από μένα και προσπαθώ να προχωρώ. Γι' αυτό και μου κοστίζουν τόσο προσωπικά όλα τα πρότζεκτ (τι να κάνω; θα μεγαλώσω κάποια στιγμή). Ονειρεύομαι να μπορώ να συνεχίσω να δημιουργώ ανάμεσα σε ανθρώπους που θαυμάζω, που μου δίνουν τη δυνατότητα να εξελίσσομαι και να μαθαίνω. Να μπορούν οι δουλειές μας να ταξιδεύουν και εκτός συνόρων. Να φτιάχνουμε πρότζεκτ που θα έχουν τη δύναμη, μέσα απ' το χιούμορ και την ευαισθησία, να εμπνέουν ουσιαστικές κοινωνικές αλλαγές. **■**

Έχουμε μεγαλώσει σε μια κοινωνία που για χρόνια κατηγορούσε τα θύματα. Νομίζω πως θα μας πάρει καιρό να απαλλαγούμε από όλον αυτόν τον εσωτερικευμένο μισογυνισμό.

Αθήνα iD

Ο Στέλιος Κουδουνάρης μάς ξεναγεί στη δική του Αθήνα

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ - Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ

Ντυμένος με τα χαρακτηριστικά του μαύρα, που έρχονται σε αντίθεση με τις όλο χρώμα δημιουργίες του, ο **Στέλιος Κουδουνάρης** μάς καλωσόρισε στο ατελιέ του, τον γεμάτο από ψαλίδια, κουβάρια από νήματα και πατρόν μικρόκοσμο του, εκεί όπου η μόδα παίρνει ζωή. Ανάμεσα στο δημιουργικό χάος βλέπω άδειες (μαύρες εννοείται) κρεμάστρες και αυτό γιατί, εν όψει του Paris Fashion Week, ο Έλληνας σχεδιαστής παρουσιάζει τη νέα του συλλογή για το επόμενο Φθινόπωρο-Χειμώνα 2025-26 σε κεντρικό showroom στο Παρίσι, ενώ παράλληλα συμμετέχει στην έκθεση μόδας «*Tranoi Paris*» —ο κύριος λόγος που αποφάσισε να αποχωρήσει από το «My Style Rocks». Ο «αυστηρός» κριτής λατρεύει τις «Καλημέρες» και δεν αγαπάει καθόλου τη μόδα των late 80s, early 90s, αλλά ούτε και τα πεζοδρόμια της πόλης. Μάλιστα, «προσκαλεί» τον δήμαρχο, Χάρη Δούκα, για καφέ στο χέρι και περίπατο. Κύριε Κουδουνάρη, τελικά η Αθήνα παίρνει το «5»;

—**Μια τυπική ημέρα του Στέλιου Κουδουνάρη.** Ξυπνάω στις εφτά, αλλά σηκώνομαι κατά τις εννέα παρά. Απαντάω emails από το κρεβάτι και βλέπω τις ειδήσεις της ημέρας. Ξεκινάω με γυμναστική, την οποία έχω ξαναβάλει τον τελευταίο καιρό στη ζωή μου έπειτα από 3 χρόνια. Μετά, είμαι μεταξύ ατελιέ και καταστήματος μέχρι το βράδυ. Πάει από κάτι πολύ δημιουργικό, όπως η διαδικασία ολοκλήρωσης μιας συλλογής ή η δημιουργία ενός ρούχου, μέχρι πολύ διαδικαστικά, όπως πληρωμές και όλα τα βαρετά που πρέπει να γίνουν.

—**Περιγράψτε τον εαυτό σας με τρεις λέξεις.** Εργατικός, γκρινιάρης, δημιουργικός. Γκρινιάζω απλώς για να το πω και να μου φύγει.

—**Αν μπορούσατε να είχατε μια υπερδύναμη, ποια θα επιλέγατε;** Να είμαι αόρατος. Όχι για να κρυφακούω, αλλά για να βλέπω καλύτερα. Όχι με την έννοια του κουτσομπολιού και της κλειδαρότρυπας, αλλά της παρατήρησης. Θα ήθελα να μπορώ να παρατηρώ ανενόχλητος πώς τρώνε, χορεύουν, πώς μιλάνε, πώς αγγίζονται, πώς φιλιούνται, πώς κινούνται στον χώρο οι άνθρωποι. Αυτό με εμπνέει πάρα πολύ.

—**Τρία hero pieces στο ντύσιμο.** Μαύρο σακάκι, λευκό πουκάμισο, πολύ ψηλές, μυτερές γόβες λουστρίνι για τις γυναίκες και ένα φαρδύ μαύρο μάλλινο παντελόνι με πιέτες για τους άντρες.

—**Μια «μόδα» που δεν συμπαθήσατε;** Δεν αγαπάω τα σκισμένα και κατεστραμμένα ρούχα και το πάρα πολύ έντονο mix and match. Δεν αγαπάω τη μόδα των late 80s, early 90s. Επίσης την εμμονή με το μπαλσάμικο και τις σαλάτες με φρούτα.

—**Ποια στοιχεία χαρακτήρα δεν συγχωρείτε;** Την αχαριστία, το ψέμα με φθόνο και το έντονο κουτσομπολιό. Ακόμη κι αν δεν αφορά εμένα, ξέρεις ότι αυτός που το κάνει θα το κάνει και σ' εσένα. Μάλιστα, είναι χειρότερο να μη σε αφορά το κουτσομπολιό και να σ' το λένε. Πατί με παίρνεις να μου πεις πράγματα που δε με νοιάζουν; Τέτοιοι άνθρωποι με απωθούν.

—**Το άρωμά σας.** Έχω ένα αγαπημένο που το «απατάω» κατά καιρούς. Είναι το Allure της Chanel. Το φοράω πάρα πολλά χρόνια.

—**Ένα χρώμα που περιγράφει τον Στέλιο Κουδουνάρη. Γιατί;** Ε, το μαύρο, που βέβαια δεν είναι χρώμα. Για την ακρίβεια, πάνω μου μου αρέσει το μαύρο. Το φοράω γιατί μου δημιουργεί αποστάσεις από τα πράγματα, με κάνει να μη γίνομαι ένα με τα ρούχα που δημιουργώ, με τους ανθρώπους το ντύσιμο των οποίων επιμελούμαι. Τα χρώματα τα προτείνω πολύ στον κόσμο και τα απολαμβάνω

πια. Στον χώρο μου αρέσει το γκρι. Αναδεικνύει τα πάντα και κρύβει τις ατέλειες.

—**Μια star που θα θέλατε κάποια στιγμή να φορέσει δημιουργία σας.** Η Madonna. Δεν μου αρέσει όπως ντύνεται πια, αλλά θα ήθελα να κάνω «τικ» σ' αυτό το παιδικό όνειρο.

—**Θα φτιάχνατε ένα ρούχο που δεν σας αρέσει, εφόσον αρέσει στην πελάτισσά σας;** Όχι. Αν κάποια πελάτισσα θέλει κάτι ειδικό που είναι εκτός του στιλ μου, θα το συζητήσουμε και θα το φέρουμε εκεί που μπορούμε να συναντηθούμε. Σέβομαι την επιθυμία της και δε θα το απορρίψω όπως θα έκανα 15 χρόνια πριν.

—**Υπάρχει το «Δεν σου πάει» πια;** Για εμένα, ναι. Το αν θες να το βάλεις επειδή σου αρέσει είναι άλλη ιστορία. Είναι αποδεκτό. Δεν θα κρίνουμε κάποιον επειδή θέλει να βάλει κάτι. Μην μπερδεύει ο ρολός μου στο «My Style Rocks» με το τι συμβαίνει γενικά. Αυτός είναι ένας διαγωνισμός όπου έρχονται κατ' επιλογήν να κριθούν.

—**Παρουσιάσατε στο Παρίσι τη χειμερινή συλλογή 25/26. Ποια είναι τα αγαπημένα σας κομμάτια;** Από την τωρινή συλλογή ξεχωρίζω ένα μπροντό παλτό κι ένα μαύρο φόρεμα με συνθετική γούνα.

—**Το γούστο, η αίσθηση του στιλ, είναι έμφυτο;** Μπορεί να είναι έμφυτο, μπορεί να καλλιεργηθεί, μπορεί να καλλιεργηθεί και υποσυνείδητα.

—**Αγαπημένος ξένος σχεδιαστής;** Αυτή την περίοδο μ' αρέσει πολύ ο Matthieu Blazy και ο Jonathan Anderson. Αλλά περισσότερο θαυμάζω συλλογές, παρά σχεδιαστές.

—**Το πρώτο διαμέρισμα στην Αθήνα όπου ζήσατε μόνος σας;** Με το που ήρθα στην Αθήνα, συγκατοίκησα στα Ιλίσια-Ζωγράφου με τον Βαρνάβα, έναν πολύ καλό μου φίλο από το σχολείο. Μετά μετακομίσαμε στο Παγκράτι. Συνολικά μέيناμε μαζί 15 χρόνια. Μόνος μου τελείως έμεινα στο σπίτι όπου μένω τώρα, στον Λυκαβηττό.

—**Αγαπημένο αντικείμενο στο σπίτι;** Καφετιέρα.

—**Η πρώτη σας δουλειά;** Μικρός βοηθός τους γονείς μου στο συνοικιακό κατάστημα με ρούχα, που έχουμε στη Λεωσό από το '92. Η πρώτη μου δουλειά επί πληρωμή ήταν σερβιτόρος, στα φοιτητικά χρόνια.

—**Η καλύτερη δεκαετία της Αθήνας;** Μπορεί να είναι η επόμενη. Όσο πιο πολύ ζω στην Αθήνα, τόσο πιο πολύ μ' αρέσει. Από το 2004 που την ξέρω, εξελίσσεται.

—**Μπορείτε να μας προτείνετε δύο μέρη για καλό και φτηνό φαγητό;** Πάντα δύσκολος συνδυασμός. Για καλό μαγειρευτό, σπιτικό, η Σαίτα στην Πλάκα και το Μαύρο Πρόβατο στο Παγκράτι, που ποτέ δεν απογοητεύει.

—**Ποιο είναι η πιο φρικτή πλατεία της πόλης;** Η πλατεία Ομονοίας.

—**Ποιος μουσικός θα θέλατε να γράψει το σάουντρακ της πόλης.** Ο Βαγγέλης Παπαθανασίου, αν ζούσε, και κάποιος σύγχρονος καλλιτέχνης: θα μπορούσε να είναι κλασική μουσική, τραπ ή μουζούκι.

—**Ο αγαπημένος σας αθηναϊκός ήχος;** Το τίναγμα των σεντονιών από τα γειτονικά μπαλκόνια στα χρόνια της καραντίνας και οι κυριακάτικες καντάδες από δύο κυρίες στη Νεάπολη Εξαρχείων.

—**Η καλύτερη θέα στην Αθήνα;** Από τον Περιφερειακό Γαλασίου.

—**Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσετε ποτέ;** Της Madonna στο ΟΑΚΑ, το 2008.

—**Πού δώσατε το πρώτο σας ραντεβού στην Αθήνα;** Σε ένα πολύ ακριβό εστιατόριο (για μένα τότε) και είχα πολύ στρες για το αν θα μπορούσα να το πληρώσω.

—**Σεξ, φαγητό, ύπνος. Με σειρά προτεραιότητας.** Κανονικά είναι πρώτα το σεξ. Αλλά, αν πεινάω, δεν με ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Πάει δηλαδή ανάλογα με την ανάγκη, κανένα δεν εξουδετερώνει το άλλο. Σίγουρα θα έβαζα τελευταίο τον ύπνο.

—**Μια «μόνο στην Αθήνα γίνονται αυτά» ιστορία που σας έχει συμβεί;** Ότι όλα είναι διαθέσιμα ανά πάσα ώρα και στιγμή. Δεν ξέρω κάποια άλλη πόλη στον κόσμο όπου παραγγέλνεις ντελίβερι στις 2:00 το πρωί. Ή όπου φεύγεις από το ένα μπαρ στο άλλο, μετά στα μπουζούκια, μετά για σούπα, μετά για πρωινό. Γίνονται κι αλλού αυτά; Η Αθήνα είναι ασταμάτητη, συνεχόμενη και άγρυπνη.

—**Ποιος είναι ο μεγαλύτερός σας φόβος;** Να πάθουν κάτι σοβαρό οι δικοί μου άνθρωποι.

—**Τι κάνει κάποιον Αθηναίο;** Σίγουρα όχι το ότι έχει γεννηθεί στην Αθήνα. Ένας άνθρωπος που ζει την πόλη, που την περπατάει και κυκλοφορεί.

—**Τα 3 πράγματα που σας αρέσουν περισσότερο στην πόλη.** Το φαγητό, οι περίπατοι και οι άνθρωποι — δεν είναι απρόσωποι, είναι ευγενικοί και φιλόξενοι.

Τα 3 πράγματα που, αν υπήρχαν, θα έκαναν την Αθήνα καλύτερη. Περισσότεροι δημοτικοί χώροι στάθμευσης, φτιαγμένα πεζοδρόμια, δωρεάν είσοδος σε μουσεία για συγκεκριμένες ομάδες ατόμων (π.χ. έως 20 ετών) ή επιδοτούμενα εισιτήρια για θέατρο και κινηματογράφο.

—**Αν γινόσασταν δήμαρχος για μια μέρα, τι θα φτιάχνατε πρώτο;** Σίγουρα τα πεζοδρόμια. Όταν, πριν από τρία χρόνια, χτύπησα το πόδι μου και είχα πατερίτσα, συνειδητοποίησα ότι ένας άνθρωπος με κινητικά προβλήματα ή ένας ηλικιωμένος μπορεί κυριολεκτικά να σκοτωθεί στα πεζοδρόμια της Αθήνας. Στη Νεάπολη υπάρχουν δρόμοι που δεν έχουν καν πεζοδρόμια.

—**Το καλύτερο σύνθημα που έχετε δει σε αθηναϊκό τοίχο;** «You are enough» πάνω σε έναν καθρέφτη στον δρόμο.

—**Με ποιο διάσημο πρόσωπο και πού θα θέλατε να πιείτε καφέ;** Να πάρουμε έναν καφέ στο χέρι με τον Χάρη Δούκα και να περπατήσουμε στα πεζοδρόμια της Νεάπολης και του Κολωνακίου για να τα δούμε. Μια φίλη μου πρόσφατα έπεσε σε μια λακκούβα, της κύθηκε όλος ο καφές στο ρούχο της κι έχασε το επαγγελματικό ραντεβού της. Ανέβασε ένα στόρι διαμαρτυρίας στο Instagram και ο Δήμος Αθηναίων τής απάντησε ότι αυτό είναι δουλειά της ΕΥΔΑΠ. Ανέφερε και την κακή κατάσταση των πεζοδρομίων και της απάντησαν να στείλει όποια φωτογραφία θέλει για να επιληφθούν επί του θέματος. Και αναρωτιέμαι, είναι δουλειά των δημοτών να επιλύουν τέτοια ζητήματα; Δεν πρέπει ο Δήμος να βγει να καταγράψει την άθλια κατάσταση, να τα βάλει σε μια σειρά και να τα επιλύσει; Βέβαια, και ο προηγούμενος δήμαρχος έκανε τα κονδύλια της πόλης περιπάτους. Αν τύχει και το δει ο κ. Δούκας, θα χαρώ πολύ να με πάρει τηλέφωνο να πάμε.

—**Ποιο διάσημο πρόσωπο θα ταΐζατε σουβλάκια;** Την Άννα Ουίντντορ σε κάποιο παγκάκι της πόλης. Το δικό της όπως ακριβώς το θέλει, το δικό μου σίγουρα με πατάτες!

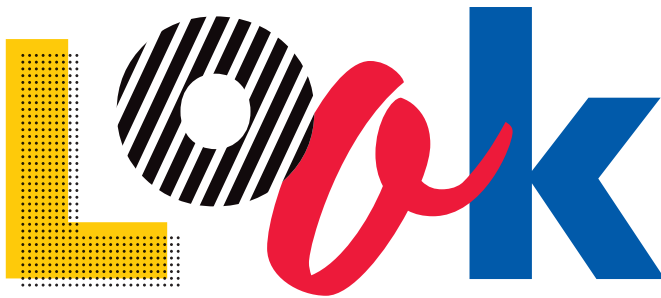
—**Πώς φαντάζεστε την Αθήνα σε 50 χρόνια;** Πιο καθαρή, με λιγότερο κυκλοφοριακό και ακόμη πιο ζωντανή. **A**

Η Αθήνα είναι ασταμάτητη, συνεχόμενη και άγρυπνη. Όλα είναι διαθέσιμα ανά πάσα ώρα και στιγμή.

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

ADIDAS
Farm Tiro TT γυναικεία ζακέτα €70

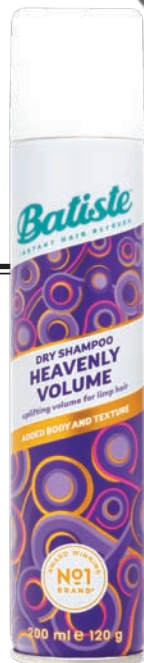

BENETTON
Κολάν αθλητικό με τσεπάκι €22,95

PUMA
Παπούτσια Speedcat σε μαύρο

XIAOMI
Redmi Watch 5
Lavender Purple €129

BATISTE
Ξηρό σαμπουάν όγκου
Heavenly Volume

PUMA
Παγούρι νερού
Stainless Steel

INTERSPORT
Θήκη μπράτσου NIKE για κινητό €18,19

UNDER ARMOUR
HeatGear Authentics Shorty Σορτς

NIKE
Κάλτσες Multiplier 2
Ζευγάρια €19,99

NEW ERA
Beige LA Dodgers
9FORTY Cap

UNDER ARMOUR
Φανελάκι τεχνικό Ua Cg Armour Comp Mock Μπιορντό
Compression Fit €39,90

TEZENIS
Αθλητικό top από microfiber €16,99

KIKO
Ενυδατικό νερό προσώπου
σε spray New Hydra Pro
Mist €20,99

Ανέβηκα
στη ζυγαριά
και μου είπε:
«Ανέβα
στον διάδρομο
καλύτερα!»

Ο «Χορός του θανάτου» στο Μέγαρο

Ο Γιάννης Χουβαρδάς σκηνοθετεί Στρίντμπεργκ και τον κόσμο ενός θριαμβευτικά αποτυχημένου γάμου

Το κακό άραγε πάντα θριαμβεύει; Το αριστούργημα του σπουδαίου Σουηδού συγγραφέα **Άουγκουστ Στρίντμπεργκ** «**Ο χορός του θανάτου**», μια αλληγορία της μάχης του καλού ενάντια στο κακό, με το σκοτάδι και την καταστροφή να κυριαρχούν, ανεβαίνει στο **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Χουβαρδά**, με ένα εξαιρετικό καστ ηθοποιών. Ο **Σίμος Κακάλας** (Έντγκαρ), η **Έλενα Τοπαλίδου** (Αλίσ) και ο **Χάρης Φραγκούλης**

(Κουρτ) στους τρεις πρωταγωνιστικούς ρόλους μάς θυμίζουν στο ζοφερό σύμπαν μιας «κολασμένης» γιορτής. Η Αλίσ και ο Έντγκαρ είναι δυο βρικόλακες που βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε έναν ζοφερό γάμο και ζουν έναν ατέρμονο «χορό του θανάτου». Μια μέρα ένας απρόσμενος επισκέπτης θα γίνει ο καταλύτης που θα ανατρέψει τη ρουτίνα τους και θα διαταράξει τη βαρετή ισορροπία τους. Στην επέτειο των 25 ετών γάμου και ενώ όλα γύρω τους φαίνο-

νται μάταια και ίδια, εμφανίζεται ο Κουρτ, ένας αληθινός άνθρωπος, παλιός φίλος και διεκδικητής της καρδιάς της Αλίσ. Θα καταφέρουν να τον καταβροχθίσουν, κυριολεκτικά και μεταφορικά, ή θα μπορέσει να δραπετεύσει μαζί με τους υπόλοιπους καλεσμένους; Μια αριστουργηματική παράσταση που μας προσκαλεί σε ένα σκοτεινό παιχνίδι τρόμου, ακραία θεατρικού.

Νίκη-Μαρία Κοσκινά

Επιλογές

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΑΥΤΗ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Των ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ,
ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

© ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Θέατρο, μουσική, εκθέσεις, προβολές. Πολιτιστικές προτάσεις που μας ιντριγκάρουν αυτό το επταήμερο

❶ Ο Φάουστ, σε σκηνοθεσία Άρνη Μπινιάρη στο Εθνικό

Την περιμέναμε καιρό αυτή την πρεμιέρα, τη διασκευή του κλασικού έργου του Γίχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε σε σκηνοθεσία Άρνη Μπινιάρη. Το έργο μεταφέρεται στο σήμερα και μας καλεί σε ένα ταξίδι στο ασυνείδητο, στα πιο ζοφερά μας ένστικτα. Ο Φάουστ άλλωστε είναι ένας ήρωας διαχρονικός και αποτελεί ακόμα και σήμερα σύμβολο της ανθρώπινης εξερεύνησης, των ηθικών διλημάτων, του υπαρξιακού αδιεξόδου. Στη συγκεκριμένη προσέγγιση του Μπινιάρη η μόνη διέξοδος από τον ίδιο μας τον εαυτό φαίνεται να είναι ο έρωτας. *Εθνικό Θέατρο, Κεντρική Σκηνή, από 19 Μαρτίου*

© ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΣΑΒΒΑ

❷ Μια ραδιοφωνική όπερα στο Ολύμπια

«Το Φουλάρ» αποτελεί ένα πρωτότυπο project που συνυπογράφουν η **Δήμητρα Τρυπάνη** (μουσική και σκηνική σύνθεση) και **Ηρώ Μπέζου** (κείμενο). Με 12 καλλιτέχνες από τον χώρο της μουσικής, του θεάτρου και του χορού και ένα μεγάλο πολυφωνικό σύνολο, η παράσταση –που χαρακτηρίζεται ως ραδιοφωνική όπερα– συνδυάζει ήχο, μουσική και πολλά ευτράπελα. Μια ιστορία για έναν συγγραφέα που προσπαθεί να επικοινωνήσει σε μια δεξίωση, με πολλά μουσικά στοιχεία και δημιουργική χρήση του ήχου. Ένα έργο που μπορείς να παρακολουθήσεις με τα μάτια ανοιχτά ή κλειστά, αφήνοντας τη φαντασία σου να ταξιδέψει. *Ολύμπια Δημοτικό Θέατρο «Μαρία Κάλλας», 13 - 19 Μαρτίου*

❸ 1ο ΧΙΠ ΧΟΠ CON στην Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων

Η καρδιά της hip hop κουλτούρας χτυπά δυνατά στην Αθήνα. Περισσότεροι από 50 καλλιτέχνες, 23 live acts & showcases, 15 workshops, 10 ομιλίες, έκθεση φωτογραφίας και πολλές δράσεις έρχονται στο 1ο ΧΙΠ ΧΟΠ CON, που θα φιλοξενηθεί στην Τεχνόπολη. Έτσι, στην κεντρική σκηνή έχουμε live εμφανίσεις από τους **Anser x Eversor**, **Ευθύμη**, **Fer de Lance**, **Λόγος Απειλή**, **Ζωγράφο**, **Sadomas** και πολλούς ακόμη. Στα υπόλοιπα stages διαγωνισμός MCing, Graffiti showcases, Breaking, DJ και Beatbox Battles. Στο πλαίσιο του φεστιβάλ, θα φιλοξενηθούν επίσης τα **Hip Hop Legend Awards**, τιμώντας προσωπικότητες που άφησαν το στίγμα τους στη σκηνή.

Η ATHENS VOICE και ο VOICE 102,5 είναι χορηγοί επικοινωνίας, Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων, 15 & 16 Μαρτίου

Anser

© ANTONIA KANTA

❹ Οι δούλες, σε σκηνοθεσία Σάββα Στρούμπου

Το κλασικό κείμενο του Ζαν Ζενέ, εμπνευσμένο από την ιστορία των αδερφών Παπέν, που είχε συγκλονίσει τη γαλλική κοινωνία στη δεκαετία του 1930, ανεβαίνει στο θέατρο Άτις - Νέος Χώρος. Ο Σάββας Στρούμπος με την ομάδα του, **Σημείο Μπένε**, προσεγγίζει το κείμενο με τη δική του διεισδυτική ματιά, βάζοντας στο επίκεντρο το φαινόμενο της εθελοδοουλίας, που οδηγεί στην απο-ανθρωποποίηση. Τρεις ηθοποιοί που βρίσκονται όλη την ώρα στη σκηνή, σε ένα λιτό σκηνικό, με πολλή ένταση στις φωνές τους και τη σωματικότητα τους. Τα υπόλοιπα επί σκηνής. *Θέατρο Άτις - Νέος Χώρος, από 14 Μαρτίου*

© ΕΛΙΝΑ ΠΟΥΛΑΝΗ

❺ Η ιστορία ενός ανθρώπου που έζησε στο περιθώριο

Μία ακόμη παράταση πήρε ο «**Ηλιος με δόντια**», σε σκηνοθεσία **Θανάση Ζερίτη**, στο θέατρο Μπέλλος. Βασισμένο στο κείμενο του Ηλία Μακριδάκη, με δραματουργική επεξεργασία από τη **Νεφέλη Μαϊστράλη**, το έργο μάς μεταφέρει τη ζωή ενός ανθρώπου που έζησε στο περιθώριο της ιστορίας, καθώς η κοινωνία τον κατέκρινε για τη διαφορετικότητά του. Επί σκηνής ο Παναγιώτης Εξαρχάκης και ο Πάννης Λεάκος. *Θέατρο Μπέλλος, έως 30 Μαρτίου*

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

6 Τα εμβληματικά έργα του Κώστα Πανιάρα 40 χρόνια μετά

Η γκαλερί The Breeder παρουσιάζει την έκθεση «Day and Night, Then Day Again», με έργα του καταξιωμένου εικαστικού Κώστα Πανιάρα (1934-2014), που καλύπτουν την εμβληματική σειρά «Ημέρα και νύχτα» από τη δεκαετία του 1980. Ο Πανιάρας χρησιμοποιεί βιομηχανικά υλικά για να δημιουργήσει εντάσεις και δυναμικές συνθέσεις, ενώ το χρώμα, το φως και το σκοτάδι πρωταγωνιστούν στη διαμόρφωση του έργου του. Η έκθεση αυτή αναδεικνύει τη διαχρονικότητα του έργου του και τη συναισθηματική και υπαρξιακή διάσταση του χρόνου και της μνήμης. *The Breeder Gallery, 13 Μαρτίου έως 14 Απριλίου*

9 Ο αυτοπροσδιορισμός της Έφης Τσουλουχοπούλου

Η αναδρομική έκθεση της Έφης Τσουλουχοπούλου, με τίτλο «Αυτοπροσδιορισμός», περιλαμβάνει έργα ζωγραφικής, κολάζ και φωτογραφίες από το 2000 έως σήμερα, εστιάζει στον εσωτερικό αγώνα και την αυτοθεραπεία μέσω της τέχνης. Η Τσουλουχοπούλου επεξεργάζεται την έννοια του σώματος, της ίασης και του αυτοπροσδιορισμού μέσα από έντονες και εκφραστικές συνθέσεις που συνδυάζουν το προσωπικό με το συλλογικό βίωμα. Το γυμνό σώμα της ζωγράφου γίνεται σύμβολο της κοινωνίας, ενώ τα έργα της συνδυάζουν εξπρεσιονιστική ένταση και συναισθηματική δύναμη. *Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα», 13 έως τις 23 Μαρτίου 2025*

© ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΟΡΝΕΖΟΣ

11 Η Ελένη Τσαλιγοπούλου σε 3 βραδιές με φίλους

Για τρία συνεχόμενα Σάββατα η γνωστή ερμηνεύτρια θα εμφανιστεί στην αγαπημένη σκηνή, κάθε φορά με έναν διαφορετικό εκλεκτό καλεσμένο. Με περισσότερα από 30 χρόνια στη μουσική, η Τσαλιγοπούλου θα παρουσιάσει αγαπημένα τραγούδια της σε συνεργασία με φίλους και συνοδοιπόρους: τον Νίκο Πορτοκάλογλου (15/3), τον Ορέστη Ντάντο (22/3) και τον Κώστα Λειβαδά (29/3). Μαζί της οι σταθεροί συνεργάτες της μουσικοί που τη συνοδεύουν χρόνια στις live εμφανίσεις της. *Κύτταρο, 15, 22 & 29 Μαρτίου*

©NDP PHOTO AGENCY/ΘΩΜΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

12 Ο Αντρέ Ριέ για 2 εμφανίσεις στο ΟΑΚΑ

Ο χαρισματικός Ολλανδός βιολιστής Αντρέ Ριέ έρχεται στην Αθήνα για δύο συναυλίες, στο πλαίσιο της μεγάλης παγκόσμιας περιοδείας του για το 2025, μαζί με την πολυμελή ομάδα του από μουσικούς, ερμηνευτές και χορευτές. Γνωστός ως «βασιλιάς του βαλς», ο Ριέ συνδυάζει κλασικά κομμάτια, μιούζικαλ, δημοφιλείς μελωδίες και ρομαντικά βαλς, δημιουργώντας μια ανεπανάληπτη γιορτινή ατμόσφαιρα. Κάθε συναυλία του αποτελεί και ένα εντυπωσιακό υπερθέαμα. Άλλωστε στη σκηνή θα βρίσκεται η 60μελής ορχήστρα Johann Strauss και διεθνείς σολίστ, αλλά και η Emma Kok. *ΟΑΚΑ, Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ, 14 & 15 Μαρτίου*

13 Ένα ακόμη αφιέρωμα στα συμφωνικά έργα του Μίκη Θεοδωράκη

Ο Στέφανος Κορκολής παρουσιάζει ένα ρεσιτάλ για πιάνο και φωνή για δυο συνεχόμενες βραδιές. Τα τραγούδια θα ερμηνεύσει η Σοφία Μανουσάκη. Στη συναυλία θα ακουστούν κλασικά έργα για πιάνο, διασκευές και τραγούδια από το χρυσό CD «Συνάντηση», ενώ θα παρουσιαστούν και επανεκτελέσεις έργων του Θεοδωράκη της περιόδου 1980-2000. Η εκδήλωση πραγματοποιείται στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του συνθέτη. *Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, 17 & 18 Μαρτίου*

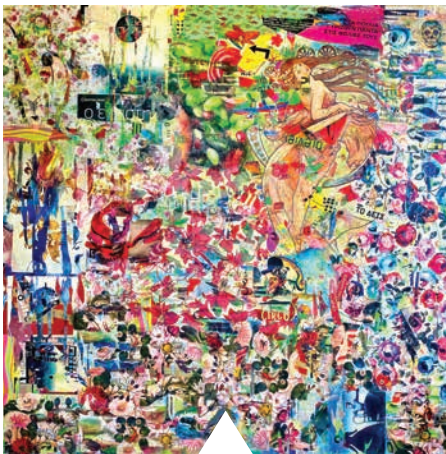
«Αγκάλιαζέ με (non finito)»

7 Οι «αγκαλιές» του Άγγελου Σπάρταλη στη Sianti Gallery

Η ατομική έκθεση του γνωστού εικαστικού, με τίτλο «Αγκάλιαζέ με / άναξ ιακ άναξ», εξερευνά την έννοια της αγκαλιάς και του σωματικού αγγύγματος μέσα από τη ζωγραφική, την κεραμική και τον κινηματογράφο. Η έκθεση συγκεντρώνει τρεις διαφορετικές σειρές έργων του καλλιτέχνη, οι οποίες αλληλοδιαπλέκονται θεματικά και αισθητικά. *Sianti Gallery, 14 Μαρτίου έως 5 Απριλίου*

«Nature morte et vivante»

10 Η «Σιωπηλή γλώσσα των φυτών»

30 καταξιωμένοι καλλιτέχνες επιχειρούν να αναδείξουν τον ρόλο των φυτών στην ισορροπία της φύσης και στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Μέσα από έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, φωτογραφίας, βίντεο και εγκαταστάσεων, οι συμμετέχοντες προσκαλούν το κοινό να αφουγκραστεί τη δύναμη των φυτών και την αλληλεξάρτηση όλων των μορφών ζωής. Την έκθεση επιμελείται η Νίνα Φραγκοπούλου. *Ελληνοαμερικανική Ένωση, 17 Μαρτίου έως 14 Απριλίου*

8 Μάγκντα Γκαίμπελς στο Θέατρο Εμπρός

Η νέα θεατρική ομάδα the defects θα ανεβάσει την πρώτη της παράσταση DIY στο Θέατρο Εμπρός. Ο Κωνσταντίνος Παναγιωτίδης υπογράφει την πρώτη του σκηνοθεσία με ένα δύσκολο έργο. Στο νέο θεατρικό του Γιώργου Βέλτσου (εκδόσεις Άγρα), πρωταγωνιστεί η Μάγκντα Γκαίμπελς, η γυναίκα του διαβόητου υπουργού προπαγάνδας του Χίτλερ, Γιόζεφ Γκαίμπελς, εξιδανικευμένο πρότυπο συζύγου και μητέρας στη ναζιστική Γερμανία, που σκότωσε τα έξι παιδιά της πριν η ίδια αυτοκτονήσει με τον άντρα της στο μπούνκερ, το 1945. Ερμηνεύουν οι Φάνης Καραπαναγιώτης, Θεοδώρα Κόρδα, Θωμάς Μακρυγιάννης, Μαριλένα Σεφτελή.

Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός, Ρίγα Παλαμίδου 2, στις 22-23/3, 29-30/3, 6/4, 21:00

JEAN-MARIE HOFFMANN & ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ

Η συναρπαστική συνάντηση
Γαλλίας και Ελλάδας

Συναντήσαμε τον σεφ της Γαλλικής Πρεσβείας και τον *chef pâtissier*, λίγο πριν την εβδομάδα γαλλικής γαστρονομίας *Merci Chef!*

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ

«Έχω μεγαλώσει με ελληνική και γαλλική κουζίνα και αγαπώ και τις δύο κουλτούρες. Το μυστικό είναι η μία να σέβεται την άλλη, και αυτό κάνουμε κι εμείς. Δεν είμαστε εδώ για να πούμε ότι η γαλλική κουζίνα είναι καλύτερη, είμαστε εδώ για να αναδείξουμε το πάντρεμα αυτών των δύο, που είναι μαγικό», μου λέει ο σεφ της Γαλλικής Πρεσβείας, Jean-Marie Hoffmann. Από μαμά Ελληνίδα και μπαμπά Αλσατό, γεννημένος στην Ελλάδα και μεγαλωμένος στη Γαλλία, ο Jean-Marie σπούδασε μαγειρική στο Μπερζεράκ, λίγο έξω από το Μπορντό. Από μικρή ηλικία δουλεύει σε εστιατόρια με αστέρια Michelin, ενώ το βραβείο MOF –σπάνιο για τη νεαρή ηλικία του– του ανοίγει κι άλλες πόρτες. Το 2004 έρχεται στην Ελλάδα, θέλοντας να μάθει τη γαστρονομία της χώρας σε επαγγελματικό επίπεδο, και βρίσκει δουλειά στη Γαλλική Πρεσβεία ως μάγειρας. «Είπα στον τότε πρόεδρο, Bruno Delaye, ότι θέλω να γνωρίσω τον σεφ και μου είπε: "Εσύ είσαι ο σεφ!"» – μια διαδρομή που σήμερα μετρά 21 χρόνια.

Όχι Γάλλος στην καταγωγή, αλλά στη φινέτσα και στον επαγγελματισμό είναι ο Στέλιος Παρλιάρος. Αν και από την Πόλη, ο εθνικός μας ζαχαροπλάστης είναι στραμμένος προς τη γαλλική *pâtisserie*. Η συμμετρία, η ακρίβεια και η προσοχή στη λεπτομέρεια είναι αυτά που τον γοητεύουν και αποτυπώνονται στα γλυκά του έως και σήμερα. Η αγάπη για την τέχνη τους και για τους δύο φαινομενικά διαφορετικούς λαούς τους φέρνει κοντά. Ακολουθούν εκδηλώσεις, εκπομπές, podcasts, το γαστρονομικό βιβλίο «*Μαζί Ensemble*» ενώ και μια έκδοση του μηνιαίου συλλεκτικού περιοδικού *Μίξερ* της *ATHENS VOICE* ήταν αφιερωμένη στο πιο γαλλικό από τα γλυκά, την κρέπα. Μια γαστρονομική συνάντηση που δεν αναδεικνύει μόνο τις παραδόσεις, αλλά δημιουργεί νέες εμπειρίες. Ο Γάλλος και ο Έλληνας σεφ, μέσα από τις γευστικές τους διαδρομές, μας δείχνουν ότι η τέχνη της μαγειρικής και της ζαχαροπλαστικής, όπως και οι πολιτισμοί, δεν είναι ποτέ μονοδιάστατη. Είναι ένα παιχνίδι, μια ανταλλαγή και, πάνω απ' όλα, μια φιλία χωρίς σύνορα. Αυτή η φιλία επισφραγίζεται για ακόμη μια φορά, στην Εβδομάδα Γαλλικής Γαστρονομίας, *Merci Chef!* που θα πραγματοποιηθεί από τις 16/3 έως τις 21/3. Θέλοντας να μάθουμε περισσότερα γι' αυτή τη γαλλοελληνική γιορτή, αλλά και για το τι τελικά ενώνει τους δύο λαούς, συναντήσαμε τον Jean-Marie Hoffmann και τον Στέλιο Παρλιάρo στην πιο «εξωστρεφή» πρεσβεία, τη Γαλλική.

Πώς γνωριστήκατε;

Στέλιος Όταν άνοιξα το κατάστημα Γλυκές Αλχημείες, μου έλεγε η ανιψιά μου ότι έρχεται ένας ωραίος και συμπαθέστατος κύριος από τη Γαλλική Πρεσβεία και ψωνίζει. Ήταν ο Jean-Marie, και αγόραζε πρώτες ύλες ζαχαροπλαστικής από τη Γαλλία.

Jean-Marie Είχα μάθει ποιος είναι ο Στέλιος Παρλιάρος, ποιο είναι το κατάστημά του και ότι πουλάει εξαιρετικές πρώτες ύλες. Σιγά σιγά γνωριστήκαμε. Ετοιμάζαμε μια εκδήλωση στη Γαλλική Πρεσβεία για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας και σκέφτηκα να του πω να συμμετάσχει. Είπε αμέσως ναι. Κάποιες φορές νομίζω ότι πρέπει να προκαλέσεις κάποια πράγματα για να συμβούν.

Στέλιος Στήσαμε μαζί διαγωνισμούς, κάναμε και εκπομπή στη Γαλλική Πρεσβεία με τον τότε Πρόεδρο και μετά βγάλαμε και το βιβλίο «*Μαζί Ensemble*». Από τότε, μαζί!

Αγαπημένη ελληνική πρώτη ύλη και αγαπημένη γαλλική;

Jean-Marie Η βάση για τις δύο κουζίνες είναι το παρθένο ελαιόλαδο και το βούτυρο από μικρό παραγωγό Νορμανδίας. Ο Έλληνας πολύ δύσκολα θα φάει ένα ψάρι με σάλτσα βουτύ-

ρου, ενώ οι Γάλλοι δυσκολεύονται να το βλέπουν με λαδολέμονο.

Στέλιος Και στη Ζαχαροπλαστική η γαλλική πρώτη ύλη που ξεχωρίζει είναι το βούτυρο. Όταν πρωτοξεκίνησα ήταν η μαργαρίνη, αλλά αφότου ανακαλύψαμε το βούτυρο, ήταν το Α και το Ω μετά τη Ζάχαρη. Επίσης οι Γάλλοι έχουν φτάσει τη σοκολάτα σε υψηλό επίπεδο, τόσο που την προτιμώ από την ελβετική ή τη βελγική.

Ποια είναι η σπεσιαλιτέ σας;

Στέλιος Υγρά κέικ, με αμύγδαλο, με φρούτα, με οτιδήποτε. Τα «gateaux de voyages», όπως λέμε, που και οι Γάλλοι τα έχουν πολύ στο συνταγολογίο τους.

Jean-Marie Ψάρια και θαλασσινά, λόγω του Ατλαντικού και της Μεσογείου, όπου η Γαλλία έχει άμεση πρόσβαση. Αλλά γενικά θα έλεγα ένα πάντρεμα ανάμεσα σε Ελλάδα και Γαλλία, κάτι που κάνουμε καθημερινά εδώ στην Πρεσβεία, αλλά και με το οποίο έχω μεγαλώσει στο σπίτι μου, έχοντας μαμά Ελληνίδα, που πάντα μαγειρεύει τα παραδοσιακά γαλλικά με μια δόση ελληνικής κουζίνας.

Δηλαδή, Jean-Marie, τι ακριβώς μαγειρεύει η μαμά σου;

Το πιο ιδιαίτερο που έκανε δεν αφορούσε τη γεύση και την ανάμειξη υλικών, αλλά τον τρόπο σερβιρίσματος. Δηλαδή θα τρώγαμε πρώτο πιάτο, δεύτερο, τρίτο, αλλά στη μέση θα είχε μεζεδάκια. Θα είχαμε μια κίς, αλλά θα υπήρχε και η μελιτζανοσαλάτα και η φρέτα. Άρεσε σε όλους τους καλεσμένους μας. Ήταν ένα πρώτο fusion τραπέζι στο σπίτι – τότε μάλιστα δεν είχαμε αυτές τις εικόνες στα εστιατόρια.

Η κουζίνα και το φαγητό έχουν συναισθηματική διάσταση. Ποιο είναι το φαγητό που συνδέεται περισσότερο με την παιδική σας ηλικία;

Στέλιος Τα γεμιστά με κουκουνάρι και σταφίδες και γενικότερα τα λαδερά, λόγω Κωνσταντινούπολης. Τα συνοδεύαμε με φρέτα που λέγαμε τελεμέ – είναι το λευκό τυρί της Βόρειας Ελλάδας, που έχει πιο ήπια μυρωδιά. Μάλιστα τα τρώγαμε πάντα κρύα, κάτι που συννηθίζω μέχρι σήμερα.

Jean-Marie Το απογευματινό που έτρωγα ως παιδί κάθε μέρα μετά το σχολείο. Στη Γαλλία, το λέμε gouter, είναι το σνακ των παιδιών. Σχολού-

σαμε, πηγαίναμε σπίτι και μας έδιναν μια γλυκιά λικουδιά. Είχα την τύχη η μαμά μου να μαγειρεύει πάρα πολύ, οπότε μου έβγαζε ένα κέικ, μια τάρτα, πολλά μπισκότα. Ήταν η ώρα του παιδιού, μια στιγμή χαράς.

Στέλιος Α, και εμείς, είχαμε το κεντί. Λέγαμε «Θα φάμε κεντιανό». Τρώγαμε πολύτιμο τσουρέκι με κασέρι. Τελικά, υπάρχουν πολλά κοινά!

Ποια μέρη θα προτείνετε με καλή γαλλική κουζίνα και ποια με καλή ελληνική;

Jean-Marie Για γαλλικό φαγητό στο Ηλιόκαστρο, ένα μικρό χωριό μετά την Επίδαυρο, πριν απ' το Πόρτο Χέλι. Υπάρχει μια φανταστική ταβέρνα, την έχει η Maryvonne, που είναι Γαλλίδα. Θα φας εκπληκτική μοσχαρίσια μπριζόλα στα κάρβουνα, με μπεαρνέζ, πατάτες τηγαντές ψημένες σε δύο στάδια και σαλάτα με κατσικίσιο τυρί.

Στέλιος Τι λες τώρα; Το σημειώνω. Φεύγουμε να πάμε;

Jean-Marie Αμέ! Για ελληνικό φαγητό, επειδή μαγειύομαι όταν φεύγω από την πόλη, θα σε πήγαινα στην Αίγινα, στον Σκοτάδο.

Στέλιος Α, συμφωνώ απόλυτα. Είναι ο αγαπημένος μας κοινός φίλος. Αλλά και στον επίσης αγαπημένο μου, τον Πέσκια, στον Ντόπιο και στο Μανάρι για ωραία παϊδάκια. Για γαλλική κουζίνα, θα σας ταξίδεψα σε μια παλιά γαλλική brasserie στη Λυών για παραδοσιακή κρεμμυδόσουπα, σατομπριάν για δύο και île flottante.

Ακούτε μουσική όταν μαγειρεύετε και, αν ναι, ποια τραγουδία;

Στέλιος Ναι, αλλά πρέπει να είμαι μόνος μου για να την ακούσω. Βάζω χαλαρή μουσική, κυρίως κλασική. Δεν μπορώ να ακούσω κάτι έντονο, θέλω κάτι να με χαλαρώνει.

Jean-Marie Εμείς στην κουζίνα της Γαλλικής Πρεσβείας δεν μπορούμε να μην έχουμε μουσική. Βέβαια περισσότερο παίζει σαν μουσικό χαλί. Ακούμε απ' όλα, ό,τι παίζει το ραδιόφωνο. Φυσικά και ελληνικά. Πώς θα πάμε στα μπουζούκια να τραγουδήσουμε χωρίς να ξέρουμε τα τραγούδια! **Στέλιος** ...Πιο Έλληνες δεν γίνεται!

Πού συναντιούνται η γαλλική και η ελληνική γαστρονομία;

Στέλιος Θα σου μιλήσω για τα γλυκά μου. Με βοήθησε πολύ η γαλλική κουλτούρα στη γαστρονομία. Αν κάνω ένα γαλακτομπούρεκο και θέλω να

εξελιξω την κρέμα του, παίρνω μια πιο φίνα κρέμα ζαχαροπλαστικής. Ή, για παράδειγμα, όταν κάνω γαλατόπιτα, βασίζομαι στο φλαν παριζιέν των Γάλλων. Το ζύγι και η τεχνική της Γαλλίας με βοηθούν να εξελίσσω την ελληνική παράδοση στις δημιουργίες μου.

Jean-Marie Αυτό στο οποίο συναντιούνται οι δύο κουζίνες είναι η αγάπη που έχουμε ως λαοί για το φαγητό ως ιδέα. Θα μαζευτούμε, θα συζητήσουμε, θα περάσουμε καλά γύρω από ένα τραπέζι. Και στη Γαλλία έχουμε το κυριακάτικο οικογενειακό τραπέζι – είναι μια στιγμή ιεροτελεστίας. Εκεί θα πιούμε και το κρασί μας. Υπάρχει στη φιλοσοφία μας, ασχέτως αν στην Ελλάδα μπορεί να βάλουμε πάγο. Αυτές οι δύο κουζίνες συναντώνται επίσης στα πιάτα που ετοιμάζουμε στη Γαλλική Πρεσβεία. Δεν κάνουμε κάτι εξεζητημένο, χρησιμοποιούμε ελληνικά προϊόντα και γαλλικές τεχνικές και τα παντρεύουμε. Π.χ. στο φλαν παριζιέν, όπως είπε ο Στέλιος, εμείς μπορεί να βάλουμε μαστίχα. Προσθέτουμε κάποιο υλικό που θα του αλλάξει εντελώς τη γεύση και έρχεται κοντά στα ελληνικά δεδομένα. Η «συνάντηση» γίνεται και όταν ένας Γάλλος δοκιμάζει ελληνικά πιάτα ή το αντίστροφο.

Μια και μιλήσαμε για γλυκά, Στέλιο, ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που έχεις πάρει από τη γαλλική ζαχαροπλαστική;

Πήρα την πειθαρχία και την ακρίβεια, που δεν υπήρχαν στην Ελλάδα. Ανακατεύαμε τα υλικά με τα χέρια και τα βάζαμε «με το μάτι», ακόμη και στα εργαστήρια. Διαβάξα γαλλικά βιβλία του 1950 και έγγραφα για θερμοκρασίες και γραμμάρια. Η γαλλική ζαχαροπλαστική μ' έβαλε σε τάξη, και η τάξη μου αρέσει πολύ.

Ποιες είναι οι βασικές διαφορές στην κουζίνα και την κουλτούρα φαγητού ανάμεσα στους Έλληνες και τους Γάλλους;

Jean-Marie Η ελληνική κουζίνα είναι πιο απλή και πιο βασισμένη στη γεύση καθαρά, ενώ η γαλλική, τόσο στη μαγειρική όσο και στη ζαχαροπλαστική, βασίζεται στην τεχνική, είναι πιο αυστηρή. Επίσης στη Γαλλία τηρείται πρωτόκολλο στο σερβίρισμα, ενώ στην Ελλάδα έχουμε τους μεζεδες και τη φιλοσοφία του μοιράσματος. Επίσης, οι Γάλλοι λατρεύουν τα λαχανικά της Ελλάδας – δεν βρίσκουμε αυτή την ποιότητα στη χώρα μας.

Στέλιος Στα γλυκά είναι η ποσότητα που διαφέ-

ρει. Ο Γάλλος θα φάει ένα γλυκό την ημέρα, αλλά θα είναι πολύ μικρό, τόσο όσο. Εδώ, όταν αποφασίσουμε να το φάμε, η ποσότητα είναι τριπλή, για να ικανοποιηθούμε. Και δεν ξέρω αν «χάλασαν» οι φίλοι μας οι Γάλλοι, αλλά ακόμη και το γλυκό το παίρνουν ατομικό, ενώ εμείς βάζουμε τα ταψιά στη μέση και «τσαλαβουτάμε» όλο μέσα. Μία ακόμη διαφορά είναι ότι οι Γάλλοι μετά το φαγητό τους θα φάνε τυρί.

Jean-Marie Σωστά, στη Γαλλία σερβίρεται μετά το κυρίως πιάτο και πριν από το γλυκό. Ενώ εδώ στη Ελλάδα μαζί με το κυρίως γεύμα. Βέβαια, ο Γάλλος θα το φάει καθημερινά το γλυκό του, δεν θα το παραλείψει. Το εκτιμάει, είτε για πρωινό, όπως κρουασάν σοκολάτας, είτε οποιοδήποτε γλύκισμα μέσα στην ημέρα. Στην Ελλάδα δεν το αποζητούν τόσο, αλλά όταν το κάνουν, θα είναι πολύ.

Jean-Marie, ως σεφ της Γαλλικής Πρεσβείας, ποια είναι η καθημερινότητά σου;

Ο βασικός ρόλος της ομάδας μου κι εμένα είναι να οργανώνουμε το φαγητό για τις εκδηλώσεις (κοκτέιλ, σερβιριστό, πρωινό, δεκατιανό κ.λπ.) και για τους καλεσμένους του εκάστοτε Πρέσβη. Το μενού το επιμελούμαι εγώ, κατόπιν συνεννόησης με την πρέσβειρα. Εξετάζουμε ποιους καλεσμένους έχουμε, τυχόν αλλεργίες τους και αν έχουν ξαναφάει σ' εμάς, ώστε να μην τους σερβίρουμε ίδιες γεύσεις. Αν είναι ξένοι, βάζουμε στο μενού μια ελληνική νότα παραπάνω, ενώ αν είναι Έλληνες, μια γαλλική. Υπάρχει και το καθημερινό φαγητό του προσωπικού και το προσωπικό φαγητό της πρέσβειας, που μπορεί να το ετοιμάσουμε για την κατοικία της. Έχω ζήσει με πρέσβη ο οποίος μαγειρεύει και ο ίδιος!

Jean-Marie, τι θα δούμε φέτος στο Merci Chef!;

Η εκδήλωσή μας περιλαμβάνει 25 δράσεις, με 9 Γάλλους και 20 Έλληνες σεφ, με τους οποίους θα συνεργαστούμε. Γενικότερα, κοιτάμε όπως είναι πλούσια η γαλλική γαστρονομία, να έχουμε αντίστοιχα κι ένα πρόγραμμα πλούσιο, που να απευθύνεται σε όλους. Έχει από εκλεκτά υλικά, όπως το καβιάρι, μέχρι γαλλικές μπαγκέτες από αρτοποιεία. Αυτή είναι και η γκάμα που έχει η γαστρονομία της Γαλλίας και αυτό είναι που θέλουμε να αναδείξουμε.

Οι δραστηριότητες καλύπτουν τέσσερις βασικούς άξονες: γαστρονομία, εκπαίδευση, φιλανθρωπία και πολιτισμό. Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα δράση είναι οι εκπαιδευτικές ομιλίες σε σχολεία για τη σωστή διατροφή, ένα θέμα που συχνά παραβλέπεται, αλλά είναι απαραίτητο να συζητηθεί. Ως γονιός, πιστεύω ότι είναι λάθος που τα παιδιά δεν έχουν σταθερό πρόγραμμα γευμάτων και κοινό μενού. Θα έπρεπε να υπάρχει ένας σεφ που να ετοιμάζει το ίδιο φαγητό για όλα τα παιδιά, καθώς, διαφορετικά, το παιδί μου θα προτιμήσει την πίτσα του διπλανού παρά τα φασολάκια του. Στόχος είναι να καλλιεργήσουμε μια κουλτούρα υγιεινής διατροφής, κάτι που δεν θα επιτευχθεί με ένα σεμινάριο, αλλά είναι η αρχή.

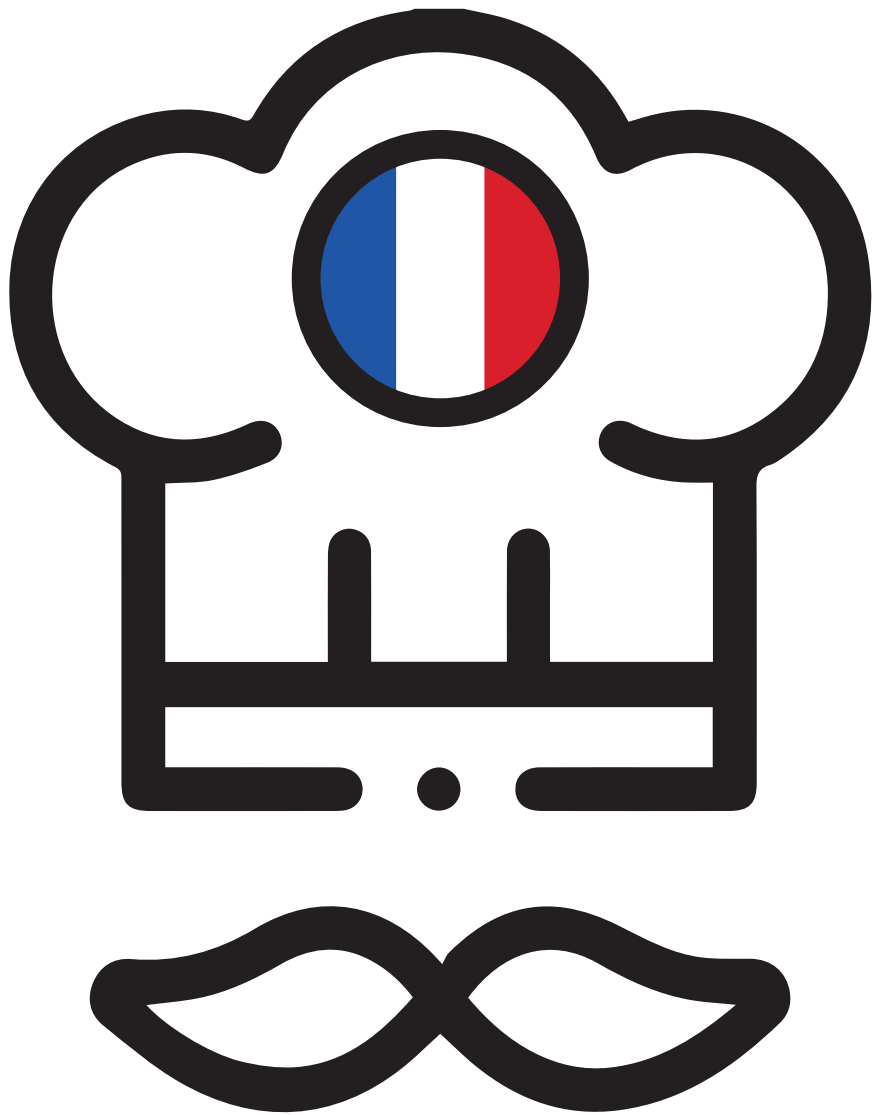
Στέλιο, σε ποιες εκδηλώσεις θα συμμετέχεις;

Την Κυριακή 16/3, στην έναρξη, στο Symposium Festival στη Λαϊκή αγορά, με έναν πάγκο με μακαρόν, και στη φιλανθρωπική εκδήλωση «ΜΕΤΑΞΑ» για να φτιάξουμε παρέα χυμούς και κρουασάν, με την ευγενική χορηγία της Délifrance και την υποστήριξη της Air France. Όπως και πέρυσι, στη δεξίωση λήξης της εβδομάδας θα ετοιμάσω ένα μπουφέ με πολλές γλυκές δημιουργίες με την υποστήριξη της Valrhona. Ανυπομονώ!

Merci, Chefs, για την ωραία συζήτηση. Κι εμείς ανυπομονούμε να σας δούμε στην Εβδομάδα Γαλλικής Γαστρονομίας.

***H ATHENS VOICE είναι χορηγός επικοινωνίας των εκδηλώσεων Merci Chef!**

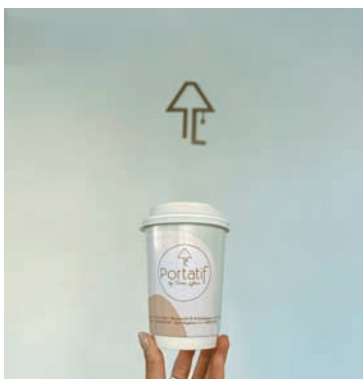
ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Είναι, ίσως, η πιο διάσημη κουζίνα στον κόσμο. Τα μυστικά των σπεσιαλιτέ της; Η χρήση άριστων πρώτων υλών και οι εκλεπτυσμένες, φινετσάτες γεύσεις. Για τους λάτρεις της γαλλικής κουζίνας αλλά και για όσες και όσους επιθυμούν να μυηθούν στις νοστιμιές της, ακολουθούν τέσσερις προορισμοί που θα σας κάνουν να αισθανθείτε λιγάκι παριζιάνοι.

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

ΠΟΡΤΑΤΙΦ

Τα γλυκά που αγαπήσαμε!

Είναι κάποιος που αγαπάς πολύ και θέλεις να του κάνεις μια γλυκιά έκπληξη; Πάρ' τον απ' το χέρι και περπατήστε μέχρι τη Μαυρομιάλη. Στο νούμερο 81 οι μυρωδιές θα σας συνεπάρουν, μυρωδιές από χειροποίητη ζύμη και ολόφρεσκο βούτυρο. Πες του να σε περιμένει και χάρισέ του ένα υπέροχο cheesecake μαζί με ένα φιλή!

Εδώ, ο ταλαντούχος pastry chef Τάσος Λύτρας, έχει βάλει όλη του την τέχνη, την αγάπη και το μεράκι και, χρησιμο-

ποιώντας άριστες πρώτες ύλες, μας προσφέρει καθημερινά γεύσεις που αγαπάμε και μένουν αξέχαστες! Τα αυθεντικά γαλλικά κρουασάν είναι πραγματικά απολαυστικά, όπως επίσης και τα γλυκά, τα οποία εναλλάσσονται συχνά, ανάλογα την έμπνευση αλλά και την εποχή.

Να δοκιμάσετε οπωσδήποτε τις φοβερές τάρτες (σαν αυτή με φρέσκες φράουλες, montee βανίλιας και κρέμα αμυγδαλού), τα τέλεια cheesecake (με κεράσι, πραλίνα, bûche κ.λπ.), τα απίστευτα κέικ (καρότο, λεμόνι, red velvet και άλλα), τα προφιτερόλ που μπορείτε να βρείτε και σε οικογενειακή συσκευασία, κι ακόμα éclair με πραλίνα φιστικιού, μπισκοτάκια, τσουρεκάκια, panettone artigianale με χειροποίητο προζύμι ωρίμανσης, ό,τι λαχταράει κάθε γλυκατζής! Και δίπλα από το Πορτατίφ Factory στο 81 της οδού Μαυρομιάλη, στο νούμερο 83 το Πορτατίφ Gelato, με χειροποίητο παγωτό, αλλά και τα ζαχαρένια Πορτατίφ στη Σίνα και την Ιπποκράτους, που μας έχουν γλυκάνει τη ζωή!

INFO

Μαυρομιάλη 81 /
Μαυρομιάλη 83 /
Σίνα 21 /
Ιπποκράτους 206
f portatifactory
@ portatifsweets

NORA'S DELI

Από τα κορυφαία
delicatessen
της πόλης!

Καθετί στα ράφια και στις προθήκες του εξαιρετικού αυτού delicatessen μοιάζει πολύτιμο – και είναι. Οι άνθρωποί του, από το 2013, μας προτείνουν εκλεκτά προϊόντα, κυρίως από Γαλλία, αλλά και από Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία, Βέλγιο και αλλού, έχοντας ένα κύριο μέλημα: γεύση και άριστη ποιότητα, με τα καλύτερα από τον κάθε τόπο. Θα βρείτε φημισμένα τυριά και αλλαντικά, πατέ, μουστάρδες, μαγιονέζες, σοκολάτες, γκουρμέ προϊόντα όπως σολομό, χαβιάρι, αυγοτάραχο, κρασιά από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, αλλά και συνθέσεις δώρων που θα μείνουν αξέχαστες στους αγαπημένους σας. Να το ανακαλύψετε!

Extra tip: Μην χάσετε και τα υπέροχα χειροποίητα μικρογεύματα, όπως τις φρέσκιες σαλάτες, τις σούπες βελουτέ, τα σάντουιτς και άλλα.

INFO

ΚΟΛΩΝΑΚΙ: Αναπήρων
Πολέμου 10 / Αναγνωστοπούλου 11
2107290500
www.norasdeli.com
f [norasdelikolonaki](https://www.facebook.com/norasdelikolonaki)
@ [Noras_Deli](https://www.instagram.com/noras_deli)

follow @tastevoice on
Instagram

tag your pics with
#tastevoice
to be featured

Taste lovers, join us!

LINÉAIRE

Μια γαλλική γαστρονομική εμπειρία
στη Θεσσαλονίκη

Σε μια πόλη που λατρεύει τις γεύσεις, το LINÉAIRE ξεχωρίζει ως ο απόλυτος γαστρονομικός προορισμός για τους λάτρεις της γαλλικής κουζίνας. Στεγασμένο σε ένα επιβλητικό νεοκλασικό κτίριο στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, το εστιατόριο αποπνέει κομψότητα και αυθεντικότητα, αξιοποιώντας την art deco αισθητική του χώρου. Το LINÉAIRE είναι το δημιούργημα του George Doras, ο οποίος το 2019 εγκαινίασε στον πάνω όροφο του κτιρίου το περίφημο μπαρ Le Cercle de Salonique. Τρία χρόνια αργότερα, δημιούργησε ένα εστιατόριο που παντρεύει τη γαλλική μαγειρική παράδοση με εκλεκτές πρώτες ύλες και υψηλή γαστρονομία. Ο executive chef David Buchanan έχει δημιουργήσει ένα μενού που αποτελεί

ωδή στη γαλλική κουλτούρα. Ένα από τα πιο γνωστά πιάτα του μενού είναι η σούπα μπικ αστακού, ένα παραδοσιακό γαλλικό έδεσμα που έχει αγαπηθεί από την πρώτη μέρα λειτουργίας. Το confit de canard (μπούτι πάπιας) σιγομαγειρεύεται μέχρι να αποκτήσει πλούσια υφή και βαθιά γεύση, ενώ το καρπάτσιο αρνιού αναδεικνύει τη μαγειρική τεχνολογία του εστιατορίου. Φυσικά, το φουά γκρα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του μενού. Όλα τα πιάτα βασίζονται σε φρέσκες, εποχικές πρώτες ύλες: ψάρια και θαλασσινά ανοιχτής θαλάσσης, επιλεγμένες κοπές κρεάτων και λαχανικά από τοπικούς παραγωγούς.

Η προσεγμένη λίστα κρασιών περιλαμβάνει επιλεγμένες ετικέτες από μικρά οινοποιεία, τόσο ελληνικά όσο και διεθνή, με ιδιαίτερη έμφαση στη Γαλλία και τον Νέο Κόσμο. Κάθε επιλογή έχει σχεδιαστεί για να συνοδεύει άψογα τα πιάτα του μενού.

Η εμπειρία στο LINÉAIRE δεν σταματάει στο δείπνο. Η βραδιά συνεχίζεται στο Le Cercle, το μπαρ του επάνω ορόφου, όπου εξαιρετικά cocktails και μια ατμόσφαιρα υψηλής αισθητικής ολοκληρώνουν ιδανικά τη βραδιά. Αν αναζητάτε ένα εστιατόριο που θα σας ταξιδέψει στη Γαλλία χωρίς να φύγετε από τη Θεσσαλονίκη, το LINÉAIRE είναι η απόλυτη επιλογή.

INFO

Βασιλέως Ηρακλείου 7
Θεσσαλονίκη
2310555233
@ [lineaire_restaurant](https://www.instagram.com/lineaire_restaurant)

OVEROLL

Η αυθεντική croissanterie της πόλης

Ήταν το 2020 όταν άνοιξε στην Πραξιτέλους η πρώτη αυθεντική croissanterie στην πόλη, με Αθηναίους και επισκέπτες να σπεύδουν να απολαύσουν αυτές τις νοστιμιές του ονείρου! Τότε που οι μυρωδιές από τις χειροποίητες ζύμες και το αυθεντικό γαλλικό βούτυρο προσκαλούσαν, σαν άλλες σειρήνες, κάθε περαστικό! Έκτοτε, το Overoll επεκτάθηκε και σε άλλες γειτονιές της Αθήνας, αλλά και σε Θεσσαλονίκη και Κύπρο, με τους Ιωάννη Κίκιρα, Αλκιβιάδη Ζέρβα και Σπύρο Παπιά, τους τρεις καταξιωμένους patissiers που βρίσκονται από την αρχή πίσω από

αυτό το γευστικό εγχείρημα, να συνεχίζουν με την ίδια φιλοσοφία: τέχνη στην εκτέλεση και άριστη ποιότητα υλικών. Η αλήθεια είναι πως δύσκολα μπορεί κανείς να επιλέξει ανάμεσα σε τόσες λιχουδιές, από το κλασικό croissant βουτύρου μέχρι το φημισμένο croissant φιστίκι με πραλίνα φιστικιού, αλλά και τις δύο νέες προτάσεις που προστέθηκαν για να μας κλέψουν τις καρδιές: κρουασάν Crème Brûlée, με καραμελωμένη τραγανή κρούστα και βελούδινη κρέμα βανίλιας Μαδαγασκάρης, αλλά και Lemon Bun, μια αφράτη ζύμη κρουασάν με κάρδαμο και ψημένη κρέμα λεμονιού! Το Overoll, όμως, δεν περιορίζεται μόνο στα γλυκά κρουασάν, καθώς προσφέρει και πολλές αλμυρές επιλογές, ιδανικές για κάθε στιγμή της ημέρας, όπως croque madame, scrambled eggs για τους λάτρεις του αυγού, αλλά και την κιμαδόπιτα με σάλτσα ντομάτας και τριμμένη παρμεζάνα, ενώ συνεχώς εμπλουτίζει τα μενού του με εποχικά προϊόντα, αξιοποιώντας φρέσκα υλικά για να δημιουργεί πάντα νέες γευστικές εμπειρίες. *Extra tip: Το Overoll είναι και ένα από τα must coffee spots της πόλης, προσφέροντας υψηλής ποιότητας καφέ από premium χαρμάνι.*

INFO

ΑΘΗΝΑ
Πραξιτέλους 27
ΠΑΝΟΡΜΟΥ
Λαρίσης 29
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Κατσουλιέρη 10
ΜΑΡΟΥΣΙ
Αγίου Κωνσταντίνου 45
ΝΕΑ ΕΡΥΘΡΑΙΑ
Ελευθερίου
Βενιζέλου 68 /
ΑΙΓΑΛΕΩ
Παλαιών Πατρών
Γερμανού 1 &
Πλ. Ελευθερίας /
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ:
Ομήρου 40
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
Αγίας Θεοδώρας 15 /
ΚΥΠΡΟΣ
Στασάνδρου 1n10,
Λευκωσία & Mall
of Cyprus

overoll.croissanterie
overollcroissanterie

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

CHOUREAL

Το tailor made προφιτερόλ που αγαπήσαμε!

Τι σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς τη λέξη προφιτερόλ; Κάτι υπέροχο, κάτι που δοκίμασες από τα παιδικά σου χρόνια ήδη και που θέλεις να απολαμβάνεις ξανά και ξανά. Αλλά υπάρχει ένα προφιτερόλ που δεν μοιάζει με κανένα άλλο, αυτό που μας ετοιμάζει καθημερινά το Choureal, ολόφρεσκο και λαχταριστό, στο Σύνταγμα και στο Χαλάνδρι! Το Choureal ήταν το πρώτο ζαχαροπλαστείο στην Ελλάδα που άρχισε να φτιάχνει προφιτερόλ μπροστά στα μάτια μας, χρησιμοποιώντας άριστες πρώτες ύλες και ποτέ έτοιμα μείγματα ζαχαρο-

πλαστικής. Πρωταγωνιστής, βεβαίως, σε αυτή τη γλυκιά ιστορία είναι τα περίφημα choux του Choureal. Προσέξτε: η ζύμη τους παρασκευάζεται από φρέσκα φυσικά υλικά (όπως φρέσκα αυγά και γάλα, ποιοτικό αλεύρι, βούτυρο από τη Βρετάνη) και τα choux ψήνονται σε παρτίδες πολλές φορές μέσα στην ημέρα. Μετά, οι θεϊκές και αφράτες αυτές μπουκίτσες γεμίζονται με αυθεντική κρέμα ζαχαροπλαστικής ή χειροποίητο παγωτό δικής τους παραγωγής και περιχύνονται με κάποιες από τις καλύτερες σοκολάτες του κόσμου! Δίπλα στα προφιτερόλ, στέκονται περήφανα και τα φημισμένα εκλεράκια του Choureal, ένα όνειρο κι αυτά, σε κλασικές αλλά και πιο ιδιαίτερες γεύσεις, τα οποία βγαίνουν καθημερινά σε μικρή παραγωγή, αλλά και φανταστικά paris brest. Να πάτε από κοντά, αξίζει να δείτε όλη αυτή τη διαδικασία, αλλά όπως και να έχει μπορείτε να τα απολαύσετε και με delivery μέσα από τις γνωστές εφαρμογές. *Extra tip: Πρώτα για τα οικογενειακά προφιτερόλ, είναι η καλύτερη έκπληξη για το σπίτι, το γραφείο ή κάποιο αγαπημένο σου πρόσωπο!*

INFO

ΣΥΝΤΑΓΜΑ
Ερμού 18 & Διομείας 2
2103317883
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Ιφικράτους 2
2106839913
www.choureal.gr
choureal.profitrole
choureal_ profitrole

EVERGREEN YOGA STUDIOS

Η γιόγκα ως τρόπος ζωής

Στα Evergreen Yoga Studios στα Εξάρχεια, η γιόγκα αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο ζωής. Στο ζεστό και οικογενειακό τους περιβάλλον, προσφέρουν τη γιόγκα όχι ως πολυτέλεια, αλλά ως μέρος της καθημερινής ζωής, προσβάσιμη σε όλους. Μέσω της Vinyasa Krama Yoga συνδέουν την αναπνοή με την κίνηση, βοηθώντας το σώμα να προετοιμαστεί για κορυφαίες στάσεις και να φτάσει σε κατάσταση κινητικού διαλογισμού. Αυτή η δυναμική πρακτική ενισχύει το σώμα, την ευλυγισία και τη συγκέντρωση, ενώ προσφέρει άμεση ανακούφιση από το άγχος και τη δυσκαμψία. Η γιόγκα στα EYS είναι κατάλληλη για όλους, ανεξαρτήτως φυσικής κατάστασης ή σωματότυπου, και ενισχύει την αυτογνωσία και την ισορροπία. Μια κοινότητα όπου η γιόγκα βοηθά τους συμμετέχοντες να παρατηρήσουν τον εαυτό τους και να εξισορροπήσουν τα προβλήματα του σύγχρονου τρόπου ζωής.

INFO

Βαλτετσίου 50-52, Εξάρχεια /
Αγίας Σοφίας 5, Νέα Ιωνία
6980882888
www.evergreenyogastudios.com
f EvergreenYogaStudios
@ evergreen.yoga.studios

NAIL BAR

Ο απόλυτος προορισμός χαλάρωσης και ομορφιάς

Από το 2008 το Nail Bar είναι ο προορισμός που δίνει στα άκρα σου τη φροντίδα και την εμφάνιση που χρειάζονται. Δεν είναι ένα ακόμα κέντρο αισθητικής, αλλά ο χώρος που σε πρεμεί με το που περάσεις την πόρτα, με τη ζεστή διακόσμηση και τα πολύχρωμα λουλούδια να σε κάνουν να ξεχνάς το χάος της Αθήνας. Κάθε σου ραντεβού εκεί είναι σαν να συναντάς φίλες που γνωρίζεις χρόνια, ενώ το αποτέλεσμα του μανικιούρ, εκτός από κομψό, έχει και μεγάλη διάρκεια. Το Nails Bar είναι ο χώρος που κάνει την πολυτέλεια προσιτή και την κάθε υπηρεσία μια ξεχωριστή εμπειρία. Δευτέρα - Παρασκευή 09.30 με 20.00, Σάββατο έως 16.00.

INFO

Χαριλάου Τρικούπη 14
2103813411
@ nail_bar_anna

NAYA JEWELLERY

24 χρόνια τέχνης στο κόσμημα
από τη Νάγια Κουτσομπίνα

Με 24 χρόνια εμπειρίας, η Νάγια Κουτσομπίνα έχει αφήσει το δικό της αποτύπωμα στη σύγχρονη ελληνική δημιουργία. Απόφοιτη της Mokume, έχει συνεργαστεί με το πωλητήριο του Μουσείου Μπενάκη, ενώ κοσμήματά της ανήκουν πλέον στην προσωπική συλλογή του μουσείου. Εκτός από τη δημιουργία, έχει ασχοληθεί και με την εκπαίδευση, μεταδίδοντας τη γνώση και την αγάπη της για το κόσμημα.

Τον Δεκέμβριο έκανε το επόμενο βήμα, ανοίγοντας το φυσικό της κατάστημα στο κέντρο της Αθήνας. Ένας artistic χώρος, γεμάτος έμπνευση, που σε προσκαλεί να αφιερώσεις χρόνο ανακαλύπτοντας τις μοναδικές δημιουργίες. Η δουλειά της βασίζεται στις θεματικές, με έμπνευση από την τέχνη, τις εποχές, την ιστορία

και τη μυθολογία. Κάθε της συλλογή αφηγείται μια ιστορία, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τα «Μάτια των Εραστών – Τάματα» – κοσμήματα με συμβολική αξία, εμπνευσμένα από τον 18ο αιώνα, όταν ερωτευμένοι αντάλλασσαν ζωγραφισμένα τα μάτια τους ως ένδειξη αιώνιας αφοσίωσης.

Όλα της τα κοσμήματα είναι χειροποίητα, δουλεμένα με ασήμι και ορείχαλκο, ενώ συχνά ενσωματώνει υφάσματα, πολύτιμες πέτρες και σύγχρονες τεχνολογίες. Ιδιαίτερη θέση στις δημιουργίες κατέχουν τα αποτροπαϊκά σύμβολα, που λειτουργούν ως statement pieces και αναδεικνύουν την προσωπικότητα εκείνου που τα φορά. Το gothique και το boho chique συναντιούνται στις συλλογές της, δημιουργώντας ένα ύφος μοναδικό. Κοσμήματά της έχουν σχεδιαστεί αποκλειστικά για την τέχνη, όπως αυτά που φορούν οι πρωταγωνιστές της τηλεοπτικής σειράς «Η Μάγισσα», ταξιδεύοντας την αισθητική της μέχρι τη μεσαιωνική Μάνη.

Την άνοιξη, η Νάγια παρουσιάζει τη νέα της συλλογή «Χελιδόνια» – επιτοίχια κοσμήματα, σαν γούρια, που αποτελούν το απόλυτο δώρο για σένα ή για τους αγαπημένους σου. Ένα σύμβολο αναγέννησης, αγάπης και ελευθερίας, σχεδιασμένο με την ξεχωριστή ματιά της.

INFO

Σόλωνος 110
2103803402
@naya_jewellery

BASTET

Ένας ναός του σύγχρονου
statement κοσμήματος

Το Bastet είναι ένα καλλιτεχνικό project που εξερευνά τα όρια μεταξύ τέχνης, μόδας και προσωπικής έκφρασης. Παίρνει το όνομά του από την αιγυπτιακή θεότητα –προστάτιδα της θηλυκής ενέργειας– που συμβολίζεται με την αγέρωχη γάτα, τη γεμάτη κοσμήματα. Εκεί η σύγχρονη σχεδίαση συνομιλεί με την παραδοσιακή χειροποίητη δημιουργία.

Για όλα υπεύθυνη είναι η Μαρίνα Κυρίτση, εικαστικός και αργυροχρυσόκομος, που αντιμετωπίζει το κόσμημα σαν έργο γλυπτικής. Εμπνέεται από τη φύση, καθώς και από τις οργανικές μορφές που ανακαλύπτει στο περιβάλλον γύρω της – όπως η τραχιά υφή ενός βράχου ή το κυματιστό αποτύπωμα του νερού.

Η δημιουργία της στηρίζεται στη βιωσιμότητα. Όλα τα κοσμήματα είναι one-of-a-kind, φτιαγμένα στο χέρι από ανακυκλωμένο ασήμι και reclaimed υλικά. Το Bastet

δεν λειτουργεί με στοκ, ούτε με μαζική παραγωγή. Κάθε κόσμημα γεννιέται σαν αυτόνομη καλλιτεχνική σύνθεση και αποκτά τη δική του ιστορία.

Μετά από μια επιτυχημένη πορεία στο Κολωνάκι, το Bastet μεταφέρεται σε νέο χώρο στα Εξάρχεια – στον τόπο όπου, πριν από 15 χρόνια, ξεκίνησε η Μαρίνα τη διαδρομή της. Στον ατμοσφαιρικό αυτό χώρο, το εργαστήριο και το κατάστημα συνυπάρχουν, δημιουργώντας ένα artistic περιβάλλον, όπου μπορείς να γνωρίσεις τη δημιουργό, να ανακαλύψεις τις συλλογές της και να ζήσεις από κοντά τη διαδικασία της κατασκευής.

Το Bastet είναι και χώρος εκπαίδευσης. Η Μαρίνα διοργανώνει workshops όπου οι συμμετέχοντες μπορούν να μάθουν την τέχνη του κοσμήματος, ανεξάρτητα από την εμπειρία τους. Τα σεμινάρια επικεντρώνονται κυρίως στο χυτό κόσμημα, επιτρέποντας στους συμμετέχοντες να δημιουργήσουν τα δικά τους κομμάτια από το μηδέν. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει και η συλλογή Crystal Pouches – μικρά πούγκια με πολύτιμες και ημιπολύτιμες πέτρες, που είναι γνωστές για τις ενεργειακές τους ιδιότητες. Σύντομα θα ξεκινήσουν νέα σεμινάρια αφιερωμένα στις κρυσταλλικές πέτρες και τη σύνδεσή τους με το κόσμημα.

INFO

Αραχώβης 42
2111193054
6974171847
www.bastet.gr
@bastetstudioathens

ΛΟΡΔΑ

Τα περίφημα
καλαμάκια τώρα
και τυλιχτά!

Ίσως γνωρίζετε ότι τα αδέρφια Γρηγόρης και Βαγγέλης Ζόγκαρης, ανοίγοντας τη Λόρδα, έψπσαν διάφορα επιλεγμένα κρέατα, καλώντας το κοινό τους να αποφασίσει ποια να διαλέξουν για το μενού τους. Κάτι παρόμοιο κάνουν και τώρα, ανταποκρινόμενοι στο αίτημα όλων εμάς που αγαπήσαμε τα περίφημα καλαμάκια και τις μερίδες τους: μας τα προσφέρουν, πλέον, και τυλιχτά! Κι όπως πάντα, όλα ψήνονται στα κάρβουνα, είναι χειροποίητα και οι πρώτες ύλες επιλεγμένες. Σημειώστε και τις must επιλογές: προβατίνα Μυτιλήνης, αζεπέραστο κεμπάπ, ζουμερό μοσχαρίσιο. Κι ακόμη, με μανιτάρια για τους vegan και με φοβερό χαλούμι για τους vegetarian. Μαζί με αληθινές πατάτες τηγανιτές-μούρλια, αλλά και με εξαιρετικές μπίρες από τη μικροζυθοποιία Βαβέλ, αλλά και από την Sourmena Brew. Και delivery μέσω Efood και Wolt.

INFO

Σπύρου Τρικούπη 3
2103807277
@lorda.athens

ΟΞΟ ΝΟΥ

Κρητική κουζίνα
και φιλοξενία

Το εστιατόριο που σύστησε την κρητική κουζίνα και φιλοξενία στα Εξάρχεια, συνεχίζει, εδώ και 13 χρόνια, με το ίδιο μεράκι, να μας προσφέρει τα καλύτερα. Εδώ θα απολαύσετε πιάτα φτιαγμένα από τις καλύτερες πρώτες ύλες που έρχονται απ' όλη την Ελλάδα, όπως τα ρεβίθια Καστοριάς, αλλά κυρίως από την Κρήτη, σαν τα απάκι, γραβιέρα, μυζήθρα, μέλι, λάδι και άλλα. Θα σας καλωσορίσουν με ζυμωτό ψωμί και τσικουδιά και η συνέχεια έχει απ' όλα τα καλά: παραδοσιακό γαμοπίλαφο που ετοιμάζεται την ώρα της παραγγελίας, τσιγαριαστό της κατσαρόλας, γουρουνόπουλο στον φούρνο, σκιουφιχτά με κρητικό μακαρόνι, απάκι και λαχανικά, οπωσδήποτε χοχλιοί μπουμπουριστοί. Σε ένα φιλόξενο περιβάλλον, που μπορεί να φιλοξενήσει και τις προσωπικές σας εκδηλώσεις. Προσιτό για παιδιά αλλά και για μικρά ζώα!

INFO

Εμμανουήλ Μπενάκη 63, 2103801778
oxonou@yahoo.gr
f Oxo Nou
@oxonou_restaurant_

ΚΑΛΟ ΨΗΜΕΝΟ

Το σουβλάκι
που αναζητάς!

Αυτοί που ξέρουν, λένε ότι το καλό σουβλάκι το εκτιμάς πριν ακόμη το δοκιμάσεις. Πώς; Μα από τη φροντίδα που το φτιάχνουν οι άνθρωποί του. Κι εδώ στο Καλοψημένο, σε αυτό το μοντέρνο και φιλόξενο σύγχρονο ψητοπωλείο, όλα γίνονται μπροστά στα μάτια σου: κόβεται ο γύρος (από χοιρινό ή κοτόπουλο) με μαεστρία, για να γεμίσει μια παραδοσιακή, καλαμποκένια ή ολικής πίτα ή για μια χορταστική μερίδα και ετοιμάζονται τα ζουμερά μπιφτέκια, τα λαχταριστά κεμπάπ, τα εξαιρετικά λουκάνικα, τα πάντα όλα, που λένε. Συνόδευσέ με αληθινές τηγανιτές πατάτες, ολόφρεσκες σαλάτες και πεντανόστιμα ορεκτικά – και αν πεινάς λιγάκι παραπάνω, διάλεξε μια πίτα γίγας! Όλα αυτά από τις 11 το πρωί έως τις 4 τη νύχτα, και τα Σαββατοκύριακα ακόμα πιο αργά, αλλά και με delivery.

INFO

Ιπποκράτους 37, 2103636136
www.kalopsimeno.gr
f kalopsimeno.gr
@ kalopsimeno.gr
d kalopsimeno.gr

PESTO PIZZA

Λαχταριστές πίτσες

Στο ερώτημα «ποιος θέλει μια πίτσα», το σίγουρο είναι ότι όλοι θα σπκώσουν το χέρι. Και χωρίς υπερβολές, αν μιλάμε για το Pesto Pizza θα σπκώσουν και τα δύο! Εδώ τα πάντα ξεκινούν από τη ζύμη: ζυμώνεται και ωριμάζει καθημερινά, με μοναδικά άλευρα, και αποτελείσμα αυτή την τέλεια γεύση και εκπληκτική υφή που εντυπωσιάζουν! Να δοκιμάσετε τις απολαυστικές πίτσες Piccola και Grande, με το μενού να σας προτείνει ακόμη τέλεια καλτσόνε, ξεχωριστά πείνιρλι, χορταστικό και νόστιμο brunch, αλλά και αξέχαστα γλυκά. Σε ένα από τα πιο κεντρικά σημεία της πόλης, σε έναν φιλόξενο, πολιτισμένο χώρο, όπου από νωρίς μπορείτε να απολαύσετε και έναν καλοφτιαγμένο καφέ και άλλα ροφήματα. Και delivery από τις γνωστές πλατφόρμες.

INFO

Ιπποκράτους 35, 2103636601
www.pestopizza.gr
f pestopizza.gr
@ pestopizza.gr
d pestopizza.gr

DI LIEN

Το ιδιαίτερο all day bistrot
της Στουρνάρη

Όμορφη και χαλαρή ζωή εδώ στο Di Lien, που τον Απρίλιο θα κλείσει τον πρώτο χρόνο της λειτουργίας του, έχοντας φέρει κάτι διαφορετικό στη γειτονιά των Εξαρχείων. Αν θα πρέπει να το συστήσουμε με κάποιο τρόπο, θα λέγαμε πως είναι ένα all day καφέ μπιστρό, με ιδιαίτερες προτάσεις για όλες τις ώρες της ημέρας, αλλά και με μια πολύ φιλόξενη αύρα, όπως και άνθρωποι.

Η μέρα ξεκινάει από νωρίς, από τις 8 το πρωί, με καλοφτιαγμένο καφέ και με ένα μενού λιτό και προσεγμένο, που βασίζεται στις καλές πρώτες ύλες. Το brunch, το οποίο σερβίρεται έως τις 17.00, θα σας προτείνει πιάτα νόστιμα και χορταστικά, σαν τα Eggs with Yogurt, που είναι αυγά

ποσέ με γιαούρτι, χαρίσα (ένα ιδιαίτερο πικάντικο μείγμα) και λαδόπιτες, αλλά και το Spetzofai Scramble, με αυγά, πικάντικο λουκάνικο, πολύχρωμες πιπεριές και φρέσκο τυρί. Η κουζίνα του Di Lien, παράλληλα, ετοιμάζει πιάτα που κινούνται στη φιλοσοφία του comfort food με μεσογειακές πινελιές όπως Steak & Fries που είναι μοσχάρις ταλιάτα με γλυκοπατάτες και pepper corn demi glace sauce, φρέσκα χειροποίητα ζυμαρικά με πέστο φιστικιού Αιγίνης ή ταλιατέλες με μεσογειακό ραγού, γαλένι και μυρωδικά. Για τους λάτρεις της πίτσας, σερβίρει και margarita και μια πιο spicy.

Όλα αυτά θα τα συνδυάσετε τέλεια με κάποια ετικέτα από τον ελληνικό, κυρίως, αμπελώνα (όλα τα κρασιά είναι βιολογικά και κάποια από αυτά αφιλτράριστα), με κάποια μπίρα από ελληνικές μικροζυθοποιίες, αλλά και με κάποιο καλοφτιαγμένο classic κοκτέιλ.

Ποιους θα συναντήσετε εδώ; Ανθρώπους που εκτιμούν τον καλό καφέ, φοιτητές που απολαμβάνουν το brunch τους, εργαζόμενους στη γύρω περιοχή που θα έρθουν για ένα lunch break ή για ένα after office ποτό, αλλά και αυτούς που θα σχολιάσουν εδώ την παράσταση που μόλις είδαν σε κάποιο από τα κοντινά θέατρα. Να το γνωρίσετε κι εσείς.

INFO

Στουρνάρη 43
2103803968
@dilien_ath

VALTEZZIANA 2.0

Εξαιρετική πίτσα
από την ομάδα του Black Salami

Όποιος έχει περπατήσει λίγο στα Εξάρχεια, το φημισμένο, πλέον, Black Salami το γνωρίζει. Ίσως και τους ανθρώπους του, τον Αντώνη Καζάκο και τον Μπρούνο Πέτσια. Αυτοί οι δυο καλοφάγαδες και ταλαντούχοι σεφ, λοιπόν, από παιδιά λάτρευαν (και) την πίτσα. Κι όταν η αγαπημένη τους Valtezziana στη Βαλτετσίου έκλεισε, ανέλαβαν εκείνοι τον χώρο, στο τέλος του περασμένου χρόνου. Έκτοτε, ο Αντώνης και ο Μπρούνο, μαζί με την pizzaiola, Δήμητρα Κορδονούρη, γράφουν άλλη μια νόστιμη ιστορία.

Η σημασία στην άριστη ποιότητα είναι κανόνας απαράβατος, το ζυμάρι ωριμάζει έως και 72 ώρες και είναι προζυμέ-

νιο (με 3 διαφορετικά είδη προζυμίου), τα άλευρα και άλλα προϊόντα έρχονται από την Ιταλία, πολλά όμως είναι και αυτά που τα προμηθεύονται από μικρούς Έλληνες παραγωγούς. Για παράδειγμα, αλλαντικά από τις Σέρρες, τυριά από την Κρήτη, λάδι από την ορεινή Μάνη.

Όσο για το μενού, είναι λιτό, προσεγμένο, με ιδιαίτερη βάση στην εκτέλεση. Θα βρείτε 13 εξαιρετικές, με έντονα δημιουργικές πινελιές και value for money πίτσες (στις οποίες θα προστεθούν και άλλες προτάσεις), σαν τη φοβερή Peperoni, η οποία αντί για πεπερόνι έχει βουβαλίσιο σουτζούκι από την Κερκίνη και αντί για τσίλι αποξηραμένες πιπεριές Φλωρίνης. Την καρδιά θα σας κλέψει και η Mortazza, με μπουράτα (μορταδέλα από την Μπολόνια), καβουρδισμένα φιστίκια Αιγίνης και πέστο βασιλικού με παρμεζάνα 36 μηνών ωρίμανσης, ενώ εξίσου πεντανόστιμη είναι και η Salsiccia, στην οποία αντί για το ιταλικό λουκάνικο χρησιμοποιούν λουκάνικο Τζουμαγιάς και χόρτα!

Συνδυάστε και με μία από τις ολόφρεσκες σαλάτες, επιλέξτε μια ετικέτα από την προσεκτικά διαλεγμένη λίστα κρασιών, κρατήστε και λίγο χώρο για το τέλος για ένα περίφημο τιραμισού και απολαύστε τη γλυκιά ζωή. Τρίτη έως Σάββατο 17.00 με 23.00, Κυριακή 13.00 με 21.00.

INFO

Βαλτετσίου 41
2121073755
@valtezziana_2.0

© JAMES KAT

Ζωή Χατζηαντωνίου - Η μέρα της φούστας

Μια παράσταση για το φλέγον ζήτημα της μαθητικής βίας, που έχει εισβάλει και στη χώρα μας

Η μέρα της φούστας, βασισμένο στην ομώνυμη ταινία του Ζαν-Πολ Λιλιανφέλ
Σκηνοθεσία: Ζωή Χατζηαντωνίου.
Θέατρο Δίπυλον

Η Σόνια, φιλόλογος σε Λύκειο, έρχεται αντιμέτωπη με τους παραβατικούς μαθητές της και τη χυδαιότητα της συμπεριφοράς τους, προσπαθώντας να διδάξει τους «Λπστές» του Σίλερ. Κάποια στιγμή, ανακαλύπτει στο σακίδιο ενός μαθητή ένα όπλο και, στην απόπειρα του μαθητή να το ανακτήσει, η Σόνια τον τραυματίζει. Ακολουθεί πανδαιμόνιο, έως ότου αυτή αποφασίζει να επιβληθεί με την απειλή του όπλου στους μαθητές της, μοιράζοντάς τους ρόλους του έργου. Ταυτόχρονα, προσπαθεί να τους διδάξει τις αρχές του ευρωπαϊκού πολιτισμού, να εξαναγκάσει τους φαλλοκράτες μαθητές να μην αποκαλούν «πουτάνες» τις συμμαθήτρίες τους, ενώ μία από αυτές, μουσουλμανικής πίστης, να την πείσει με τη βία να βγάλει τη μαντίλα της. Σε μια διαρκή απειλητική και εκκωφαντική κατάσταση, φωνητική όσο και κινησιολογική από όλες τις πλευρές, με αναντίρρητο δόσιμο τόσο των νεαρών ηθοποιών-μαθητών όσο, κυρίως, της Θεοδώρας Τζήμου, στον ρόλο της Σόνιας, όπου οι συνεχείς εναλλαγές διαθέσεων και έντασης οδηγούν σε υποκριτικό της άθλο, η παράσταση δημιουργεί ένα έντονο συναισθηματικό δυσαρέσκεια, θιγόντας το ζήτημα της μαθητικής βίας, που έχει εισβάλει και στη χώρα μας. Καθώς η επιθετικότητα δεν απευθύνεται μόνο προς την καθηγήτρια, αλλά υφίσταται και μεταξύ των μαθητών.

Η Ζωή Χατζηαντωνίου διασκευάζει ελεύθερα το σενάριο του Παριζιάνου σεναριογράφου και σκηνοθέτη Ζαν-Πολ Λιλιανφέλ (1962) με τον ομώνυμο τίτλο («*La journée de la jupe*», 2008), το οποίο προβλήθηκε το 2009 στην Μπερλινάλε, με την Ιζαμπέλ Αντζανί στον ρόλο της Σόνια. Στην ταινία, η δράση λαμβάνει χώρα σε ένα πολυπολιτισμικό σχολείο των περίφημων περιχώρων (banlieues) του Παρισιού, όπου συνυπάρχουν μαθητές ποικίλων καταγωγών, αυξημένης εγκληματικότητας, εθνοτικών συγκρούσεων και ρατσιστικής περιθωριοποίησης. Επιπλέον, είναι γνωστή η ευαισθησία των Γάλλων απέναντι στα θρησκευτικά διακριτικά των μαθητών, η οποία έχει οδηγήσει στην απαγόρευση της μουσουλμανικής μαντίλας στις μαθήτριες. Ζητήματα που, όσο κι αν θέλουμε να προσομοιάσουμε με τα τρέχοντα ελληνικά σχολικά δεδομένα της βίας, απέχουν ποιοτικά και ποσοτικά από αυτά που περιγράφει ο Γάλλος σεναριογράφος, ώστε να προσπαθήσουμε να εξελληνίσουμε το έργο μεταφέροντάς το στα καθ' ημάς, όπως επιχειρεί η Χατζηαντωνίου, κάνοντας αναφορές στη χώρα του Περικλή, κοιτίδα του πολιτισμού και τα σχετικά. Το δελτίο τύπου μάς πληροφορεί ότι η Σόνια παρακούει τις υποδείξεις της διεύθυνσης προς καθηγήτριες και μαθήτριες να έρχονται στο σχολείο φορώντας φούστα. Στην παράσταση, κάτι τέτοιο δεν γίνεται αντιληπτό, αφενός διότι βρισκόμαστε εξ αρχής εντός της τάξης και

αφετέρου κάτι τέτοιο θα ήταν μάλλον εκτός ελληνικής πραγματικότητας. Ωστόσο, η «φούστα» είναι το κυρίαρχο ζήτημα: στην ταινία, όταν η διεύθυνση και η αστυνομία προσπαθούν να επικοινωνήσουν με τη, λόγω προσωπικών προβλημάτων, διαταραγμένη Σόνια, η οποία κρατάει ομήρους κάποιους μαθητές της, ώστε να πληροφορηθούν τα αιτήματά της, αυτή το μόνο που ζητάει είναι να επιτραπεί στις γυναίκες να φορούν φούστα. Δηλαδή, ένα αμιγώς φεμινιστικό αίτημα, καθώς κανείς δεν μπορεί να αποφασίζει για τον ενδυματολογικό κώδικα της γυναίκας θεωρώντας κάποια ρούχα της προκλητικά. Στο τέλος, και ενώ και εκεί έχουν μεσολαβήσει φονικές πράξεις, η Σόνια θα δολοφονηθεί εν ψυχρώ από αστυνομικό και στην κηδεία της όλες οι μαθήτριες-«όμηροί» της θα παραστούν φορώντας φούστα. Αυτή είναι η «Μέρα της φούστας».

Η Ζωή Χατζηαντωνίου θέτει στο περιθώριο την έννοια της «φούστας», που είναι και ο τίτλος του έργου που διασκευάζει, όπως άλλωστε δεν επιλέγει μια πολυεθνική διανομή ηθοποιών, διόλου δύσκολη πλέον για τα ελληνικά δεδομένα, καθιστώντας έτσι σαφές ότι τοποθετεί τη δράση όχι απλώς σε ένα «δημόσιο», όπως μας πληροφορεί το δελτίο τύπου, αλλά σε ένα πολυπολιτισμικό σχολείο. Επιπλέον, ενώ η ταινία καταπιάνεται και αναδεικνύει τους χαρακτήρες των μαθητών, ακόμη και τη συμπεριφορά κάποιων εξ αυτών με τη δασκάλα τους, καθώς είναι απαισιόδοτοι από την επικρατούσα εγκληματικότητα και τον ρατσισμό, στην παράσταση επικρατεί εξ αρχής η ομοιογένεια της χυδαιότητας και εν δυνάμει εγκληματικότητας, με τα φτυσίματα και τις υβρεολογίες όλων ανεξαιρέτως προς το κοινό, ώστε οι κάποιες διαφοροποιήσεις προς το τέλος να μένουν μετέωρες. Όπως μετέωρο μένει και το ίδιο το τραγικό τέλος. Φυσικά, η σκηνοθέτρια έχει δικαίωμα να διασκευάσει κατά βούληση το αρχικό σενάριο. Αρκεί η διασκευή, πέρα από την εκπαιδευτικότητα, στην οποία συνέβαλε τα μέγιστα η μουσική του **Γιώργου Μιζήθρα**, να αποκτά και δραματουργικό ενδιαφέρον και συνέπεια, πέρα από το να καταθέτει μια κατάσταση. Εξάλλου, η έκρηξη είναι σε τέτοια ένταση ευθύς εξ αρχής, με τους μαθητές να βρίσκονται και την καθηγήτρια να κάνει μόνη της ουρλιάζοντας την παράδοση, ώστε να είναι αδύνατον να υπάρξει στη συνέχεια η όποια κορύφωση. Από την άλλη, όσο κι αν ήθελε να δημιουργεί την αίσθηση απειλής προς το κοινό, αυτό δεν το κατάφερε. Το «θέατρο της σκληρότητας» έχει τους δικούς του κανόνες, όπως αυτούς που ακολούθησε το μακρινό 1990 ο Γιάννης Κακλής ανεβάζοντας το έργο του Nigel Williams «*Class Enemy*» (με τον τίτλο «*Μετά τον φόνο*»), στον Τεχνόχωρο, στο Παγιοποιείο του Φιξ. Εκεί, η βία των μαθητών, σε συνδυασμό με τον σκηνικό χώρο, απειλούσε, περικλείοντάς τους ασφυκτικά και παρά τη

μετωπική τοποθέτηση, τους θεατές, που βίωναν, μεταφορικά και κυριολεκτικά, το αδιέξοδο με όλες τους τις αισθήσεις. Και εδώ εισερχόμαστε στο μείζον ζήτημα του θεατρικού χώρου, ο οποίος μπορεί να αναδείξει ένα τέτοιο έργο. Μια καθωσπρέπει αίθουσα, περιτριγυρισμένη από τις πάνινες πολυθρόνισες των θεατών, ελάχιστα μπορεί να φιλοξενήσει ένα θέαμα σκληρότητας. Ίσως ο πλέον ενδεδειγμένος χώρος να ήταν το θέατρο Θησείων ή το ΠΛΥΦΑ, με την άνεση κινήσεων ενός σκηνικού χώρου μη εξευγενισμένου. Επιπλέον, ένα πρόβλημα νέων σκηνοθετών που δεν επιλέγουν την παραδοσιακή «ιταλική» σκηνή είναι το ότι τους διαφεύγει η αίσθηση της σωστής χωροθεσίας. Όταν έχεις ως σκηνή μια απλή αίθουσα που περιβάλλεται στις τρεις πλευρές της και ως τα άκρα της από καθίσματα θεατών, θα πρέπει να χωροθετήσεις με τέτοιον τρόπο ηθοποιούς και σκηνικά αντικείμενα, ώστε όλοι να έχουν απρόσκοπτη θέαση σε όλες τις δράσεις και, ταυτόχρονα, ο εκφερόμενος από τους ηθοποιούς λόγος να ακούγεται από όλες τις πλευρές. Δυστυχώς, εδώ, τόσο τα σώματα των ηθοποιών, που παρέμεναν ακίνητα σε κάποια σημεία για αρκετή ώρα, όσο και οι καρέκλες (τα μόνα σκηνικά αντικείμενα της σκηνογράφου **Ελίνας Λούκου**) συχνά μασκάρουν για κάποιους θεατές σημαντικότερες δράσεις, ενώ οι χαμηλοί τόνοι, με τους ηθοποιούς να βρίσκονται μπροστά, δεν άφηναν τον λόγο τους να φτάσει στα πλάγια πίσω καθίσματα. Όλο αυτό αφήνει την εντύπωση πως η Ζωή Χατζηαντωνίου σκηνοθέτησε την παράστασή της με άξονα την κεντρική κερκίδα, αδιαφορώντας για τις πίσω θέσεις των παιδίων κερκίδων. Με τη «Μέρα της φούστας» η Ζωή Χατζηαντωνίου θέλησε να δείξει την κρίση ηθικής, αξιών, πολιτισμού των δυτικών κοινωνιών, προσπαθώντας να τη μεταφέρει στα ελληνικά δεδομένα, αλλά χωρίς να αποφύγει να εισαγάγει τα ελκυστικά μεν, αλλότρια ωστόσο στοιχεία του πρωτοτύπου. Προσεγγίζοντας, μάλλον επιφανειακά, φλέγοντα ζητήματα, κάτω από μια θορυβώδη, καταγυστική ρυθμική παράσταση, η μόνη, τελικά, επίγευση που αυτή αφήνει είναι ότι πίσω από την ανεξέλεγκτη νεανική βία, βαναυσότητα και παραβατικότητα υπάρχουν πάντα νεανικές ψυχές που έχουν αφομοιώσει, δίχως να το παραδέχονται, ηθικά δόγματα που θα εκφράσουν την κατάλληλη στιγμή.

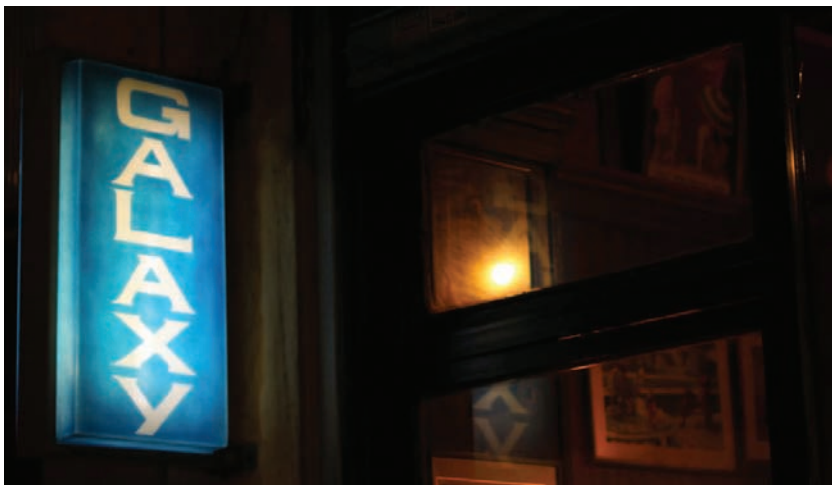
Τα εύστοχα κοστούμια είναι της **Ιωάννας Τσάμη**, ενώ οι φωτισμοί του **Νίκου Βλασόπουλου**. Πέραν της εκπαιδευτικής ερμηνείας της **Θεοδώρας Τζήμου** στον ρόλο της Σόνιας, τους ρόλους των μαθητών με συγκινητική δοτικότητα ερμήνευσαν οι πολύ καλές **Μαρία Αρζόγλου** και **Νατάσα Βλυσίδου** και οι νεαροί ηθοποιοί **Θάνος Κόνιαρης**, **Στέργιος Μικρούτσικος**, **Τίτος Πινκάς**, **Πάνος Χατσατριάν**, **Γιάννης Σανιδάς** και **Βαγγέλης Παπαγιαννόπουλος**. ●

clubbing

#16 ΘΑ ΠΑΣ;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ ΑΚΟΜΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Στο Galaxy πας για να βρεις κάτι δικό σου

Τι κάνουμε όταν επιστρέφουν Ελλάδα οι ξενιτεμένοι φίλοι; Άλλοι ταβέρνες, άλλοι κλάμπινγκ, άλλοι εκδρομές. Εγώ κι ο κολλητός μου, ο Πάνος, έχουμε τη δική μας τελετουργία: πρώτα σπίτι-μπίρες-κασετόφωνο-Παν Παν, μετά ένα κλασικό αθηναϊκό μπαράκι. Πατί μπορεί όσα μέρη επισκέπτεται στη νέα του χώρα να είναι πιο φθηνά από την Αθήνα, όπως λέει, κανένα όμως δεν έχει τη γεύση της.

Στις 11 το βράδυ της Κυριακής η κασέτα γυρίζει και ακούμε ξανά σε λούπα και τις τρεις «Φαντασμαγορίες» του Παν Παν μία προς μία. Μη ρωτήσετε γιατί ακούμε κασέτες το 2025, ο καλλιτέχνης αποφάσισε να κυκλοφορήσει τις δουλειές του σε κασέτα από την πρώτη καραντίνα κι έπειτα. Κι έδωσε σάουντρακ στα χρόνια του κόβιντ και στην Αθήνα σε μια περίοδο που δεν άναβε, στις τηλε-εξεταστικές και στους τηλε-έρωτες, στα πάρκα που έγιναν πρόσκαιρη τάση και στη μετακίνηση 6. Κι εμείς, όποτε βρισκόμαστε, ακούμε τις κασέτες και πίνουμε μπίρες. Δεν έχω καταλήξει ακόμα στο γιατί το κάνουμε αυτό στους εαυτούς μας. Μια σκέψη είναι ότι προσπαθούμε να αναβιώσουμε την ίδια συνθήκη και τα ίδια συναισθήματα με τότε, που ήμασταν ακόμα πρωτοετείς και δευτεροετείς. Η άλλη είναι ότι, αναβιώνοντας αυτά τα συναισθήματα, προσπαθούμε να τα υπερασπιστούμε. Μου κάνει καλύτερα αυτή η βερσιόν.

Μου δίνει την απάντηση ο Παν Παν στο «Ντεζά βου» με τα μαγευτικά συνths του:

«Και μουδιάζεις/ είν' αυτό το ντεζά-βου/ είν' αρχές καλοκαιριού/ [...] είν' οι ένδοξες στιγμές/ πόζα και φαγούρα»

Στις 12 και κάτι, με τις μπίρες να έχουν ζεσταθεί ελαφρώς και τις κασέτες να έχουν γυρίσει ξανά από την αρχή, αποφασίζουμε πως το τελετουργικό πρώτο σκέλος ολοκληρώθηκε. Ο Πάνος ανακατεύει τα άδεια κουτάκια στο τραπέζι και χαζεύει το κασετόφωνο.

«Λοιπόν, πού πάμε;»

«Στο Galaxy»

Δεν το έχει ακουστά. Του εξηγώ ότι είναι από εκείνα τα μέρη που μοιάζουν να υπήρχαν πριν από σένα και θα συνεχίσουν να υπάρχουν πολύ μετά. Το είδος του μπαρ που δεν σε κερδίζει με κάποιο στημένο κόλπο ή κάποιο χάλι, απλώς είναι εκεί και σε περιμένει να το ανακαλύψεις. Κατεβαίνουμε Σταδίου με τα χέρια στις τσέπες. Η Αθήνα του Πάνου είναι διαφορετική από τη δική μου. Εγώ τη ζω κάθε μέρα, εκείνος σαν επισκέπτης στις παλιές του συνήθειες. Στα μάτια του η πόλη είναι μισο-οικεία και μισο-ξένη.

Στο Galaxy, βρίσκουμε μια θέση στον πάγκο. Έρχεται και ο Ίωνας. Ο μπάρμαν ρωτάει. Παραγγέλλουμε «τα προς το τζην» (τζιν τόνικ, δηλαδή). Από τα πχεία ακούμε Motown, bossa-nova, soul, jazz, λες και βουτήξαμε σε σελίδα κόμικς του Κάρλος Σαμπάγιο και ήρθε η Άστρουντ Ζιλμπέρτο αυτοπροσώπως να μας τραγουδήσει για το πώς της έβαλαν στα μαλλιά ένα λουλούδι νάρκισσου. Δεν αλλάζει και πολύ η Αθήνα – ή μάλλον αλλάζει, αλλά, αν ξέρεις πού να κοιτάξεις, πάντα θα βρίσκεις κάτι δικό σου. Παραγγέλλουμε ένα δεύτερο, τσουγκρίζουμε, και για μια στιγμή ο Πάνος μοιάζει σαν να μην έφυγε ποτέ για τα εξωτερικά.

ΣΕ ΦΙΛΩ,

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

ΛΕΝΑ ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Θέατρο Λίπυλον
Έναρξη παραστάσεων: 8 Μαρτίου

Σκηνοθεσία: Βασίλης Βηλαράς

ΠΕΤΡΟΣ.

CONSTANTLY
PRODUCTIONS

more.com

ATHENS

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Εφιάλτης αλά Κάφκα, σε κορεατικό μοντέλο

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Καθώς σχεδιάζω ένα ταξίδι στη Νότια Κορέα, πιάνω πάλι να διαβάσω τα βιβλία της Χαν Γανγκ, η οποία πήρε το τελευταίο Νόμπελ λογοτεχνίας: Το «*Μάθημα Ελληνικών*» και τη «*Χορτοφάγο*», και τα δύο από τις εκδόσεις Καστανιώτη. Και τυχαίνει να βλέπω στην τηλεόραση τη δεύτερη σεζόν του «*Squid Game*» (που είναι μια βαρετή επανάληψη της πρώτης). Διστάζω να πιάσω πάλι στα χέρια το «*Πατσίνκο*», μιας άλλης Κορεάτισσας, της Μιν Πιν Λι, και διστάζω όχι γιατί δεν είναι εξαιρετικό, αλλά γιατί ο όγκος του είναι τέτοιος –700 σελίδες– που η θέα του και μόνο με αποκαρδιώνει. (Έχω αρχίσει να αποστρέφωμαι τα βιβλία που μπορεί να χρησιμεύσουν και ως τούβλα.)

Για καλή μου τύχη, έρχεται στα χέρια μου το μυθιστόρημα του Κορεάτη Χουάνγκ Σοκ Γιονγκ με τίτλο: «*Το χρονικό του κυρίου Χαν*». Μάλιστα, 150 σελίδες πούρας απανατολίτικης λογοτεχνίας. Σε πολύ καλή μετάφραση της **Αμαλίας Τζιώτη** και στις εκδόσεις με το σκληρό εξώφυλλο του Καστανιώτη. Λαμπρά.

Είναι η ιστορία ενός γιατρού, ειδικευμένου στη μαιευτική και στη γυναικολογία, που για κακή του τύχη κατοικεί στη Βόρεια Κορέα όταν ξεσπάει ο εμφύλιος ανάμεσα στον κομμουνιστικό βορρά και τον καπιταλιστικό νότο. Μανιακίσμος ένα πράμα. Ο δύστηνος γιατρός πέφτει σε δυσμένεια από το καθεστώς και –σε μια πράξη απονενομένη– εγκαταλείπει σύζυγο και τέκνα στον βορρά και περνάει τον 38ο παράλληλο προς νότο. Εκεί ζει ήδη η αδελφή του, στη Σεούλ συγκεκριμένα.

Χουάνγκ Σοκ Γιονγκ
Το χρονικό του κυρίου Χαν
εκδ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Ο αξιότιμος γιατρός Χαν, καθώς δυσκολεύεται να βρει δουλειά εν μέσω πολέμου, αναγκάζεται εκ των πραγμάτων να εργαστεί σε μια ημιπαράνομη κλινική, που εκτελεί αμβλώσεις εκτός νόμου. Κάποιοι καλοθελητές τον καταδίδουν στην αστυνομία κι έτσι ξεκινάει ένας εφιάλτης αλά Κάφκα σε κορεατικό μοντέλο. Και μαζί ξεκινάει και η απόλαυση του αναγνώστη.

Όταν έκλεισα το βιβλίο (είπαμε, μόνο 150 σελίδες) είχαν αναδευτεί μέσα μου κάποιες απορίες που δεν είχα φροντίσει να λύσω έως σήμερα. Με δυο λόγια, πότε ακριβώς έγινε ο πόλεμος της Κορέας; Πόσα χρόνια κράτησε; Ποιος επιτέθηκε πρώτος και ποιος επικράτησε τελικά; Έψαξα στις πλατφόρμες για κάποιο ντοκιμαντέρ σχετικά και έμαθα πολλά από μια σειρά που έχει θέμα τη δυναστεία των Κιμ. Από τον παππού στον γιο και τέλος (σήμερα που μιλάμε) στον εγγονό. Οι εικόνες που έβλεπα με έκαναν να θέλω να επισκεφτώ όχι τη Νότια Κορέα, όπως ετοιμάζομαι να κάνω, αλλά τη Βόρεια. Διότι εκεί ανθίζει η τρέλα, εκεί φωλιάζει η παράνοια, εκεί μεγαλουργεί η μαεστρία της προπαγάνδας.

Όσοι, δεν είχα άλλο τρόπο να φτάσω ως εκεί, παρά με τη λογοτεχνία. Παρέα με τον ταλαίπωρο κύριο Χαν και μέσα από τις σελίδες του Χρονικού του. Τώρα που το ξανασκέφτομαι, ομολογώ, ότι δεν θα με χαλούσαν λίγες σελίδες παραπάνω. (Τι ανικανοποίητο πλάσμα ο άνθρωπος!)

Όσοι, δεν είχα άλλο τρόπο να φτάσω ως εκεί, παρά με τη λογοτεχνία. Παρέα με τον ταλαίπωρο κύριο Χαν και μέσα από τις σελίδες του Χρονικού του. Τώρα που το ξανασκέφτομαι, ομολογώ, ότι δεν θα με χαλούσαν λίγες σελίδες παραπάνω. (Τι ανικανοποίητο πλάσμα ο άνθρωπος!)

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς

CCCXIX Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Ο ξανακερδισμένος χρόνος

Μερικές σκέψεις για τον Μαρσέλ Προυστ με την ευκαιρία της κυκλοφορίας, από την Άγρα, του τόμου «*Αναζήτηση του χαμένου χρόνου*», με την επιλογή, τη σύνθεση, τον πρόλογο και τη μετάφραση της Κλαίρης Μισοστάκη

Δεν ξέρω αν το «*Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο*» του Μαρσέλ Προυστ είναι ανάμεσα στα «100 βιβλία που πρέπει κάποιος να διαβάσει πριν πεθάνει», και στην πραγματικότητα, ελάχιστα μ' ενδιαφέρει. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο τόμος «*Η αναζήτηση του χαμένου χρόνου*» δίνει μια ιδιαίτερα ικανοποιητική εικόνα του σπουδαίου και σημαντικότερου αυτού βιβλίου. Επιπλέον, όσοι έτυχε να διαβάσουν το πολύ σημαντικό έργο του Γάλλου συγγραφέα σε νεότερη ηλικία, τους δίνει την αφορμή να θυμηθούν όλα όσα θα τους επιτρέψουν να αναβιώσουν εκείνη την εποχή. Να ξεκινήσουν δηλαδή τη διαδικασία ανάκτησης του χαμένου χρόνου.

«*Κάποτε πλάγιαζα νωρίς*». Όμως, ποτέ τα μάτια μου δεν έκλειναν ιδιαίτερα γρήγορα. Στην πραγματικότητα δεν πλάγιαζα για να κοιμηθώ αλλά για να διαβάσω. Και τις πιο πολλές φορές, παραδινώμουν στον ύπνο νωρίς το πρωί. Υπάρχει στη ζωή μας μια εποχή που εντελώς συμπτωματικά –καμιά φορά και κατά λάθος– είμαστε ξένοιαστοι. Για μένα η εποχή αυτή συμπίπτει μ' ένα αρκετά μεγάλο διάστημα της φοιτητικής μου ζωής. Στο εννιάμηνο διάστημα σπουδών και παράλληλης ανεργίας –και με την υποστήριξη επιδόματος– διάβασα πολύ. Διάβασα **Μπόρχες**, διάβασα **Χειμωνά**, διάβασα **Μπέκετ**, διάβασα **Μπαρτ**, διάβασα **Λαπαθιώτη**, διάβασα **Τζόις**, διάβασα **Προυστ**.

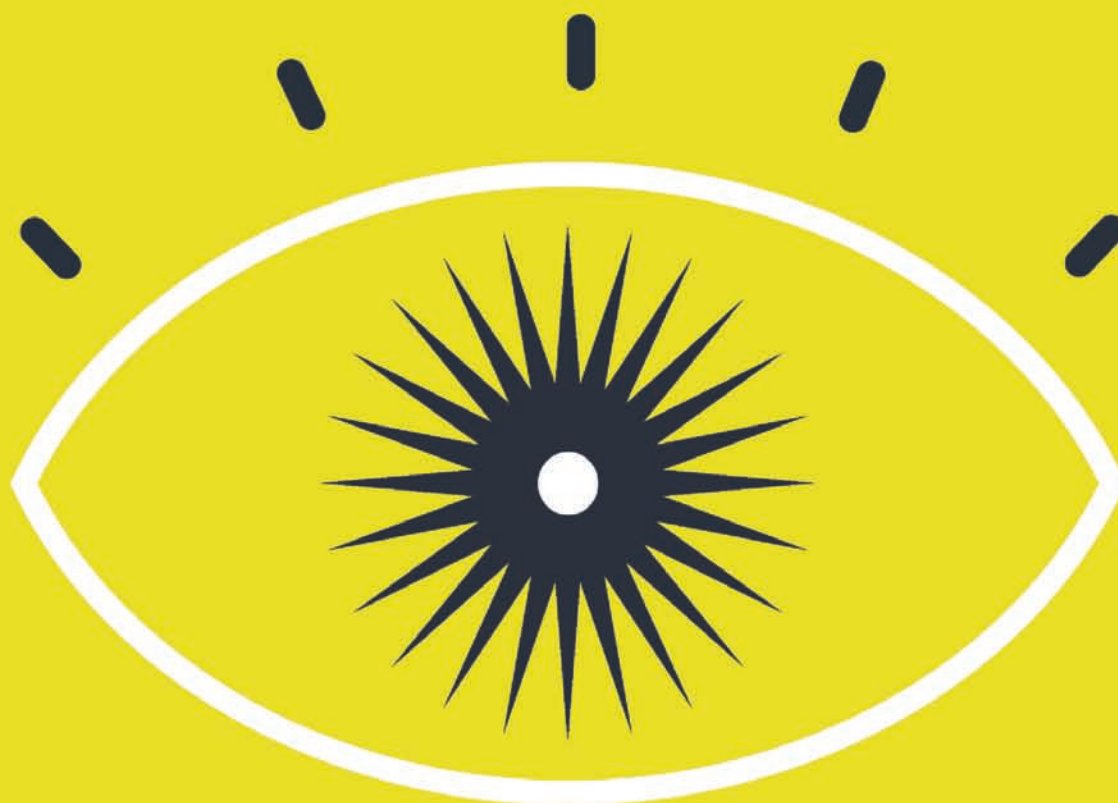
MARCEL PROUST
Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΧΑΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΘΕΜΑΤΑ, ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΕΣ
ΕΠΙΛΟΓΗ - ΣΥΝΘΕΣΗ - ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΚΛΑΙΡΗ ΜΙΣΟΣΤΑΚΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

Την ανάγνωση του «*Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο*», που τότε κυκλοφορούσε από τον Ηριδανό σε μετάφραση **Παύλου Ζάννα** –που έφυγε αφήνοντας στη μέση τη «*Φυλακισμένη*»–, τη χρωστάω στον Γιώργο Βέλτσο, καθηγητή μου στη –θηλυκή τότε– Πάντειο, και σε μια σειρά ραδιοφωνικών εκπομπών που έκανε στο κρατικό ραδιόφωνο. Όταν ξεκινούσα το βιβλίο, δεν είχα την αίσθηση ότι αν το τελείωνα θα επρόκειτο για κάποιον αναγνωστικό άθλο. Βλέπεις, εκείνη η εποχή είχε πιο αργούς ρυθμούς στην καθημερινότητά της και ο μακροπερίοδος λόγος του Προυστ δεν φάνταζε καθόλου παράξενος. Ούτε οι τεράστιες περιγραφές του, ούτε καν οι λεπτομέρειες μιας καθημερινότητας που δεν έμοιαζε καθόλου μ' εκείνη ενός εικοσάχρονου, 70 ολόκληρα χρόνια μετά από τη στιγμή που ξεκίνησε να δημοσιεύεται το βιβλίο αυτό.

Καθώς το σκέφτομαι τώρα, περισσότερα από 40 χρόνια μετά την πρώτη ανάγνωση, δεν μ' ενδιέφεραν σχεδόν καθόλου –ούτε και τώρα– τα ήθη της εποχής εκείνης, ούτε η πολιτική κατάσταση, ούτε και η οπτική του Προυστ πάνω σ' αυτά. Δεν μ' ενδιέφεραν επίσης οι δομικές ή οι μορφικές καινοτομίες του βιβλίου, κι ας συνειδητοποιήσα αργότερα ότι ήταν πολλές και πολύ σημαντικές. Ένα πράγμα που μ' ενδιέφερε πολύ στο βιβλίο αυτό ήταν οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων: η λύπη, η ζήλια, ο πόνος, η αγάπη και τα πρόσωπα με τα οποία κάθε συναισθήμα από αυτά συνδέεται. Μπορώ να δω ακόμα και σήμερα τη Ζιλμπερτ, τον Σουάν, τη γιαγιά, την κυρία ντε Γκερμάντ και πάνω απ' όλες και όλους την Αλμπερτίν και να ζήσω αυτόν τον ανυπέρβλητο έρωτα από την αρχή. Επίσης, ακόμη κι αν ήταν νωρίς, για κάποιον λόγο που αγνώω για το «τότε» αλλά γνωρίζω πολύ καλά για το «τώρα», μ' ενδιέφερε το ζήτημα της μνήμης, ο τρόπος με τον οποίο μέσα από ένα τυχαίο γεγονός, μπορεί να ανακληθεί μια ολόκληρη εποχή. Για παράδειγμα, στο *Κομπραί*, η θεία Λεονί, είχε προσφέρει στον αφηγητή μαντλέν βουτηγμένες σε αφέψημα φλαμουριάς. Κι εκείνος, ως ενήλικας πια, θα δεχθεί από τη μητέρα του μαντλέν βουτηγμένες στο τσάι. Η γεύση τους, η υφή τους ακόμα περισσότερο, του ξυπνά έναν ολόκληρο κόσμο αναμνήσεων μιας άλλης εποχής.

Όχι ακριβώς όταν είσαι νέος, αρκετά αργότερα, έρχεται κάποια στιγμή που αναζητάς ένα νόημα για όλα αυτά που έχουν συμβεί γύρω σου και μέσα σου. Παλεύεις να κατανοήσεις τον εαυτό σου, να συγκροτήσεις μια σταθερή ταυτότητα μέσα από την προσωπική σου ιστορία. Μια ιστορία που προκύπτει μέσα από τη μνήμη όλων εκείνων που έχεις ζήσει. Και κάποια στιγμή έρχεται η ώρα να τα επαναφέρει και να τα αφηγηθείς. Όχι σ' ένα ευρύ ακροατήριο, ενδεχομένως σ' έναν ή δύο απόλυτα οικείους σου ή και αποκλειστικά στον εαυτό σου. Για τον Προυστ αλλά και για σένα, επειδή ακριβώς γνώρισες τον Προυστ και το «*Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο*», αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος να ανακτήσεις τον χρόνο που έχει περάσει. Να αναδυθείς ως άνθρωπος πέρα από τον χρόνο. Κι αν καταφέρεις να δεις τον εαυτό σου ως ον πέρα από τον χρόνο, θα έχεις καταφέρει να ξεπεράσει ακόμα και τον θάνατο.

21st Athens Digital Arts Festival

Simulacra

Technopolis
City of Athens

03/04/25 _ 07/04/25

Experience the thrilling combination of technology,
science, and art at the 21st Athens Digital Arts Festival

ATHENS
DIGITAL
ARTS
FESTIVAL

Get your tickets here!

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Χορηγός Επικοινωνίας:

critic's CHOICE

Σκιές στο σκοτάδι (BLACK BAG) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στίβεν Σόντερμπεργκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κέιτ Μπλάνσσετ, Μάικλ Φασμπέντερ, Πιρς Μπρόσναν, Μαρίσα Αμπέλα

Παντρεμένο ζευγάρι Βρετανών πρακτόρων καλείται να βρει τον προδότη στην υπηρεσία τους, που πούλησε μυστικά στρατηγικής σημασίας στη Ρωσία. Η προσέγγιση του ζευγαριού στην επιχείρηση «ανακάλυψη του δράστη» ξεκινά με ένα φαινομενικά αθώο δείπνο με συνδαιτηγμένες 4 συνεργάτες, κάποιοι εκ των οποίων έχουν στενές σχέσεις μεταξύ τους.

Δεν έχει περάσει ούτε ένας μήνας από την προηγούμενη ταινία του σκηνοθέτη ειδικών αποστολών Στίβεν Σόντερμπεργκ, που ήταν το μεταφυσικό θρίλερ «Presence». Στη νέα του δημιουργία ο Αμερικανός σκηνοθέτης υπογράφει ένα κατασκοπικό θρίλερ, που επιχειρεί να δέσει αποτελεσματικά την παλαιάς κοπής μαστοριά με τη μοντέρνα, ανατρεπτική ματιά. Το φιλμ αποκτά επιπλέον ενδιαφέρον χάρη στην παρουσία δύο σπουδαίων πρωταγωνιστών. Οι Κέιτ Μπλάνσσετ και Μάικλ Φασμπέντερ είναι οι ερωτευμένοι και παντρεμένοι εδώ και χρόνια κατάσκοποι που παραδέχονται ότι η μόνη επαγγελματική αδυναμία τους είναι η αφοσίωση που έχουν στο ταίρι τους. Αυτή η αφοσίωση είναι που θα μπει στο ζυγι και θα περάσει από εξετάσεις, όταν το μυστικό ύψιστης σημασίας για την παγκόσμια ειρήνη κλαπεί και βρεθεί σε λάθος χέρια. Το σενάριο του Ντέιβιντ Κεπ δεν καταφεύγει σε στερεότυπα ή κλισιό τύπου «Ο κος και η κα Σμιθ». Το φιλμ μόνο στα λόγια θυμίζει την ανάλαφρη spy κομεντί με τους Πιτ- Τζολι, αφού οι κεντρικές ραφές του παραπέμπουν σε έναν σκοτεινό μικρόκοσμο από μυστικά και ψέματα που θαρρείς ότι προέρχονται από κάποιο μυθιστόρημα του Τζον λε Καρέ. Το αλάνθαστο σκηνοθετικό ένστικτο του Σόντερμπεργκ βρίσκει άπλετο έδαφος για να εντείνει το σασπένς και την ένταση, με όχημα την αμφισημία, τους διπρόσωπους χαρακτήρες και τον ρόλο της ψυχανάλυσης. Ειδικά στο τελευταίο κομμάτι (πρόσωπο κλειδί στην πλοκή η ψυχαναλύτρια που καλείται να εκτιμήσει την κατάσταση των πρακτόρων) το φιλμ εντυπωσιάζει, καθώς όλοι σχεδόν οι βασικοί χαρακτήρες, παρά την ευφυΐα και την οξυδέρκειά τους παρουσιάζουν σοβαρά ζητήματα ψυχικής ισορροπίας και χτυπητές αδυναμίες. Το «Σκιές στο σκοτάδι» είναι λοιπόν ένα απολαυστικό, βραδυφλεγές κατασκοπικό δράμα που βασίζεται στην ιντριγκα και τα βρόμικα παιχνίδια που υφαίνονται στο σκοτάδι, με κάποιες διακριτικές πινελιές φλεγματικού χιούμορ. Επίσης έχει ελάχιστη δράση, χωρίς πολλά πιστολιδία, κυνηγητά και φονικά. Κάτι που προσωπικά μας άρεσε, καθώς η ρεαλιστική συνθήκη που υπογράφουν οι Σόντερμπεργκ-Κεπ ταιριάζει καλύτερα στην πειστική καθημερινότητα των προβληματικών πρακτόρων τους, σε αντίδιαστολή με το λαμπερό αλλά και τόσο fake σύμπαν που μας σύστησε κάποτε ο Ίαν Φλέμινγκ με το εξιδανικευμένο alter ego του.

ΑΚΟΜΗ

►►► Το ντοκιμαντέρ «**Σάουντρακ για ένα πραξικόπημα**» (""") του Γκόχαν Γκριμον-πρές, που ήταν υποψήφιο για Όσκαρ, μας μεταφέρει στο 1960 όπου ο Ψυχρός Πόλεμος είναι στην κορύφωσή του και η εκπομπή «Jazz Hour», που παίζει Λούις Άρμστρονγκ και Ντίζι Γκιλέσπι, έχει ειδική θέση στη σκακιέρα των διεθνών εξελίξεων. ►►► Άλλο ένα ντοκιμαντέρ είναι το «**Γυναίκες μαχήτριες - Μέρος Β' 1944-1960**» (""½) του **Λεωνίδα Βαρδαρού**, που μιλά για τις αγωνίστριες αντάρτισσες μετά τα Δεκεμβριανά και με έμφαση στα χρόνια του εμφυλίου. ►►► Το animation «**Super Wings: Η ταινία**» (-) βασίζεται στην ομώνυμη τηλεοπτική σειρά κι έχει ήρωα το ταχύτερο αεροπλάνο του κόσμου.

Γράμματα από τη Σικελία

(SICILIAN LETTERS/ IDU) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φάμπιο Γκρασαντόνια, Αντόνιο Πιάτσα

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έλιο Τζεράντο, Τόνι Σεργίλο, Ντανιέλα Μάρα

Επειτα από 6 χρόνια φυλακής για εγκλήματα που σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα, ο πρώην πολιτικός Κατέλο πιέζεται από τις μυστικές υπηρεσίες να βοηθήσει στη σύλληψη ενός αφεντικού της Μαφίας.

Παρότι στις βασικές γραμμές αφήγησης ακολουθεί τα παραδοσιακά μοντέλα των γκανγκστερικών θρίλερ, στην πραγματικότητα είναι το βαρετό χρονικό γύρω από την απόφαση ενός ανθρώπου

που γνωρίζει τα μυστικά της Μαφίας να σπάσει την ομερτά. Η επιλογή των σκηνοθετών να προσθέσουν στοιχεία κωμικής σάτιρας δεν αποδίδει τα προσδόκιμα οφέλη. Οι κεντρικοί ήρωες είναι καρικατούρες –δεν θα ξαναδούμε πιο άστοχη ερμηνεία από πλευράς Σεργίλο–, τα βασικά σημεία της πλοκής θυμίζουν φάρσα, ενώ στα σημεία όπου το σενάριο ποντάρει στα γεγονότα (η πραγματική ιστορία ενός πρώην δημάρχου στη Σικελία) υπάρχουν σοβαρά κενά στην πειστική απεικόνιση ενός κόσμου παραδομένου στη βία και το έγκλημα.

Άγριες πληγές (CAUGHT BY THE TIDES) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζία Ζάνγκε ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζάο Τάο, Λι Τζουμπίν, Παν Τζιανλίν, Λαν Ζόου

Στις αρχές του νέου αιώνα, μια γυναίκα βλέπει τον άντρα με τον οποίο είναι ερωτευμένη να την εγκαταλείπει χωρίς εξήγηση. Η προσπάθειά της να μάθει τι συνέβη θα την οδηγήσει σε έναν δρόμο χωρίς επιστροφή.

Ο πλέον πολιτικοποιημένος Κινέζος σκηνοθέτης του 21ου αι. επιστρέφει με ένα πρότζεκτ που σχεδίαζε 25 χρόνια. Αρκετές σκηνές είναι φτιαγμένες σαν φιλμ τεκμηρίωσης

από τις αρχές του 2000, ενώ η δομή βασίζεται στην πεποίθηση του Ζία Ζάνγκε ότι η ακτινογραφία της σημερινής Κίνας είναι συνυφασμένη με τις δοκιμασίες της σύγχρονης γυναίκας. Ιδιότυπο κράμα ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας, ακολουθεί τη λογική μιας διαδρομής που ολοκληρώνεται μέσα από αναπαραστάσεις στις οποίες το ανθρώπινο στοιχείο είναι οριακά διακοσμητικό. Η συνεκτική αφήγηση δεν λειτουργεί πάντα, αλλά η ανάδειξη της Γυναίκας ως προσώπου του αιώνα που διανύουμε είναι μια αλήθεια που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση.

Πικρές αλήθειες (HARD TRUTHS) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικ Λι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαρίαν Ζαν-Μπατίστ, Μισέλ Όστιν, Ντέιβιντ Γουέμπερ

Η Πάνσι, μια νοικοκυρά στην Αγγλία μονίμως θυμωμένη, θεωρεί ότι άπαντες τη μισούν και δεν σπκώνει μύγα στο σπαθί της, κρατώντας σε απόσταση τα μέλη της οικογένειάς της, που νοιάζονται αλλά δεν ξέρουν πώς να τη βοηθήσουν.

Η νέα ταινία του Μάικ Λι θυμίζει παλιές, αριστουργηματικές δουλειές του («Γυμνός», «Another Year») χάρη στο μεστό αφηγηματικό ύφος και τη βίαιη μοναξιά της ηρωίδας

του. Η ταινία αφορά το πορτρέτο μιας γυναίκας που δεν μπορεί να βρει λίγη χαρά στη ζωή της. Το ιλαροτραγικό σενάριο σκιαγραφεί κυρίως τις εκρήξεις της Πάνσι, συχνά με οριακή ειρωνεία. Ο σκληρός άνθρωπος που δυσκολεύεται ακόμη και να χαμογελάσει θα αποτελέσει την πιο οδυνηρή αλήθεια μιας ταινίας που τολμά να μιλήσει για τη διαχρονική θέση της γυναίκας χωρίς περιστροφές.

«ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ;» «ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΔΕΝ ΞΕΡΩ» (ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ)

Η ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΘΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

/ THE FALL OF THE DICTATORSHIPS AND
THE BREAKTHROUGH OF NEW CINEMA /

13-19 / 3 / 25

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ταινιοθήκη της Ελλάδος:
Ιερά Οδός 48 και
Μεγάλου Αλεξάνδρου
Μετρό Κεραμεικός,
Τηλ: 210-3612046

@tainiothikigr
www.tainiothiki.gr

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ 6 €

Μίλα μου Βρόμικα - RELOADED

Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Τσακωθήκαμε με το αγόρι μου για έναν αστείο, για εμένα, λόγο και τώρα μου κρατάει μούτρα. Ο λόγος... μη γελάσεις! Λογομαχήσαμε, γιατί μου έκανε παράπονα που δεν τον έχω βάλει στους στενούς στο Instagram. Αυτός το είδε από το προφίλ κοινής μας φίλης και όταν το έμαθε άρχισε να γκρινιάζει και να μου λέει ότι στους στενούς ανεβάζω προκλητικά stories και ότι αυτόν δεν τον έχω για να μην τα βλέπει κ.λπ. κ.λπ. Καμία σχέση εν τω μεταξύ εγώ, στους στενούς απλά βάζω αστεία βιντεάκια μου και γκριμάτσες που θέλω να τα βλέπουν μόνο οι φίλοι μου. Ήρθα αντιμέτωπη με μια γκρίνια άνευ προηγουμένου από τον ίδιο. Εδώ και μέρες δεν μιλούμαστε...

μόνος. Εγώ από την άλλη, δεν τρελαίνομαι. Σκέφτομαι δύο πράγματα, ή να χωρίσω ή να βρω άλλη δουλειά με καλύτερο ωράριο.

Αγαπητή μου, επειδή ο ελεύθερος χρόνος μας είναι πολύτιμος και συνήθως περιορισμένος, καλό είναι να τον αξιοποιήσεις με πράγματα που σου αρέσει να κάνεις και όχι να ακολουθείς τις επιλογές κάποιου άλλου. Πάρε καμιά φίλη σου και κάνε τις δραστηριότητες που σε χαλαρώνουν. Το θέμα με τον σύντροφό σου πρέπει να το μιλήσετε μεταξύ σας, για να γίνουν οι αμοιβαίες υποχωρήσεις, δεν γίνεται ένα ζευγάρι να μην περνάει ποιοτικό χρόνο μαζί! Αναφορικά με τη δουλειά σου τώρα, τι να σου πω. Μην πράξεις κάτι απλά και μόνο για έναν σύντροφο. Κάνε αυτό που θες πραγματικά εσύ.

Πφφφ! Ο φίλος είναι αρκετά ζηλιάρης και αυτό δεν άργησε να φανεί. Με προβληματίζει η συμπεριφορά του, γιατί η αντίδρασή του είναι υπερβολική για κάτι τόσο ασήμαντο. Αν τα βρείτε και συνεχίζει να ζηλεύει τόσο, αυτό θα είναι πρόβλημα στη σχέση σας στο μέλλον. Σκέψου καλά τις επόμενες κινήσεις σου. Αν θες να τον καλέσεις για να κάνετε μια συζήτηση από τη μεριά σου, αλλά για εμένα κανονικά πρέπει να σου ζητήσει συγγνώμη.

Το αγόρι μου μου ζητάει να βάφομαι περισσότερο. Γενικά, έμενα δεν μου αρέσει καθόλου το μακιγιάζ, μ' αρέσει να είμαι φυσική. Αυτός έχει φάει κόλλημα και μου ζητάει να βάζω κόκκινα κραγιόν και να βάφω έντονα τα μάτια μου, γιατί μου είπε πως θα είμαι πιο σέξι έτσι, που του αρέσει. Πρώτη φορά στη ζωή μου μου λένε να κάνω κάτι τέτοιο. Εγώ φυσικά και δεν θέλω. Σκέψου, μου πρότεινε να πάμε μαζί να ψωνίσουμε καλλυντικά. Δεν είναι περίεργο;

Μανεκέν μου, έχω μια σχέση το τελευταίο διάστημα, αλλά, με απογοητεύει μου, παρατηρώ ότι μάλλον οι χαρακτήρες μας δεν συμφωνούν και τόσο. Ο φίλος μου και εγώ δουλεύουμε 6 μέρες την εβδομάδα και έτσι έχουμε μόνο τις Κυριακές για να περάσουμε παραπάνω χρόνο μαζί. Αυτός κάθε Κυριακή θέλει να πηγαίνει γήπεδο και να βλέπει αγώνες μανιωδώς, από την άλλη εγώ θέλω brunch και βόλτες στο κέντρο. Αυτός τα βαριέται αυτά λέει και κάθε Κυριακή πάει γήπεδο, με καλεί να πάω αν και δεν έχει θέμα να πάει και

Τώρα τι να πω;! Το θέμα είναι ότι δεν είσαι υποχρεωμένη να κάνεις τίποτα και για κανέναν. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει στο σώμα σου και στην εμφάνισή σου με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο. Είναι, όντως, πολύ περίεργο και κυρίως πολύ επεμβατικό, τόσο που το θεωρώ προβληματικό και για τη σχέση σας. Προσωπικά, θα του έλεγα να κοιτάζει τον εαυτό του και να ασχολείται με τη δική του εμφάνιση και μόνο. Αν δεν το καταλάβει, δεν κάνει για σένα.

Οι αδερφοί Jack και Stephen Teeling

Teeling Irish Whiskey

Μια γευστική εμπειρία αναγέννησης με ιρλανδική υπογραφή και premium ποιότητα

Το **Teeling Irish Whiskey** δεν είναι απλώς ένα ποτό – είναι μια εμπειρία γεμάτη γεύσεις και αρώματα που απογειώνουν τις αισθήσεις. Κάθε μπουκάλι φέρει την κληρονομιά του Δουβλίνου, συνδυάζοντας παραδοσιακές μεθόδους και καινοτόμες τεχνικές, για να προσφέρει μοναδικά προφίλ γεύσης. Η παλαιώση σε βαρέλια που έχουν φιλοξενήσει **ρούμι, sherry, τεκίλα** και πολλά άλλα, δίνει στο Teeling μια γευστική πολυπλοκότητα που κατακτά τις γεύσεις, όπως το οραματίστηκαν οι αδερφοί **Jack και Stephen Teeling**. Ο απαλός σε γεύση και πλούσιος σε αρώματα χαρακτήρας του **Teeling Small**

Batch Blended είναι ιδανικός για cocktails, ενώ οι πιο τολμηρές εκδοχές, όπως το **Teeling Blackpitts Peated Single Malt**, φέρνουν καπνιστές, βαριές γεύσεις, που εντυπωσιάζουν. Πραγματικά εκπληκτικές σε ποιότητα είναι και οι ετικέτες **Teeling Single Malt** και **Teeling Single Grain**. Η ολιστική εμπειρία λαμβάνει χώρα στο αποστακτήριο Teeling, με γευστικές δοκιμές και ξεναγήσεις, που σε εισάγουν στον κόσμο του ποιοτικού premium ιρλανδέζικου ούισκι, επιτρέποντάς σου να απολαύσεις την ποιότητα και την αφοσίωση που κρύβεται πίσω από κάθε φιάλη.

teelingwhiskey.com

www.apolafstepyfthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

© JOHN HOLMES

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Καλή εβδομάδα, Κριάρι μου! Αν κάτι έχει πάψει να σε εκφράζει, πρέπει να το αφήσεις πίσω. Επιπλέον, πρέπει να σκώσεις τα μανίκια και να πέσεις με τα μούτρα στη δουλειά. Όχι μόνο στα επαγγελματικά, αλλά και για να διευθετήσεις σημαντικά θέματα γύρω από την καθημερινότητά σου. Βελτίωσε τις διαπροσωπικές σου σχέσεις. Στα προσωπικά σου τώρα, μην αφήνεις το παρελθόν να μπαίνει εμπόδιο. Αν είσαι single, απόφυγε τα πισωγυρίσματα σε άτομα που σε έχουν πληγώσει 2-3 φορές ήδη. Τι σε κάνει να πιστεύεις ότι δεν θα το ξανακάνουν; Αν δεν είσαι single, πρόσεξε κάποιες αποκαλύψεις που μπορούν να ταραξουν τα νερά στη σχέση σου.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ μου Ταύρε! Συνειδητοποιείς ότι έχεις χάσει αρκετή από τη λάμψη σου, οπότε σε τρώει να ψάξεις να βρεις τι φταίει. Μια καλή ιδέα είναι να κόψεις τα πάρε δώσε με οτιδήποτε τοξικό. Παράλληλα, δώσε ευκαιρία στο καυλ@ντισμα, αυτό κάνει το χειλάκι σου να σκάει. Στα αισθηματικά σου, αν είσαι ελεύθερος, κι επειδή το βλέπω να έρχεται, πριν δώσεις δεύτερη ευκαιρία σε κάποιον πρώην, προσπάθησε να δεις αν αυτό το άτομο και οι προθέσεις του έχουν αλλάξει. Αλλιώς thank you, next! Αν δεν είσαι ελεύθερος, αξιολόγησε τόσο τη σχέση σου όσο και την εμπιστοσύνη/σταθερότητα που υπάρχει μεταξύ σας. Είστε εκεί που θέλετε ή όχι;

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Δίδυμε! Θα σου πρότεινα να αφιερώσεις χρόνο στο σπίτι και στα μέλη της οικογένειάς σου, γιατί έχετε αφήσει υποθέσεις ανοιχτές, και να βρεις τρόπους για να διαγράψεις από μέσα σου τα κακώς κείμενα του παρελθόντος. Βαριέσαι να κάνεις κάποια ξεκαθαρίσματα, αλλά πρέπει! Στα γκομενικά σου, πρόσεξε, γιατί ο ανάδρομος Ερμής μπορεί να σε πλανέψει. Αν ανήκει στους αδελφούς, μια επικοινωνία θα γίνει η αφορμή για να αναθερμανθεί η φλόγα με κάποιο παλιό αμόρε. Σκέψου αν αξίζει. Αν ανήκει στους δεσμευμένους, μην αφήνεις υποθέσεις που χρήζουν συζήτησης, γιατί επανέρχονται και ποιος ακούει την γκρίνια σου.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καλή εβδομάδα, Καρκινάκι μου! Πετάς από πάνω σου οτιδήποτε μπορεί να σε βαραίνει, από σπαστικά άτομα έως εμμονές και κακές συνήθειες. Παράλληλα, νιώθεις πως θες να κάνεις κι ένα switch off στο overthinking. Θα σε συμβούλευα να είσαι προσεκτικός μεν, αλλά και να μην εστιάζεις στην παραμικρή λεπτομέρεια. Στα ερωτικά σου, εν όψει ανάδρομου Ερμή, απόφυγε βιαστικές αποφάσεις. Αν είσαι ελεύθερος, μην πεις «ναι» σε παλιά αμόρε με τη μία επειδή δεν έχεις με κάτι καλύτερο να ασχοληθείς. Αν είσαι ήδη δεσμευμένος, νιώθεις πως η άλλη πλευρά πετάει χαρταετό κι αυτό πολύ σου τη σπάει.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Λέοντα! Αν τόσο καιρό ξόδευες αλόγιστα, λογικά έμεινες ταπί και τώρα ψάχνεις τρόπους να το μαζέψεις. Ταυτόχρονα, νιώθεις και τα συναισθήματά σου σε έλλαλη κατάσταση και δεν ξέρεις από πού να το πιάσεις. Θα σου πρότεινα να οργανώσεις τις σκέψεις σου. Στα θέματα καρδιάς, απόφυγε τις εξιδανικεύσεις. Αν ανήκει στους singles, κάποιο αμόρε με το οποίο κάποτε αφήσατε την ιστορία σας μισή και (σου) έμεινε απωθημένο κάνει comeback. Αξίζει όμως; Αν, πάλι, ανήκει στους μη singles, πρόσεξε τις κουβέντες σου, γιατί ο ανάδρομος Ερμής ευνοεί τις παρανοήσεις.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Καλή εβδομάδα εύχομαι, Παρθένη! Πρέπει να φέρεις τον εαυτό σου και την υγεία σου στο προσκήνιο. Βρες χρόνο για ξεκούραση, βελτίωσε τη διατροφή σου, ξεκίνα βιταμίνες, γυμναστήριο, κάτι τέλος πάντων! Παράλληλα, άσε στο παρελθόν άτομα και καταστάσεις που πια δεν σου κάνουν. Στα αισθηματικά, αν είσαι ελεύθερος, επειδή δεν είσαι σε φάση για γκομενίλκι, δες το σαν ευκαιρία να ανακαλύψεις τι είναι αυτό που πραγματικά θέλεις και άσε το κυνήγι ταιριού για άλλη στιγμή. Αν είσαι σε σχέση, ή που θα την πας ένα βήμα παραπέρα ή που δεν αποκλείεται καθόλου να τη λήξεις, αν το χάσμα είναι αγεφύρωτο.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Καλή εβδομάδα, γλυκό μου Ζυγάκι! Επταήμερο με έντονα αποκαλυπτικό χαρακτήρα, καθώς παρασκηνιακά σουσού βγαίνουν στο φως. Ωστόσο αυτό θα αποτελέσει το κίνητρο για να βρεις τρόπους και να απομακρύνεις αυτούς τους λάθος ανθρώπους από δίπλα σου, αλλά και να αποκτήσεις άμυνες. Στα προσωπικά σου τώρα, καταπιάνεσαι με το παρελθόν. Αν δεν έχεις μόνιμο ταίρι, ίσως η ζωή σ' τα φέρει έτσι και πέσεις ξανά πάνω σε κάποιον παλιό αλλά φλογερό έρωτά σου. Επειδή προβλέπεται πολλή θολούρα, μην έχεις υψηλές προσδοκίες. Αν έχεις μόνιμο ταίρι, κάποιες ζόρικες αλλά σημαντικές συζητήσεις πρέπει να γίνουν τώρα.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, φίλε Σκορπιέ! Αποφασίζεις πως θέλεις να έχεις τις ίδιες αξίες(;) , τους ίδιους στόχους(;) με τους ανθρώπους που σε πλαισιώνουν. Οπότε δίνεις τα παπούτσια στο χέρι σε όποιον δεν πληροί τις προδιαγραφές σου. Από την άλλη, εκκρεμότητες ή μεγάλος επαγγελματικός φόρτος θα σε κάνουν να πεις: «I've just had enough!». Στα θέματα καρδιάς πάντως, αν είσαι χωρίς δεσμό, μην μπλέκεσαι σε πολλά χωράφια και μετά απορείς που σ' τα κώνουν κιόλας, έτσι; Αν, πάλι, έχεις μόνιμο δεσμό, κάποιες ξεκαθαρές συζητήσεις ίσως γίνουν η αφορμή για να επανεξετάσεις λίγο την πορεία της σχέσης σου. Πας εκεί που θες ή εκεί που σε σέρνει η άλλη πλευρά;

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Καλή εβδομάδα, αγαπημένο Τοξότη! Δεν αποκλείεται να θελήσεις να βελτιώσεις τις συνθήκες εργασίας σου ή ακόμα και να την αλλάξεις εντελώς. Γενικώς, καλό θα ήταν να κινηθείς προσγειωμένα σε ό,τι κάνεις. Οργάνωσε τις κινήσεις σου, βγάλε ένα πλάνο δράσης και προχώρα στην υλοποίησή του. Στα ερωτικά σου, αν είσαι μπακουρομπάκουρο, μην ενθουσιάζεσαι υπερβολικά με κάθε νέα γνωριμία. Τουλάχιστον όχι πριν να έχεις δει τις προθέσεις της άλλης πλευράς. Αν δεν είσαι μπακουρομπάκουρο, θα θελήσεις να κάνεις πράγματα για να αναθερμάνεις τη φλόγα με το έτερον ήμισυ. Πάντως θα χρειαστεί να πάρεις και σοβαρές αποφάσεις.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Καλή εβδομάδα, φίλε Αιγόκερε! Θέλεις να ανοιχτείς προς τους άλλους αλλά και να διευρύνεις τους ορίζοντές σου. Μπορεί, ας πούμε, να οργανώσεις κάποιο ταξίδι ή να ξεκινήσεις μια νέα γλώσσα ή και τέχνη. Εγώ είμαι μαζί σου, γιατί κάθε φορά που ξεκινάς κάτι νέο, λάμπεις! Νομικές υποθέσεις, χαρτούρα ή σχέσεις με φίλους και συγγενείς που ήταν λίγο κάπως θα μουν σε σειρά. Στα γκομενικά, αν δεν έχεις σχέση, μην πέφτεις στην παγίδα της «αυτοεκπληρούμενης προφητείας», δηλαδή μη ράβεις κουστουμάκια για την άλλη πλευρά, αν δεν την γνωρίσεις και από την καλή και από την ανάποδη. Αν, πάλι, έχεις σχέση, δεν αποκλείονται οι καβγάδες λόγω παρανοήσεων.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Καλή σου εβδομάδα, Υδροχόε μου! Πολλά οικονομικά ζητήματα θα έρθουν στο φως, είτε σαν θετικά, είτε γιατί, πολύ απλά, πρέπει να τα επιλύσεις άμεσα. Ταυτόχρονα, αρχίζεις να σκαλίζεις και τις βαθύτερες επιθυμίες σου. Αν τις εκφράσεις και σωστά, θα πας τέλεια! Στα αισθηματικά, κάτι που θεωρούσες λήξαν ίσως επανεμφανιστεί. Π.χ., αν είσαι χωρίς ταίρι, δεν αποκλείεται να προβείς σε κάποια επανασύνδεση. Για να πάει καλά αυτή τη φορά, όμως, πρέπει να φροντίσεις να κλείσεις όλες τις παλιές σας εκκρεμότητες (ή και προβλήματα). Αν, πάλι, είσαι ήδη με ταίρι, μη γίνεις απόλυτος και πειστικός προσπαθώντας να περάσεις τις απόψεις που εσύ θέλεις.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Καλή εβδομάδα, αγαπημένο Ψαράκι! Το πλανητικό σκηνικό επηρεάζει τις πιο προσωπικές σου σχέσεις και τον τρόπο που βλέπεις τα πράγματα και κινείσαι. Σκέφτεσαι ποια άτομα πρέπει να παραμείνουν δίπλα σου γιατί το αξίζουν και από ποια πρέπει να πάρεις αποστάσεις. Προσοχή στις επικοινωνίες σου, γιατί το κλίμα ενδέχεται να είναι θολό. Στα ερωτικά, αν είσαι single, μην αναλώνεσαι σε γνωριμίες της στιγμής, γιατί κάτι μου λέει πως θέλεις κάτι πολύ περισσότερο. Αν, πάλι, δεν είσαι single, συνειδητοποιείς ότι κάποια σκηνικά μέσα στη σχέση σου δεν πάνε άλλο. Οπότε ή τα λύνεις μια και καλή ή λήγεις τη σχέση και ηρεμεί το κεφάλι σου. Κάνε ό,τι καταλαβαίνεις!

Είμαστε πολύ προληπτικοί.

Κάνουμε προληπτικές εξετάσεις.

ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ
ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ
ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ
ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ
ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ
ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ
ΤΟΥ ΠΑΧΕΟΣ
ΕΝΤΕΡΟΥ

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ
ΤΑ ΚΑΡΔΙΑΓΓΕΙΑΚΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Γίνετε κι εσείς προληπτικοί.

Το Πρόγραμμα Προλαμβάνω σας εξασφαλίζει πακέτο προληπτικών εξετάσεων για τον καρκίνο του μαστού, του τραχήλου της μήτρας, του παχέος εντέρου και των καρδιαγγειακών νοσημάτων.

Η διαδικασία είναι απλή: Εάν έχετε άυλη συνταγογράφηση, λαμβάνετε ηλεκτρονικό παραπεμπτικό και υπενθύμιση. Εναλλακτικά, κλείνετε ραντεβού με τον ΑΜΚΑ σας. **Δωρεάν, εύκολα και γρήγορα.**

Γι' αυτό, την επόμενη φορά που θα λάβετε μήνυμα για να κλείσετε ραντεβού σε δημόσια και ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα, μην το αγνοήσετε!

Η πρόληψη σώζει ζωές!

Μάθετε περισσότερα στο proliptikes.gov.gr

swatch[®]

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
www.swatch.com